

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

25. YIL

DEVİRİME HAZIRLANIYORUZ!

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2012/11 (44) • 9 Kasım 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

Açlık grevi 2. ayını doldurdu...

Kürt siyasi tutsakların talepleri kabul edilsin!

İÇİNDEKİLER

Zorlu bir mücadele dönemine girerken . 3	
Açlık grevleri kritik aşamada,	
AKP “iyi polis-kötü polis” oynuyor! . 4-5	
Zindanda direniş, sokakta direniş! 6	
Dışarda güçlü eylemlilikler olmadıkça	
ölümler engellenemez! 7	
Açlık grevleri ölüm sınırında! 8	
Güngören katliamının failinin	
kontrgerilla olduğu ortaya çıktı! 9	
"Ölüm haberi yapmak istemiyoruz!" . . 10	
Sermaye hükümeti AKP	
2013 yılı programını açıkladı 11	
Direniş ve grevler	
işçi sınıfı mücadelesine aittir! 12-13	
Metal İşçileri Birliği (MİB) MYK	
Kasım ayı toplantısı 14-15	
Sosyalizm bayrağı	
Ege’de dalgalanıyor! 16-17	
Volkan Yaraşır’ın	
İzmir gecesine mesajı. 18	
Başarılı bir etkinlikliğin ardından . . . 19	
Ekim Devrimi üzerine. 20-21	
Yaygın birlik ve kardeşlik çağrısı . . 22-23	
Stuttgart’ta coşkulu etkinlik 24	
Açlık grevine Avrupa’dan destek 25	
Gençlik YÖK’e karşı	
alanlara çıktı! 26-27	
Açlık grevi	
üniversitelerde selamlandı 28	
Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin	
Suriye açmazı büyüyor! 29	
Yerel seçimler için	
hazırlıklar başladı. 30	
Mücadele postası 31	

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/11 (44) * 9 Kasım 2012
Fiyatı: 1 TL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Millet Cd. Selçuk
Sultan Cami Sk. No 2 / 9 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Kürt siyasi tutsakların başlatmış olduğu açlık grevi 60'lı günlere dayanmış bulunuyor. Sermaye devletinin tüm görmezden gelme ve karalama kampanyalarına rağmen zindan direnişi geline yerde toplumun gündemine bütün bir ağırlığıyla yerleşmiş durumda. Bunda elbette dışarıda örülen sürecin büyük bir payı bulunmaktadır. Yaygın ve militan eylemler, toplumun farklı kesimleri tarafından gerçekleştirilen kitlesel basın açıklamaları, destek açlık grevleri vb. süreçler açlık grevinin toplumun gündemine taşınmasında büyük bir rol oynadı. Yanı sıra cezaevlerinde süren açlık grevine yönelik katılım sayısının 10 bine ulaşması da sermaye devletini basınç altına alan bir başka gelişme oldu.

Bu tablo sermaye devletinin dilinde ve yaklaşımları üzerinde de etki yaratmış bulunuyor. AKP iktidarı tarafından önce karalanan, kayıtsız kalınan ve görmezden gelinen zindan direnişi bugün devletin zirvelerinde masaya yatırılmak durumunda kalınıyorsa, bunda örülen eylemli dayanışmanın ve kitleselleşen açlık grevi direnişinin büyük bir payı bulunmaktadır. Her ne kadar AKP şefleri “iyi-kötü” polisi oynayan açıklamalar yapsa da, bu tablo direnişin AKP iktidarı üzerinde yarattığı basıncı göstermesi açısından manidardır.

Bu açıdan önümüzdeki günlerde açlık grevi ile eylemli dayanışmayı büyütme, direnişin sonuç elde etmesi bakımından çok daha kritik bir önem kazanmış bulunuyor. Tüm devrimci-ilerici güçler zamanla yarışılan şu günlerde sorumluluklarına bu gözle bakmalıdır.

Komünist hareketin 25. yılı vesilesi ile gündeme gelen etkinlikler dizisinin ilki 3 Kasım'da İzmir'de gerçekleştirildi. Her açıdan başarılı bir organizasyona konu olan etkinlikte yüzlerce işçi ve emekçi bir araya geldi. İzmir'de yapılan ve güçlü politik içeriğiyle ve coşkusuyla öne çıkan 25. yıl etkinliğine gazetemizde geniş bir yer ayırmış bulunuyoruz. Gerek deneyimlerini

paylaşmak gerekse yapılan etkinliğin coşkusu diğer alanlara taşımak için etkinlik tablosunu bütünlüklü olarak tüm okurlarımıza sunuyoruz.

Önümüzde 11 Kasım Ankara, 18 Kasım İstanbul ve 25 Kasım Adana etkinlikleri bulunuyor. Sürece 3 Kasım etkinliğiyle başarılı bir şekilde giren sınıf devrimcilerini geriye kalan zamanı etkili bir şekilde değerlendirerek bütün bir dönemi kazanma görevi bekliyor.

Hatırlatma: Eksen Yayıncılık İstanbul Bürosu'nun adresi değişmiştir. Okurlarımız aşağıdaki adres ve telefon numarası üzerinden iletişim sağlayabilirler.

Adres: Millet Cd. Selçuk Sultan Cami Sk. No:2/9
Tel: (0212) 621 74 52
0536 285 73 25

H. FIRAT

Dünya
Ortadoğu
ve
Türkiye

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

H. FIRAT

*Program sorunları
üzerine konferanslar*

Ulusal Sorun
ve
Devrim

EKSEN YAYINCILIK

Zorlu bir mücadele dönemine girerken...

Dünya’da ve Türkiye’de devlet terörü tırmanıyor!

Emperyalist-kapitalist sistemin çok yönlü krizi, bir taraftan bütün bir insanlığı açlığa, sefalet ve geleceksizliğe sürüklerken öte taraftan militarizmi, emperyalist savaş ve saldırganlığı her geçen gün tırmandırmaktadır. Bu tabloyu tamamlayan bir diğer olgu ise bütün dünyada artan baskı ve devlet terörü gerçeğidir.

Hatırlanacağı gibi 11 Eylül sonrası emperyalist dünyada güç dengelerini sarsacak gelişmeler yaşanmış, başta Ortadoğu olmak üzere bütün dünyayı tehdit eden kapsamlı bir savaş sürecinin ilk hamleleri gündeme gelmişti. Bu doğrultuda Afganistan’ı, Irak’ı, Libya’yı ve şimdilerde Suriye’yi kana bulayan emperyalist savaş ve işgaller dizisinde onbinlerce insan yaşamını yitirdi. Bu aynı sürece paralel olarak emperyalist merkezler dahil olmak üzere bir dizi ülkede polis devletine geçiş adımları eşlik etti.

Bugünden bakıldığında birbiri ile ilişki içerisinde gelişen bu sürecin nedensiz olmadığı çok daha açık bir şekilde görülmektedir. Zira emperyalist-kapitalist sistem, derinleşen kriz ve bunalımlar karşısında gelişecek sosyal çalkantılara ve devrimlere karşı hummalı bir hazırlık süreci işletmektedir. Bu hazırlık dışarıda yeni savaş ve saldırganlık biçimleri alırken içeride baskı ve devlet terörünün yoğunlaştırılması olarak şekillenmektedir.

Emperyalistlerin “terör” demagojisinin hedefinde işçi sınıfı, emekçiler ve ezilen halklar yer almaktadır

Bugün hala devam eden, somut olarak Ortadoğu’nun yağmalanması ve yeniden paylaşımı üzerine kurulu olan emperyalist politikalara daha en başından itibaren “terör” demagojisi rengini verdi. ABD emperyalizminin 11 Eylül’de startını verdiği emperyalist savaş politikaları “teröre karşı süresiz savaş” adı altında devreye sokulmuştu. Dahası bu sürecin salt Ortadoğu ile sınırlı kalmayacağı ilan edilmiş, bütün bir dünya hedefe konulmuştu.

ABD emperyalizminin “terör”den neyi kast ettiğini görmek için son dönemde yaşanan gelişmelere bakmak yeterli olacaktır. Özellikle Libya süreci emperyalist güçlerin pervasızlığını çarpıcı bir şekilde ortaya koymuştur. Hatırlanacağı üzere hiçbir sınır tanımaksızın bir gecede başlatılan savaş ve saldırganlıkla Libya halkları üzerine bombalar yağdırılmış, kısa sayılabilecek bir zaman diliminde Libya işgal edilmişti. Bu olay dahi emperyalist güçlerin özellikle NATO aracılığıyla dünya olaylarına karşı girişeceği pratiğe ayna tutmaktadır. Yine Tunus, Mısır, Suriye ve bir dizi başka ülkeye yönelik kapsamlı emperyalist müdahaleler, emperyalist-kapitalist düzenin önümüzdeki dönemde izleyeceği politikalara da ayna tutmaktadır.

Dün bir dizi ülkeye iktisadi ve siyasal müdahalelerden kaçınmayan emperyalistler ginen yerde en kaba yöntemlere baş vurmakta, bu konuda sınır tanımayan bir pervasızlık sergilemektedir. Libya ve Suriye örnekleri bu müdahalelerin hızla askeri biçimler alabileceğini de bir kez daha gözler önüne

sermektedir. Bütün bu sürecin bir ayağını emperyalist nüfuz ve egemenlik politikaları oluştururken öteki ayağını gelişen süreçlere ve sosyal çalkantılara karşı alınan “önlemler” oluşturmaktadır.

Krizin faturası baskı ve zorbalıkla ödetiliyor

Kapitalizmin çok yönlü krizleri ve yapısal sorunları sınıf ve emekçi kitlelerinin hoşnutsuzluğunu ve öfkesini her geçen gün nesnel olarak mayalamaktadır. Son dönem dünya olaylarına bakıldığında bu bütün açıklığıyla görülecektir. Günümüz dünyasında Ortadoğu’dan Avrupa’ya ve hatta Amerika’ya kadar kitle hareketleri durulmamaktadır. Bugün dünyanın dört bir yanında emekçiler genel grevlerle, halk isyanlarıyla, kitlesel gösterilerle krizin faturasını ödemek istemediğini ortaya koymaktadır.

İşte emperyalist-kapitalist sömürü düzeninin geleceğe dönük yürüttüğü kapsamlı hazırlık sürecinin bir ayağını da düzene karşı gelişen bu kitle gösterilerini bastırmak, bunu yapamadığı yerde ise öncüsüz bırakarak ehlileştirmek oluşturmaktadır. Ortadoğu’da, somutta Tunus, Mısır, Libya ve Suriye’de bu politikaların sonuçlarını açıkça görmekteyiz.

Emperyalist dünyanın efendilerinin en büyük korkusu gelişen bu hareketlerin devrimci bir mecraa akması, düzeni aşacak bir politik mücadele düzeyine kavuşmasıdır. Bundandır ki, dünyanın neresinde olursa olsun gelişen kitle hareketlerine her fırsatta azgınca saldırmakta, baskı ve devlet terörü ile boğmak istemektedir. Mısır’dan Tunus’a, Avrupa ülkelerinden Amerika’ya kadar gündeme gelen kitle eylemlerine yönelen azgın devlet terörünün gerisinde de bu aynı nedenler yatmaktadır.

Zira dünyanın bir dizi yerinde kapitalizmin krizine karşı sokağa dökülen, krizin faturasını ödemeyi reddeden yüz binlerce emekçinin sesi boğulmaksızın kapsamlı yıkım programları uygulanamayacak, krizin yeni faturaları emekçilere ödetilemeyecektir. Bütün bu zorbalığın ve baskının gerisinde tam da bu yer almaktadır.

Türkiye’de siyasal gelişmeler ve artan devlet terörü

Emperyalist-kapitalist sistemin bir parçası olan Türkiye coğrafyası dünyanın bu genel gidişatından bağımsız değildir. Zira bugün sermaye devletini bunaltan ve her geçen gün saldırganlaşmasına yol açan gelişmelerin arkasında da esas olarak kapitalist sistemin içerisinde debelendiği çok yönlü kriz ve onun farklı politik görünümüler altındaki yansımaları yer almaktadır.

Türk sermaye devletinin bütün bu tablo karşısında geliştirdiği politikalar ve yöntemler de emperyalist efendilerinininkinden farklı değildir. Türk sermaye devletinin iç ve dış politikalarına ve bu politikaların uygulanma süreçlerine bakıldığında bu olgu çıplak bir şekilde görülebilmektedir. Öyle ki, yürütülen politikaların argümanlarından araçlarına kadar büyük bir benzerlik görülmektedir.

Bugün başta devrimcileri, ilerici-sol kesimleri ve Kürt halkını hedef alan azgın devlet terörü sermaye devletinin on yıllardır çeşitli yol ve yöntemlerle uygulaya geldiği bir politikadır. Fakat içerisine girmiş bulunduğumuz dönemin tüm olguları, önümüzdeki günlerde bu politikanın çok daha pervasız bir şekilde uygulanacağını açık bir şekilde göstermektedir.

Bugüne kadar sermaye devletinin her fırsatta ilerici ve devrimci güçler üzerinde baskı kurduğu, muhalefeti yok etmek için tüm kirli yöntemleri kullandığı bilinmektedir. Ancak özellikle geçmiş dönemlerde yürütülmüş mücadeleler ve politik faaliyetlerin düzen dışı bir kanala akabileceği endişesi bir süredir sermaye devletine belli demokratik alanları açık tutma zorunluluğu hissettiriyordu. Yanı sıra, can bedeli verilen mücadelelerle elde edilen kazanımlar söz konusuydu. Fakat ginen yerde bu alanların hızla daraltıldığını ve en küçük bir hak arama eyleminin dahi faşizan yasaklarla engellendiğini görüyoruz.

Özellikle güncel siyasal gelişmelerin basıncı altında bunalan, başta Kürt sorunu ve Suriye süreci olmak üzere bir dizi cephede açmazları derinleşen sermaye devleti her geçen gün daha da saldırganlaşmaktadır. Öyle ki, kendi içerisindeki çatlak seslere dahi tahammülsüz davranan sermaye devleti, yeri geldiğinde devlet terörünün tüm inceliklerini kendi

güçlerine karşı kullanmaktan bile sakınmıyor. Ulusalcı bir düzen partisinin düzenlediği mitingi dahi gaza boğarak dağıtmaya çalışıyor, polis teröründe sınır tanımıyor.

Bugün aynı şekilde Kürt halkına azgınca saldırıyor, 6 Kasım eylemlerini terörize ediyor. Geçmişte görece bir rahatlıkla karşılanan basın açıklamaları dahi azgın saldırıların hedefi oluyor.

Hukuk terörü ile birarada yürütülen polis terörü, sudan gerekçelerle ve komplolarla ilerici, devrimci yurtsever kimliklerin zindanlara doldurulmasına olanak tanıyor. Tüm bu yaşananlar, yetersiz de olsa elimizde olan özgürlüklerin de günden güne eridiğinin göstergesi.

Bütün bu tablo ve veriler önümüzdeki sürecin sınıf mücadelesi bakımından zorlu olacağını işaretlemektedir. İçerisinden geçtiğimiz dönemde “Devrime hazırlık” çağırısını yükselten sınıf devrimcilerini ve ilerici-sol güçleri bekleyen görevlerin arasında bu dönemin zorluklarını göğüslemek de yer almaktadır. Zira devrime hazırlık, aynı zamanda karşı devrimin tüm zorbalığına ve zulmüne karşı etkin bir mücadele pratiği anlamına gelmektedir.

“**İçerisinden geçtiğimiz dönemde “Devrime hazırlık” çağırısını yükselten sınıf devrimcilerini ve ilerici-sol güçleri bekleyen görevlerin arasında bu dönemin zorluklarını göğüslemek de yer almaktadır.**

”

Açlık grevi kritik aşamada, AKP “iyi polis-kötü polis” oynuyor!

Kürt siyasi tutsaklarının başlattıkları açlık grevi 2. ayını geride bırakırken eyleme katılımın 10 bini bulduğu ifade ediliyor. Sermaye devleti ise “iyi polis-kötü polis” numarasıyla süreci yönetmeye çalışıyor. “İyi”yi oynamanın Arınç’a düştüğü piyeste “kötü” ise her zaman olduğu gibi yine Erdoğan...

Bununla birlikte açlık grevi eylemlerine yönelik başlayan devlet terörü en basit basın açıklamasının dahi polisin saldırganlığına hedef olması biçiminde yayılıyor. Dün, görece rahat biçimlerde gerçekleştirilebilen eylemler, bugün doğrudan saldırı ve gözaltı ile sonuçlanıyor. Kimi yerde ise sivil faşistler devletle kolkola Kürt halkına saldırıyor, linç girişimlerinde bulunuyor.

Kürt hareketi cephesinden kritik bir gelişme ise devletin başlattığı Güney Kürdistan saldırısı. Belli periyotlarda olduğu gibi geçtiğimiz günlerde de TSK Kandil’e yönelik hava saldırısı düzenleyerek sivil halkı bombaladı. Bununla birlikte burjuva basın Güney Kürdistan’a yönelik kara hareketine dair bir dizi iddiada bulundu ancak HPG kaynakları bu iddiaları yalanladı.

Kürt halkının kalbi zindanlarda atıyor!

Kürt halkını zindanlara doldurarak sindireceğini sanan devletliler, bugün –dışarıdan da görülebildiği gibi- kafalarını duvarlara vurarak çözüm yolu bulmaya çalışıyor. Bugüne kadar uygulanan baskı ve zoru yineleyerek Kürt sorununu çözmeye çalışanlar, bir kez daha kendilerinden öncekilerin düştükleri açmaz ve çaresizliğe düşerek sağa sola saldırıyor, saldırdıkça da daha beter batıyorlar.

KCK operasyonu adı altında binlerce Kürdü cezaevlerine yollayan AKP, bunu terörle mücadele ve Kürt sorununun çözümü olarak sunmuş, operasyonlar sürdükçe ve zindanlar Kürtlerle doldukça belli ki çözümde de mesafe katettiğini sanmıştı. Ancak geline yerde zindanlara tıkkılan Kürtlerin hiç de yılmadığı ve yeni biçimlerle direnişi sürdürdüğü gerçeği günyüzüne çıktı. Sessizce oturması beklenen Kürt siyasi tutsaklar 12 Eylül’den bu yana yürüttükleri kararlı direniş ile Kürt sorununu gündeme getirdiler ve çözüm çağrılarını yinelediler.

Kürt hareketinin silahlı direniş ile yükseldiği mücadele açlık grevleriyle birlikte çok daha kitlesel bir boyuta ulaştı ve çok yönlü mücadele sermaye devletinin Kürt sorunundaki çözümsüzlüğünü de hatırlattı. Son olarak ise direnişin 55. gününde açlık grevine katılan tutsak sayısı 10 bine çıktı.

Bugün coğrafyanın her köşesinde, her gün onlarca eylem yapılarak Kürt tutsakların direnişi sahipleniliyor. Öğrenci gençlikten doktorlara, avukatlara kadar pek çok kesim taleplerin kabul edilmesi için eylemler düzenliyor. Destek açlık grevleri ve yürüyüşlere her geçen gün yenileri ekleniyor.

Kuşkusuz ki bu eylemlerin vahşi bir devlet terörüyle karşılanması yeni değil. Geçtiğimiz hafta başlayan ve devletin merkezi bir kararı olduğu açık olan uygulama, özellikle açlık grevi gündemli tüm eylemleri hedef haline getirmiş durumda. Kürdistan’da çatışmaların şiddetli geçmesi zaten alışıldık bir durum,

ancak bu kez Batı’da da her eyleme saldıran polis, değil yürüyüş, rutin bir basın açıklamasına dahi izin vermiyor. BDP binası önünde açıklama yapmak isteyen Aysel Tuğluk ve Sebahat Tuncel’in dahi biber gazlı saldırıya uğraması, tek merkezden yönetilen devlet terörünün pervasızlığının işareti.

Bursa’da ise saldırganlığın aldığı farklı biçim Kürtler’e yönelik linç girişimi olarak kendini gösterdi. Kürtlerin bulunduğu mahalleyi basan faşistler polis ile birlikte terör estirdi. Yaşananlara dair Bursa Valisi Şahabettin Harput’un açıklaması ise devlet parmağını işaret ediyor. Zira Vali önce faşist gürüha teşekkür etti, ardından “Devlete ve vatana kalkan el kırılır ve kırılacaktır ama bunu devlet kıracaktır” dedi.

AKP’nin açlık grevi çıkmazı

AKP şeflerinin açlık grevlerine dair yaptıkları ve birbirinden farklı görünen açıklamalar ise kimi yerde AKP arasında fikir birliği olmadığı biçiminde yorumlanıyor. Ancak en azından açlık grevleri konusunda bir görüş ayrılığı ya da çatlak olmadığı açık. Olayın vahametinin fazlasıyla farkında olan AKP, ikili bir taktik izleyerek kendince bir kriz yönetimi politikası uyguluyor.

Tayyip Erdoğan her fırsatta Kürt hareketine ve BDP’lilere saldırırken açlık grevlerine dair yalan ve çarpıtmalarda bulunarak popüler tabirle “şahin” pozunu kesiyor. Her gün bir başka “çarpıcı” açıklama yapan Erdoğan son olarak da kendisini sert konuşmakla suçlayanlara “Elma şekeri mi dağıtacağım, onların anladığı dilden anlatacağım. Herkese akıllarının alacağı şekilde konuşacaksınız” diyerek BDP’ye hakaretlerini sürdürdü.

Sözü açlık grevlerine de getiren Erdoğan, “Açlık grevine insanları sevkeden hükümet değil, BDP’dir” diyerek şunları söyledi: “Bu insanlar sizin kanlı hesaplarınızın, ölüm oyunlarınızın parçası olmak zorunda mı? Elinizi bu insanların yakasından çekin”

Erdoğan’ın bu sözlerinin tutacak bir yanı bulunmuyor zira BDP’nin elini çekmesini istediği kişiler, AKP’nin türlü komplolar sonucu tutuklayarak hapisanelere doldurduğu onbinlerce Kürt siyasi

tutsak. Bu tutsaklar bizzat AKP’nin ve sermaye devletinin ellerinin yakalarını bırakmadığı için şu an cezaevindeler ve en meşru taleplerle açlık grevi direnişindeler.

AKP şefinin bu saçma sapan açıklaması, artık hükümetin demagoji yapacak mecalinin dahi kalmadığını ve böyle tutarsız açıklamalara sarıldığını gösteriyor. Oysa Bülent Arınç’ın yaptığı açıklamalar, adeta sürecin çözümü için yapılan hamleler gibi sunuluyor.

Bakanlar kurulu toplantısının ardından basına açıklamalarda bulunan Arınç açlık grevi taleplerine değindi. Önce üç talebi hatırlatan ve bunların “hiçbir mantıksal, hukuksal ve vicdani dayanağı olmadığı”nı iddia eden Arınç ardından ise taleplerin bir kısmının zaten karşılanacağına yönelik imalarda bulundu.

Önce anadil sorununu ele alan Arınç, AKP kongresinde anadilde savunma yasağının kaldırılması kararının zaten alındığını, Başbakan’ın talimatıyla önümüzdeki günlerde Ceza Muhakemeleri Kanunu’nda 202. maddeye bir fıkra ekleneceğini ve bu sorunun çözüleceğini ifade etti. Ayrıca dil başta olmak üzere tüm red politikalarının da kaldırılacağını söyledi.

Öcalan’a yönelik ise tecritin sözkonusu olmadığını iddia eden Arınç şunları söyledi: “Avukatlarıyla iki sebepten görüşme kesildi. Birincisi, avukatların bazı suçlardan dolayı tutuklu olması. İkincisi, kendi sözlerinin dışarıya yanlış aksettirildiği için avukatlarıyla Öcalan’ın görüşmeme talebidir. Öcalan, isterse avukatlarıyla görüşme sağlanabilir.”

Arınç açlık grevini sürdüren tutsaklara eylemi bitirme çağrısı yaparken eylem sürerse “kendi görevlerini yerine getirmenin vicdani rahatlığı” içerisinde olacaklarını söyleyerek aba altından sopa göstermeyi ve müdahale tehdidinde bulunmayı da ihmal etmedi.

Her ne kadar Arınç, açıklamaları ile eylemi ciddiye almıyormuş havası yaratmaya çalışsa da eylemin tüm taleplerine değinerek bir biçimde karşılamaktan bahsetmesi, eylemin hükümeti zor duruma düşürdüğünün göstergesi.

Bu açıklamanın 19 Aralık öncesinde yapılan

oyalama taktiklerinden biri mi olduğu ise halen daha önemli bir soru. Özellikle Kürt hareketi cephesinden gelen açıklamalar, AKP'nin açıklamalarının kandırmacadan ibaret olduğu yönünde. Aynı süreçte kimi gazetelerde yer alan haberler bu tehlikeyi doğruluyor. Hükümetin müdahale hazırlığında olduğu, Adalet Bakanlığı ile Sağlık Bakanlığı arasında yapılan yazışmalarda müdahale sonrası ne yapılacağı gibi konulara değinildiği ve zindanlara gaz maskesi gönderilmesi gibi hazırlıklar yer yer basına sızıyor/sızdırılıyor.

Sınır ötesi operasyon iddiası

Açlık grevi konusunda eli kolu bağlanan devletin Güney Kürdistan'a yönelik başlattığı saldırı ise, Kürt halkına yönelik düşmanlığın yansıması oldu. TSK, hafta başından bu yana Medya Savunma Alanları'na yönelik düzenlediği hava saldırıları ile çok sayıda sivil yerleşimi vurdu.

“Terörle mücadele” adı altında yaldızlanan operasyonların bilançosu ise iki sivilin ölümü ve bir çok köyün yerle bir edilmesi. Evleri, hayvanları, bağ ve bahçeleri yokedilen köylüler Türkiye devletine karşı tepkili ancak köylerini terketmemekte de kararlı.

Yine sınır ötesi operasyonla ilgili basına yansıyan bir başka haber ise Türkiye'nin Güney Kürdistan'a yönelik kara hareketi başlattığına dair. Burjuva basın tarafından “TSK girilmez denen kampa girdi” biçiminde alışıldık formatta duyurulan haberlerin gerçekliği ise hayli meçhul. Zira haberler gazete sayfalarına yansdıktan kısa bir süre sonra HPG kaynakları açıklama yaparak böyle bir operasyon olmadığını duyurdular.

Bu gelişmelere bakıldığında devletin açık grevleriyle düştüğü aczi “öldürdüğü Kürt sayısı” ile tolere etmeye çalıştığı düşünülebilir.

Kürt hareketi kararlı ve temkinli!

Direnişe dair hükümet cephesinden birbirine zıt açıklamalar yapılırken ve basın eliyle türlü demagojiler havayı kirletirken ortaya çıkan tablonun Kürt hareketi tarafından da dikkatle izlendiği ve açıklamaların değerlendirildiği görülmekte. Hareket bir yandan taleplerin karşılanabileceğini vurgularken bir taraftan da olası oyalamalara karşı da uyanık olduğunu belirtiyor. Ayrıca cezaevlerine yönelik bir müdahale karşısında da hükümeti uyarıyor.

KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı adına 6 Kasım tarihinde yapılan açıklamada makul talepler karşılanırsa açlık grevleri sonlanabilir vurgusu yer alıyor. Taleplerin kabul edilmesi için bir yandan Kürt halkı ve ilerici güçlerin mücadele etmesi gerekliliği belirtilirken AKP'ye de talepleri kabul etme ve sorunu çözmeye çağırısı yapılıyor. Aksi halde sorumluluğun AKP'de olacağı vurgulanıyor.

KCK Yürütme Konseyi Üyesi Cemil Bayık ise Azadiya Welat gazetesine yazdığı yazıda AKP'nin toplumu kandırmaya çalıştığını belirtti. Eylemde geline yeri ve eylem karşısında farklı kesimlerin tutumunu değerlendiren Bayık, AKP'nin çözeceği söylenen taleplere dair de şunları belirtti: “*Anadilde savunma hakkı tanıyacıkları da yalandır. Bu konuda biraz gevşeme yapacaklar ama anadilde savunma hakkını yine tam tanımayacaklardır. Anadilde eğitim ve kamuda tam kullanma özgürlüğü tanınmadan anadilde savunma özgürlüğünü de tam tanımazlar. Hiç kimse kendini kandırmasın.*”

BDP yöneticilerinin de yaptığı açıklamalar gözönüne alındığında AKP'nin açıklamalarına temkinli yaklaşıldığı ve tüm olasılıklar gözönüne alınarak sürecin izlendiği görülüyor. Somut ve gerçekçi kazanımlar elde edilmeden eylemin sona erdirilmeyeceği ise her fırsatta yineleniyor.

7 Kasım 2012

10 bin tutsak açlık grevinde!

PKK ve PAJK'lı tutsaklar adına yapılan açıklamada 5 Kasım'dan itibaren 10 bin tutsağın açlık grevine başlayacağı duyuruldu.

PKK ve PAJK'lı tutsaklar adına 4 Kasım günü Deniz Kaya tarafından yapılan açıklamayla 10 bin tutsağın açlık grevine başlayacağı kamuoyuna duyuruldu. Açıklamada hasta, yaşlı ve çocuklar dışında tüm tutsakların eyleme katılacağı belirtildi.

“Serhıldana kalkan halklarımızın karşısında hiçbir güç dayanamaz” denilen açıklamada sonuç alıncaya kadar direnişin büyüyeceği ve yayılacağı ifade edildi. Açıklamada direnişi görmezden gelen ve karalayan AKP'ye dair de şunlar söylendi:

“*Taleplerimizin karşılanmaması durumunda, yaşanacak olumsuzlukların sorumluluğu ve vebali AKP hükümeti ve başbakan Erdoğan'da olacaktır.*

Bizler, halklarımızın birlikte yaşama iradesini ve toplumsal barışımızı tehlikeye sokacak bir sonucun önüne hep birlikte geçelim diyoruz. Bilinmelidir ki, bununda yolu, taleplerimizi yok saymak, eylemimizi karalamak, tüm dünyanın gözleri önünde, televizyon ekranları ve Avrupalı'da yalan konuşmak değil, aksine taleplerimize olumlu karşılık vermekten geçiyor.”

Açıklama Türkiye'de yaşayan tüm halklara dayanışma çağırısı yapılmasıyla son buldu.

Türk basını yalanda lider!

Düzen medyasının PKK karşıtı propaganda yapmak için her tür aşağılık yönteme sarıldığı biliniyor. Gazetelere yansıyan bir dizi haberle, bu kepezeliğe yenileri ekleniyor. Gazeteler aynı haberi dahi kendi yalanlarıyla süsleyerek farklı senaryolar yazmayı ihmal etmiyor.

Geçtiğimiz günlerde Hakkari'de yapıldığı iddia edilen operasyon haberleri gazetelere alışık olduğumuz biçimde “büyük operasyon”, “teröre darbe” gibi artık sıradan bilince sahip bireyleri dahi güldüren biçimlerde sunuldu. Ancak bundan sonrası gazetelerin “yaratıcılığı” ile çeşitlendirildi.

Hakkari-Şırnak arasında bir mağaradan çıktığı iddia edilen malzemelere dair her gazete farklı bir yorum yaptı. Dinci gericiğin dolaysız yayın organı Yeni Şafak söz konusu operasyonu “Uyuşturucu içip doçka ile saldırıyorlar” başlığı ile sundu. Başlıktan da anlaşılacağı gibi gazete RPG, Doçka uçaksavar ve Kalaşnikovları saydıktan sonra mağarada uyuşturucu haplar bulunduğunu iddia etti. İddiasını da başlıkta görülen bir senaryoyle tamamladı.

Aynı operasyona dair Milliyet gazetesi ise daha da iğrenç imalarda bulunarak “PKK barınağında bu da çıktı” başlıklı bir haber sundu. Haberde yer alan veriler Yeni Şafak'taki ile aynıydı tek fark Milliyet, mağaradan çıkanın uyuşturucu değil “Doğum kontrol hapi” olduğunu söylüyordu. Bunun altında ne gibi bir ima ve rezil bir kara propaganda yattığı görmek zor olmasa gerek.

Kuşkusuz ki basında PKK ve Kürt halkına yönelik karalama kampanyaları, bununla sınırlı değil. Haber 7'nin Bahoz Erdal'ın büyük bir ölüm korkusu yaşadığına yönelik haberi ve STAR'ın “Irak'a çalışmaya götüreceğiz diye PKK kampına götürdüler!” başlıklı haberi aşağılık kara propagandanın bir kaç yeni örneği yalnızca.

Bununla birlikte haber uydurma konusunda bu kadar başarılı olan medyanın sürmekte olan açık grevlerine yönelik ilgisizliği ve sadece yapılan eylemleri manipülatif biçimde yansıtmaları, iştirilmiş gazeteciliğin bir başka meziyeti olsa gerek.

Uyuşturucu içip doçka ile saldırıyorlar

Açlık greviyle eylemli dayanışma büyüyor...

Zindanda direniş, sokakta direniş!

Kürt siyasi tutsakların açlık grevine katılım binlerle ifade edilmeye başlanırken sokaklarda tutsakların seslerine ses katılıyor. Sermaye devletinin azgın polis terörüyle karşıladığı eylemlere rağmen zindan direnişi sokaklarda büyütülüyor. Neredeyse her gün açlık grevleriyle ilgili bir eylem ve çatışma yaşanıyor. “Topyekün direniş” çağrısından itibaren ivmelenen süreç eylem kararlılığıyla sürüyor.

“Ölümler durdurulsun!”

DİSK, KESK, TTB ve TMMOB, açlık grevine destek vermek için 1 Kasım akşamı Galatasaray Meydanı'nda oturma eylemi yaptı.

KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Mustafa Turgut'un okuduğu basın açıklamasında açlık grevinde olan tutuklulardan 63'ünün ölüm sınırında olduğunu hatırlatılarak Adalet Bakanlığı'nın, başta tabip odaları olmak üzere insan hakları savunucularının açlık grevi yapılan cezaevlerini ziyaret etmesine izin vermesi gerektiği söylendi. Açıklamanın ardından da bir saatlik oturma eylemi yapıldı.

Eyleme, aralarında BDSP'nin de olduğu ilerici ve devrimci kurumlar destek verdi.

Açlık grevi için “F” eylemi

İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu'nun her hafta yaptığı 'F' eyleminde, açlık grevi konu edildi.

Taksim Tramvay Durağı'nda biraraya gelen İHD üyeleri ve destekçiler “Hapishanelerde ölüm istemiyoruz” pankartı açarak, F harfi oluşacak şekilde yere oturdular. Eylemde Açlık grevine ilişkin sessizliğe tepkilerin dile getirildiği dövizler taşınırken açıklamayı Burhan Öztürk okudu.

Açıklamanın ardından eyleme katılarak destek olan Bandista müzik grubu ezgilerini seslendirdi.

Cezaevleri Takip Komisyonu'ndan Avukat Sinan Zincir, Marmara bölgesindeki hapishanelerde bulunan tutsakların durumuna ilişkin bilgi verdi. Hiçbir tutsağa B1 vitamini verilmediğini vurguladı.

Tutsakların en büyük ihtiyacının dışarıdan gelecek manevi destek olduğunu vurgulayan Zincir, açlık grevinin anımsatan mektup ve yayınların verilmediğini belirtti. Silivri 2 No'lu L Tipi Hapishanesi'nde KCK ana

davasında yargılananların tek kişilik hücrelere konulduğunu söyleyen Zincir, Tekirdağ F Tipi'nde tutuklulara avukat görüşünden çıktıktan sonra çıplak arama dayatıldığını, gardiyanlar tarafından işkence yapıldığını vurguladı.

Akademisyenler nöbette

Türkiye'nin çeşitli üniversitelerinde görev yapan öğretim görevlileri ve asistanlar başta olmak üzere geniş bir akademisyen ekibi düzenledikleri eylemle açlık grevlerine dikkat çektiler. Akademisyenler, 6 Kasım akşamı “Ölüm değil çözüm! Talepler gerçekleşinceye kadar akademi nöbette!” ozalitini açarak eyleme başladılar.

Akademisyenler adına açıklamayı Üniversite Öğretim Üyeleri Derneği Başkanı İstanbul Üniversitesi'nden Prof. Tahsin Yeşildere okudu. Yeşildere, açıklamada açlık grevlerinin temel talebi olan anadilde eğitim ve anadilde savunma hakkı başta olmak üzere tüm taleplerin arkasında olduklarını ifade etti.

Açıklamanın okunmasının ardından 200 imzayla akademisyenlerin bu açıklamayı yaptığı fakat bu imzaların çok sınırlı bir zaman diliminde toplandığı ifade edildi. Açıklamada imzası bulunan akademisyenler olarak bundan sonraki akademik çalışmalarında Kürt sorunu ve açlık grevlerini temel gündem olarak işleyecekleri, yazdıkları makalelerden yapacakları forumlara, girdikleri derslerden konferanslara kadar açlık grevlerinin sesi olacakları ifade edildi.

Aksaray eylemine polis terörü

Açlık grevlerine destek için yapılan eylemlere sermaye devletinin tahammülsüzlüğü devam ediyor. 4 Kasım günü İstanbul'da gerçekleştirilmek istenen basın açıklamasına polis azgınca saldırdı. HDK İstanbul Milletvekilleri ile birlikte Aksaray'daki BDP binası önüne gelen kitleye polis gaz bombası ve tazyikli suyla saldırdı. Saldırı sonrasında DTK Eş Başkanı Aysel Tuğluk'un da aralarında bulunduğu çok sayıda kişi rahatsızlanırken kitle sloganlarla geri çekildi.

Eylemciler polis saldırısı sonrasında Millet Caddesi'ne geçtiler. Burada yola barikat kurularak eylem kararlılığı ortaya kondu.

Polis saldırısı sonrası tekrar toplanan kitleye seslenen Aysel Tuğluk ve Sebahat Tuncel polisin kitlenin toplanmasına dahi izin vermediğini belirterek saldırıyı protesto ettiler.

Polis ara sokaklarda "insan avı" başlatırken Fındıkzade ile Yusufpaşa arasında kalan alanda çevik kuvvet ve Akrep tipi zırhlı araçlarla takip sürdü. Polis kahvelerdeki emekçileri dahi tehdit edecek pervasızlıkta davrandı.

Aksaray'da yapılmak istenen kitlesel basın açıklamasına, saldırarak izin vermeyen polisin tutumu, BDP İstanbul İl Binası'nda yapılan basın toplantısı ile protesto edildi.

İl binası önünde toplanan kitle sloganlarla bekleyişlerini sürdürdüler. DTK Eş Başkanı ve Van Milletvekili Aysel Tuğluk, İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel, sanatçı Ferhat Tunç ve BDP yöneticilerinin

açıklama yapmak için bina önüne çıkmalarından kısa bir süre sonra, polis tazyikli su ve gaz bombaları ile kitleye saldırdı. Ara sokaklarda evlerin içlerine kadar giren polis, gözlemlere göre 10'a yakın kişiyi gözaltına aldı.

Polis saldırısıyla birlikte BDP binasına sığınan kitle, atılan yoğun gaz bombalarının etkilerine bina içerisinde de maruz kaldı. Basın emekçilerinin de hedef olduğu saldırıda, birçok muhabir yaralandı.

İlk olarak DTK Eş Başkanı Aysel Tuğluk söz alarak, polisin saldırısını hatırlattı. Tuğluk, bu polis saldırısının Kürt halkını yıldıramayacağını, Kürt halkının bugünlere direnerek geldiğini vurguladı.

Milletvekili Sebahat Tuncel'de bir konuşma yaparak, AKP'nin halkın iradesi karşısında, zavallı duruma düştüğünü ve yenildiğini vurguladı.

'Topyekün direnişe' tutuklama

BDP'nin 30 Ekim günü ilan ettiği “Topyekün Direniş günü” Okmeydanı'nda çıkan çatışmaların ardından gözaltına alınanlardan 12 kişi tutuklandı.

Gözaltına alınanlardan 19'u tutuklanmaları talebiyle İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na sevk edilmişti. Savcılıktan 7 kişi serbest bırakılırken 12 kişi mahkemeye sevk edildi. Aralarında 6 üniversite öğrencisi 2 de lise öğrencisi bulunan 12 kişi, "silahlı terör örgütüne üye olma" iddiasıyla tutuklanarak Metris Cezaevi'ne gönderildi.

Dışarıda güçlü eylemlilikler olmadıkça ölümler engellenemez!

Zindanlarda açlık grevleri 60'lı günlere yaklaştı. Açlık grevindeki tutsakların B1 vitamini alması engelleniyor. 2000 öncesi ölüm oruçlarında B1 vitamini alınmıyordu ve ölümler 62, 63. günde başlamıştı. Demek oluyor ki önümüzdeki günlerde zindanlardan ölüm haberleri gelebilir.

Talepler kabul edilirse, sadece Kürt siyasi tutsaklar değil, Kürt halkı ve dolaysız olarak devrim kazanacak. Geline aşamada, Kürt halkı ölümleri engellemek için dışarıda yoğun bir eylemlilik içinde. Türkiye devrimci hareketinin de dışarıdaki eylemlere katılımı, kendi özgünlüğünde yaptığı eylemlerden farklı olmalıdır. Unutmamalıyız ki dışarıda güçlü eylemlilikler olmadıkça ölümler engellenemez.

Boyumuzdan yüksek bir yere çivi çakmamız gerekirse, masa, sandalye, merdiven gibi bir malzemenin üzerine çıkar çivi çakarız. Çivi çakan biziz, ama yüksek yere uzanmak için kullandığımız malzeme olmadan çivi asla çakamayız. Tutsakların kazanması için de dışarıdaki eylemler, ölümleri engelleyecek ve tutsaklara kazandıracak “yükseklikte” olmalı. Dışarıdaki eylemlilikler olmasa, tutsaklar, deyim yerindeyse, kazanmak için yüksekliği kendi bedenleriyle sağlayacak.

19 Aralık sonrası dışarıda ses neredeyse yoktu. Sessizlik hakimdi. Biz ölüm orucu direnişçileri bu sessizliği, yeni ölümlerle parçalamayı düşünüyorduk. 21 Mart'ta Cengiz şehit düştüğünde hepimiz onu kıskanmıştık. Ölümü kıskanmamız duygusallıktı. Ama ne yazık ki, sessizliği ölümler bozacak düşüncemiz politik ve bilimsel olarak doğrudu. Şimdi ki açlık grevi ve ölüm orucu için dışarıda azımsanmayacak oranda eylemlilik var. Ne var ki sonuç almaya yeterli değil.

Çünkü direniş başladığı günden çok daha farklı ve ileri bir içeriğe büründü. Artık tecritin kalkması için yapılan bir AG, ÖO değil, Kürt halkının –kendi deyimleriyle söylersek- ülke genelinde bir serhıldanı oldu. TC'nin sıkışmışlığı da bu gerçeklikten ileri geliyor. A. Öcalan'la avukatlarının görüşmesi TC için

bir sorun teşkil etmiyor. Kaldı ki görüşmeyi her an yeniden kesebilirler. Bu açıdan TC'yi zorlayacak bir şey yok. Ama bugün eylem Kürt halkının serhıldanına dönüşmüş durumda. A. Öcalan'la avukatları bir saat bile görüştürülse, bu, Kürt halkının kazanımı olacak. TC'yi zora sokan da bu.

Ayrıca verili durumda devletin müdahale ederiz sözleri, doğrudan, katlederiz olarak algılanmalı. 19 Aralık'ta 28 siper yoldaşımızı katlederek “hayata döndüren” devlet F tipi hücreleri açmayı amaçlıyordu. Oysa bu gün hücreler uygulamada. Müdahale “tedavi ederiz” şeklinde söyleniyor. Bilincini yitirmeyen hiçbir tutsağa serum takamazlar. Bilincini yitiren birine, serum takıldığında, bilinci yerine geldiğinde, serumu çıkarır. Eli kolu bağlı olsa bile takılan serumu işlevsiz hale getirebilir. Yani katillerin “iyi niyetli (!)” ve insanları “yaşatmaya” yönelik tıbbi bir müdahalesi, tutsakların katledilmesi ya da büyük zararlar görmesine yol açacak. Kaldı ki bütün bunları TC biliyor ve bir an için bile olsa “iyi niyetli” olamazlar. Her müdahale sözü, bu yüzden katliam olarak anlaşılmalı.

Müdahale yalnızca içeriye olmaz. Aynı oranda dışarıya da saldırı olur. Katliam boyutlanır. Bütün bunları dışarıdaki eylemlerin kitleselliği ve militanlığı engelleyebilir. Komünistler söylenmesi gerekeni söylediler. Şimdi söyleneni ete kemiğe büründürmeliyiz:

“(…) Sınıf devrimcileri önümüzdeki günlerde, başta Kürt siyasi tutsakların başlatmış olduğu açlık grevleri olmak üzere, Kürt halkının haklı ve meşru temellere dayalı her çıkışını eylemli dayanışmaya konu edecek, bunun karşısında sermaye devleti cephesinden gelen her türden saldırı karşısında mücadeleyi büyütecek, öte taraftan Kürt sorununa dönük işçi sınıfının devrimci programını öne çıkaran siyasal faaliyetini kesintisiz sürdürecektir. “(Sosyalizm İçin Kızıl Bayrak, 2 Kasım 2012, Sayı 10-43)

2000 Ölüm Orucu Gazisi

Muharrem Kürşun

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

BDP Bursa İl Başkanı Mehmet Dilek ile faşist saldırılarla ilgili konuştuk...

“Sorumluların açığa çıkarılmasını istiyoruz”

- Olayların gelişimini anlatır mısınız?

- Bursa'da 4 günlük bir gerginlik yaşandı. Biz BDP ilçe örgütü olarak 28'inde bir basın açıklaması yapıp AKP ilçe binasına çelenk bırakıp eylemimizi bitirecektik. Daha oraya varmadan emniyet ve faşist gruplar tarafından önümüz kesildi. Herhangi bir olaya sebebiyet vermemesi için emniyet güçlerinden grubun dağıtılmasını istedik. Üstümüze tazyikli su ve biber gazı sıkıldı. Daha sonra faşistler tarafından saldırıya uğradık. Güvenlik güçlerinin tutumu belliydi. Onlara müdahale etmeden tamamen bizim kitlemizi geri püskürtmek istediler. Bizler de ilçe binamıza gelerek üyelerimizle birlikte binaya girdik. Ertesi gün tekrar faşistlerin toplandığını duyduk. Güvenlik güçlerini arayarak kitlenin dağıtılmasını istedik. Kitle dağıtılmadığı sürece bizim tarafta da toplanma oluyordu. BDP ilçe binasına saldırılacağını duyduğumuzu alan halkımız ilçe binasına geliyordu, nöbet tutuyorduk. Güvenlik güçlerinin tutumu açık ve netti. Sadece bizim güçlerimize saldırıyorlardı. Toplanan gruba hiçbir şekile müdahale edilmedi. Ertesi gün bizim insanlarımızdan 3 kişi silahla yaralandı. Bunlar hastanede tedavi altına alındı. Ertesi gün de bir kişinin polis kurşunuyla vurulduğu söyleniyor. Biz gerek emniyet güçleriyle gerek valiyle konuşarak bunun hakkında soruşturma açılmasını istedik. Bu cinayete teşebbüstür ve bunun bir an önce açığa çıkmasını istiyoruz. Valiye çağrımız budur. Kendisi bir siyasi partinin valisi değil de Bursa valisi ise adaletli davranmasını istiyoruz.

- Gözaltı ve tutuklamalar hakkında bilgi verir misiniz?

- 6 arkadaşımız gözaltına alındı. Bunların tek suçu ilçe örgütünün aldığı bir karara uymaktır. Eylem kararı yasal ve demokratik bir haktır. Tek suçları bunlara katılmaktır. 5 arkadaşımız tutuklandı.

- Basında polisin açıklamalarında 14 kişinin gözaltına alındığı söyleniyor?

- Biz bu açıklamaların göstermelik olduğunu düşünüyoruz. 14 rakamı doğru ise diğer 8 kişi kim o zaman? BDP üyesi olunca veya Kürt olunca tutuklananların isimleri açıklanıyor peki diğer tutuklananların isimleri neden açıklanmıyor. Böyle bir şey varsa, 8 kişi daha gözaltına alındıysa isimleri açıklansın. Açıklanmadığı ölçüde biz bunların olayların üstünü örtbas etmek için yapıldığını düşünüyoruz. Ki öyle!

- Bundan sonrası için neler söylemek istersiniz?

- Biz gerek yöre dernekleriyle gerek emniyet güçleriyle görüştüğümüzde herkesin bu saatten sonra sağduyulu olması gerektiğini söyledik. Bizim önümüzü kesme gibi bir haklarının ve yetkilerinin olmadığını söyledik. “Eğer siz insani olarak düşünürseniz sizin yeriniz bizim yanımızdır. Binlerce insanın bu ülkede akan kan dursun diye bedenlerini ölüme yatırken bizim burada onların sesi olmamız gerekiyordu. Halklar karşı karşıya gelmesin burada etnik bir çatışma olmasın” diye biz çağrılarımızı yapıyoruz. Gerek kitlemizle gerek sivil toplum örgütleriyle bunları söylüyoruz. Hükümet başı savaş dili kullanırsa bu yere de yansır. Buna müsait olan yerlerden biri de Bursa'dır. Bildiğiniz gibi geçtiğimiz sene 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde ve 12 Eylül'de faşistlerin saldırılarına polisin müdahalesi olmamıştı. Onun için herkesin sağduyulu olması gerekiyor.

Kızıl Bayrak / Bursa

Açlık grevleri ölüm sınırında!

Burjuva medyanın “akil” kalemlerinin mürekkebi kan kokuyor!

Kürt siyasi tutsakların başlattığı açlık grevine katılım sayısı artık 10 binle ifade ediliyor. Bu rakam aynı zamanda bugüne kadar gerçekleşmiş olan en kitlesel açlık grevi eyleminin yaşandığını göstermektedir. İkinci ayını dolduran direniş üzerine AKP cephesinden de peş peşe açıklamalar yapıyor, yapılmak zorunda kalınıyor. Kuşkusuz düzen medyası da üzerine düşen sorumluluğu harfiyen yerine getiriyor.

Hükümetinden medyasına düzen cephesinin bütün bu çabaları, çarpıtma ve karalama kampanyaları çaresizliklerini bir kez daha dışa vuruyor; “Ama bu eylem hapishanelerle ilgili değil!” Devlet mekanizmasının tüm olanaklarını Kürt ulusunun haklı taleplerini bastırmak için kullananlar, şimdi bedenlerini ölüme yatırmış Kürt siyasi tutsakların bu direnişi karşısında biçare kalıyorlar, öfkeleniyorlar. Bir kez daha en masum taleplerin karşısına bile, düzen paslanmış silahlarıyla çıkıyor. Açlık grevlerine zorla müdahaleden bahsederek 19 Aralık katliamını hatırlatıyorlar. Açlık, tutsakların bedenini saniye saniye eritirken ısrarla düzen sahiplerinin gerçek yüzünü de gösteriyor. Yani hapishaneler düzenin aynası olmaya devam ediyor.

Burjuva medyanın “akil” kalemleri ise, mürekkeplerinin insan kanı olduğunu saklayamıyorlar. Orden burdan buldukları, kim oldukları şaibeli zavallı insanları “aile”, “anne”, “baba” olarak göstererek örgüt tarafından kullanılan çocuklarına nasılda üzüldüklerini yazıp çiziyorlar. Ne kadar tanıdık değil mi, “örgüt zoruyla yapıyorlar”, “kandırılıyorlar” sözcükleri! Sayfalarında, kan damlayan sütunlarında kimlere yer açmıyorlar ki? Yeter ki hedefi, tutsakları vuracak bir atış olsun. Şemdin Sakık’la birlikte bir takım düşünler, ihanetin sınırı olmadığını gösteren açıklamalarıyla, açlık grevlerine dönük mide bulandıran karalamalarıyla düzen medyasında rahatlıkla yer bulabiliyor. Sözcüklerinden nefret, kin ve düşmanlık saçılıyor.

Hapishalerden yükselen sese kulaklarını ve yüreklerini kapattıkları gibi, bu sesin dışarıya ulaşmasını da bin bir yolla engellemeye, çarpıtmaya çalışıyorlar. Kürt siyasi tutsakların seslerini duyurmaya çalışan anneleri, babaları, kardeşleri görmezden geliyorlar. Onlar, gazetelerinin, en çok da çeşitli ölüm olaylarında cesetlerin üzerlerini kapatmaya yaramasını o kadar kanıksamış durumdalar ki izledikleri yayın çizgisıyla, büyük bir rahatlıkla tutsaklar için “kefen” hazırlıyorlar. Dincisiyle, laiklikle medya patronlarının gazetecilik anlayışı, kuşe kağıttan, renkli “kefenlerinin” örteceği ölümlere zemin hazırlamaktır.

“Sahte oruç, kanlı iftar” başlığının atılmasının üzerinden 12 yıl sonra, klavye tuşlarına basanlar açlık grevi yapan tutsakların henüz kritik aşamada “olmamasından” yakınıyorlar. Onlara göre madem açlık grevi yapıyorlar, o halde tümü buna katılınsınlar ki böylece çözmek zorunda kalacakları bir Kürt sorunu olmasın, Kürt olmasın!

Yeri geliyor okyanus ötesinden, ‘duygu insanı’ Fethullah Gülen, açlık grevi yapan tutsakların durumuyla ilgili “önemli açıklamalar” yapıyor. Hocaefendi, en çok mazlumun ölümüne sebebiyet verenlerin diyarından, ABD’den “başkasının canına kıymak nasıl bir cinayetse, bir insanın kendi canına kıyması da öyle bir cinayettir” diye buyruveriyor. Bülent Arınç, Adalet Bakanı gibileri

benzeri demeçlerle boy gösteriyorlar, diyorlar ki talebiniz anlaşılmıştır, artık bırakın.

Fakat anlamadıkları ve anlayamayacakları şey şudur; Kürt halkının isteği artık “anlaşılmak” değil, haklı taleplerinin karşılanmasıdır. Bu yüzden ki bu haklı istemlerin farkında olanlar meseleye dair ne düşündüklerini açıkça ifade etmektedirler. Gerek AKP şefi Erdoğan gerekse diğerleri çerçevesi net tanımlar yapmakta, hatta zaman zaman Erdoğan’ın yaptığı gibi tehditkar konuşabilmektedirler.

AKP’nin açlık grevleri karşısında ki kayıtsızlığının, hatta saldırganlığının gerisinde kendi bakışının yanı sıra mevcut düzenin geleneksel tutumunun olduğu da aşikardır. İşte tam da bu aşamada devreye her zaman olduğu gibi yine düzen medyası girmektedir. Sözde “tarafsız medya” kuruluşları kendilerine biçilen misyon doğrultusunda bir yayın çizgisi izliyorlar. Bu çizgi düzen medyasının sadece bugünkü gerçeği değildir elbette. Vakti zamanında gerek zindanlardaki devrimci tutsaklara saldırı ve katliamların öncesinde, gerekse büyük bedellerin ödendiği açlık grevleri, ölüm oruçları süreçlerinde olduğu gibi tutsaklara karşı verilen savaşımın ön cephesinde yer almaktadırlar. Asparagas haberlerle katliamlara zemin hazırlayanlar, ileri gidip kroki çizenler, içerde hiçbir şey yokmuş gibi haberler yapanlar bugün de direnişin etkisini azaltmak için üzerlerine düşen tüm sorumlulukları harfiyen yerine getirmektedirler.

Hapishane duvarlarının arkasından yükselen ses, “ateşi söndürmeye değil yangını büyütmeye” çağırmaktadır!

Bugün Kürt tutsaklarının ölüm pahasına sürdürdükleri direniş, gelecekte bırakacağı izlerle de anılacaktır. Çünkü aynı zamanda geçmişin izlerini de taşımaktadır. 1982’de Kemal Pir, M. Hayri Durmuş, Akif Yılmaz, Ali Çiçek’in direnişleri, Mazlum ve dörtlerin feda eylemi bugün yaşananları da yanına katarak Kürt ulusunun bilincinde ve mücadelesinde yarınlara kalacaktır.

Düzenin bugün bu direniş karşısındaki konumlanışı, aynı zamanda Kürt sorununa yaklaşımını da göstermektedir. İnkâr ve imhada uzmanlaşmış sermaye

devleti, AKP eliyle ya bu yangını o bilinen yöntemlerle, katliam ve kıyımla, yahutta yangın büyümeden, geleceği de aydınlatan bir meşaleye dönüşmeden çeşitli araç ve yöntemlerle geçici olarak söndürmeye çalışacaktır.

Ancak Kürt halkı haklı taleplerinin arkasında durdukça, her seferinde karşısında düzenin aynı ölüm suskunluğunu bulmaktadır. Zindan duvarları, bu sömürü ve adaletsiz düzeni değiştirmeye çalışanlar için örülmüştür. Parmaklıkların ardında yan yana hücrelerde tutsak edilenler, baş eğmeyenler olacaktır. Bu esaretten kurtulmanın tek yolu kapitalist düzeni alaşağı etmekle, yani devrimle mümkündür.

Direniş, esas olarak gücünü Kürt ulusunun haklı istemlerinden almaktadır. Direnişin seyrini ise Kürt halkının yanı sıra işçi ve emekçilerin sahiplenme düzeyi belirleyecektir. Kürt halkı ile birlikte Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerinin, bu direnişin yanında etkin bir tutum aldığı, aynı safta yanyana gelebildiği takdirde ileriye doğru anlamlı bir kazanım elde edilmiş olacaktır.

Unutulmamalıdır ki, Kürt siyasi tutsakların bugün 10 bin kişiye yükselterek sürdürdüğü direnişi ne medyanın suskunluğu, ne de düzenin saldırganlığı engelleyebilir. Direnişin ölümle sınıandığı hücrelerde, direnişçilerin kulaklarında yankılanan ses dörtlere aittir. O haykırış bugün zindan duvarlarını aşmış, Kürdistan’ın dört bir yanından metropollere yayılmıştır. Kürt halkı, “ateşi söndürmeye değil yangını büyütmeye” çağırılmaktadır.

H. Eylül

Zeynel Nihadioğlu destek açlık grevinde

Edirne F Tipi Cezaevi’nde tutuklu bulunan sınıf devrimcisi Zeynel Nihadioğlu, Kürt siyasi tutsakların başlattıkları süresiz-dönüşümsüz açlık grevine destek olmak amacıyla üç günlük açlık grevine başladı.

Kürt halkına dayatılan imha, inkâr dayatmaları karşısında Kürt işçi ve emekçilerine destek olmak gerektiğini belirten Nihadioğlu, “Bu saldırılar karşısında ‘İşçilerin birliği halkların kardeşliği’ şiarını yükseltmek biz sınıf devrimcileri için anlamlı ve önemlidir” dedi.

Edirne F Tipi Cezaevi’nde kalan devrimciler, tecrit ve keyfi tutumların olduğunu ve yaşanan bu saldırılar karşısında sessiz kalınamayacağını belirtti.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Güngören katliamının failinin kontrgerilla olduğu ortaya çıktı...

Kontrgerilla devletinden hesap sormak için mücadeleye!

27 Temmuz 2008’de Güngören’de bir patlama olmuş, patlamanın ardından devletlilerin tümü Kürt ve devrimci hareketi suçlayan açıklamalar yapmışlardı. Patlamayla ilgili olarak açılan davada sermaye devletin pislikleri bir kez daha ortalığa saçıldı. Davanın gizli tanığı yaptığı açıklamalarla patlamanın kontra bir eylem olduğunu teyit etti.

Güngören katliamında yaşananlar...

Yaşlı, çocuk, genç, kadın ayrımı gözetmeksizin yapılan bu saldırı açık bir katliamdı. Katliam emekçileri vurmuştu. Güngören patlamasında 17 kişi yaşamını yitirmiş, yaklaşık 160 kişi yaralanmıştı.

Devletlilerin tümü katliamı PKK ile ilişkilendiren açıklamalar yaptılar. 10 kişiyi eylemi yapan PKK’liler olarak ilan edip tutukladılar. Yani devlet bombalı saldırıdan hemen sonra 10 kişiyi bulup tutukladı. PKK saldırıyı reddetmesine rağmen devletliler katliamı PKK üzerine yıkma konusunda ağır birliği yaptılar. Güngören davası, katliamın arkasında Kürt hareketinin olduğu iddialarını tamamen çürüttü. Katliamın kontrgerilla devletinin işi olduğunu gösterdi.

Güngören katliamının altında imzası olan kontrgerilla devletinin tarihi sayısız katliamlara tanıklık etmiştir.

Kontrgerilla devletinin hamuru katliamcılık ile yoğrulmuştur

Sermaye devletin kontrgerilla örgütlenmesi, devrimci harekete ve işçi hareketine karşı sayısız cinayetin ve katliamın altına imza attı. 12 Eylül öncesi 5 bin devrimcinin, aydının, öğrencinin ve işçi önderinin ölümlerinin, Çorum, Maraş, Balgat, katliamlarının, Bahçelievler’de 7 TİP’linin öldürülmesinin, 1977 1 Mayıs katliamının altındaki imza kontrgerilla devlete aitti.

Olağanüstü Hal Bölgesi’nde Hizbullah adı altında yapılan yüzlerce yargısız infazın ve JİTEM adı altında gerçekleştirilen cinayetlerin faili olan kontrgerilla elamanları “Ne yaptysak devlet için yaptık” diyerek sırtlarını kontrgerilla örgütlenmesinin kaynağı olan devlete dayadılar.

Balgat katliamı sanığı Mustafa Pehlivanlı, “bütün olayların arkasında Çatlı vardı” diyordu. Ve Çatlı’nın silah ruhsatı, pasaportu, herşeyi devlet tarafından sağlanmış, dünyanın her yerinde iş ve eylem yapması emperyalist güçlerce onaylanmıştı. 7 TİP’liyi nasıl

öldürdüklerini anlatan Haluk Kırıcı aynı zamanda Çatlı’nın suç ortağıydı. Yine bu ekipten Korkut Eken, “Emirsiz ve devletten habersiz hiçbir şey yapmadım” diyerek bu suç örgütünün devletle ilişkisini itiraf ediyordu.

Devletin Kürdistan’da gerçekleştirdiği sayısız katliamda da kontrgerillanın imzası yer alıyor. Sermaye devletin “**Tek ulus-tek devlet-tek dil**” dayatmasına karşı gelişen mücadeleye yanıtı katliamlar oldu. Kontrgerilla devletinin inkar ve imha siyaseti katliamlarla örüldü. Bir yandan Kürt ulusu yok sayıldı, inkar edildi; öte yandan asimilasyon ve katliamlarla, sömürgeci ve faşist bir anlayışla kontra hukuk sistemi inşa edildi. Kürt halkı ağır baskı ve zulüm altına alındı. En küçük demokratik taleplere verilen yanıt katliamlar oldu. Kontrgerilla devleti Kürdistan’ı işgal etti. Koçgiri’den Dersim’e, Dersim’de Roboski’ye uzanan katliamlarla Kürdistan’ı kana buladı. Kürt halkına yönelik bu katliam siyaseti hala da sürüyor.

Kuruluş sürecinde, sermaye devletin üniter kimlikle, tekçi anlayışla örülü felsefesine damgasını vuran Mustafa Kemal ve yol arkadaşları emperyalistleri memnun eden katliamlarda sınır tanımadılar. Katliamın ilk hedefi olarak Komünistler hedefe çakıldı. Karadeniz’de M. Suphi ve yoldaşları katledildi.

Mustafa Suphilerin katliamı ilk değildi. Sivas ve Erzurum kongrelerinde Kürtlerin desteğini alan, hatta Kürtlere özerklik/muhtariyet vaad eden Kemalistler kurtuluş savaşının kazanılmasından sonra vaatlerini sildi attı. Türklük projesi içinde Kürtleri Türkleştirme çerçevesinde katliamlara girişti. Kürdistan katliamlar yoluyla sömürgeleştirdi.

Lozan Antlaşması sürecinde bazı Kürt aşiret reisleri ve milletvekillerinin desteğini alan Kemalist burjuvazi Lozan’da “Türk ve Kürt halkının temsilcisi” olarak İ. İnönü’yü masaya oturttu. Tüm bu sahte görüntü ve vaatlerin iki hedefi vardı. Hedeflerden birincisi sınıf mücadelesini, politik sınıf siyasetini öne çıkaran komünistleri baskı altına almaktı. İkincisi; Kürt halkının tepkilerini bastırmaktı. Bu çerçevede bir dizi yasa çıkarıldı. Takrir-i sükun yasası, bu baskı yasaları içinde öne çıktı. Devlet aynı zamanda 1925-40 döneminde, Koçgiri’den Dersim’e uzanan Kürt ve Alevi katliamlarında sınır tanımadı. Tüm bu katliamlar Kürtleri Türkleştirme ve Kürdistan’ı sömürgeleştirme politikasının parçasıydı.

“Tek devlet-tek ulus-tek dil” projesi sahte bir laiklikle birlikte ele alındı. Böylece dinsel inançlarından dolayı, sadece Dersim ve Koçgiri’de Kürt değil, Aleviler

de baskı ve katliamlara maruz kaldılar. Bu dönemde Türk devleti, baskı, sürgün, katliam, İstiklal Mahkemeleri, idam vb. uygulamaları kesintisiz olarak uyguladı.

Kontrgerilla devleti emperyalizm ve işbirlikçi burjuvazinin çıkarları temelinde kendini yeniledi ve örgütledi. Bu çerçevede katliamlara hız verdi. 1960, 1971, 1980 cuntaları bu baskı ve katliamların yoğunlaştığı dönemler oldu. Sivas, Çorum, Maraş katliamlarında yüzlerce alevi katledildi. 1 Mayıs, Gazi, Ümraniye, Kızıldere, Nurhak, Ümraniye, Burdur, Ulucanlar, Diyarbakır, 19 Aralık katliamlarında devrimcilerin kanı oluk oluk akıtıldı.

Dün katliamlar ve zulümlerde İttihat ve Terakki ve Kemalist kadrolar rol oynarken; Modern kapitalist devlet sürecinde katliamlarda CIA ve MİT’in örgütleyip mali destek sunduğu kont-gerilla ve sivil faşist güçler rol oynadılar. Bu dönemde yaşanan katliamların faili, tıpkı Güngören katliamında olduğu gibi kontrgerilla devletiydi. Dün “takriri sükun yasası”, “istiklal mahkemeleri” vardı; bugün “özel yetkili mahkemeler”, “terörle mücadele yasası” gibi bir dizi yasa ve kurum katliamcı kontrgerilla devletinin aygıtı olarak çalışmalarını sürdürüyor.

Katliamcı devlet geleneği AKP eliyle devam ediyor

Uludere, Güngören, Kazan Vadisi katliamları, AKP iktidarının 33 Kurşun’udur. Gerillaya kullanılan kimyasal silah ve bombardımanlara her gün yenileri ekleniyor. Kürt hareketi tecrit edilmek isteniyor. Bu çerçevede özel savaşta ustalaşmış AKP iktidarı, her türden kontra yönetime başvuruyor. Devlet aygıtı AKP eliyle tüm baskı odaklarını koruyup yetkinleştirerek varlığını sürdürüyor. İşçilerin, emekçilerin, yoksulların, Alevi ve tüm ezilenlerin hak ve özgürlükleri inkar ediliyor, dahası ezilen tüm toplumsal kesimlere yönelik katliamlar, baskı ve sindirme politikaları kesintisiz olarak sürdürülüyor.

AKP’nin Kürt halkına, Alevilere yönelik ikiyüzlü “**demokratik açılım**” yalanlarının hiçbir inandırıcılığı kalmadı. Bundan dolayı özelde Kürt halkını genelde ezilenleri kontrol altına alamayacağını anlayan AKP iktidarı katliam silahına bir kez daha sarıldı. Roboski de yaşananlar, bu durumun en açık göstergesidir. Malatya’nın Sürgü beldesinde yaşananlar, Alevilere yönelik katliam tehditlerinin ifadesidir.

Katliamcı sermaye devletine karşı mücadeleye!

Sermaye devleti ve onun kontrgerilla yapılanması dün olduğu gibi bugün de emperyalist kapitalist sistemin ihtiyaçları için yeni katliamların hazırlığı içinde bulunuyor. Başta işçi sınıfı olmak üzere katliamlara maruz kalan, ezilen, baskı altında tutulan tüm emekçiler, yeni katliamların önüne geçmek için sermaye düzenine ve katliamcı devlete karşı mücadeleyi yükseltmelidirler. Zira dünden bugüne binlerce insana kanını ve gözyaşını akıtan katliamların gerisinde burjuva sınıf iktidarı ve onun devleti yer almaktadır.

H. Yağmur

Destek açlık grevindeki basın emekçileriyle konuştuk...

“Seslerine ses, yaşamlarına nefes katalım”

Kürt siyasi tutsakların zindanlarda başlattığı açlık grevine sembolik bir destek sunan gazetecilerle eylemleri üzerine konuştuk.

Ahmet Nesin: Kürt sorunu uzun yıllardan beri, Osmanlı zamanından beri var. Kürtlerin mücadelesi hiç bir zaman bu kadar ileri noktaya gelmedi. Barış anlamında. Devlet, hükümet ve halk bu konuda konuşur hale geldi. Bu açıdan çok önemli bu geline nokta. Burada istenilen şey, bazı kişiler tarafından yanlış anlatılıyor. “Ölümler olmasın, bu işi Öcalan bir cümleyle bitirebilir”. Oysa cezaevindeki Kürt arkadaşlar Öcalan’dan değil, onlar devletten bir şey istiyorlar. Bu taleplere cevap verecek olan devlettir ve onu yöneten hükümetidir. Erdoğan’ın ‘yemek yiyorlar, açlık grevinde değiller’ açıklamaları cahil bir adamın konuşmaları. Tek gözünü kaybeden bir arkadaşımız var şuan, bu göz yemek yiyerek kaybolmuyor. Kanamaları olan arkadaşlar var. 5 kişi bile yaşamını yitirse, hükümet ve başbakan için istifası gereken bir durumdur.

Devleti yönetenler, Öcalan bizim muhatabımız değil diyor. Senin muhatabın değilse niye içerde tutuyorsun. Öcalan’ı bu sorundan dolayı içerde tutuyorsun, demek ki senin muhatabın. Başından beri bir kandırmaca var. Kürt açılımı dediler, arkasından gidip sınır ötesi operasyon kararı çıkarttılar. Bir hükümet hem barış yapmak istiyorum diyip, hem savaş çıkartır mı? Savaş çıkartarak barış yapabilir misin?. Bu bir kandırmaca, seçim yatırımdır. Ama istediklerini başaramadılar. Kürt halkı onlara oylarını yükselterek cevabını verdi.

Çok acı bir döneme giriyoruz. Şimdi gazeteciler olarak destek için 24 saatlik bir eylem başlattık. Kendisine devrimciyim, demokratım, aydınım diyen herkes Kürt sorunun muhatabıdır. Türkiye’de yaşayan herkes, bu savaşın acısını yaşayan herkes muhatabıdır.

Kendine insanım diyen herkese çağrı yöneltmek gerekir. Ülkesinde barış isteyen herkese bu çağrı. Ölümün, yaşamın ve iyi yaşamın ne olduğunu bilen, aydınlara, esasında Kürt halkı ve annelere çağrı yapmak gerekir. Sonuçta insan ölüyor. Kürt sorunu Türkiye’de birincil sorundur. Artık herkes bunu anlamalı.

Ertuğrul Mavioglu: Cezaevlerinde açlık grevinde olanların 3 temel talebi var. Abdullah Öcalan üzerindeki tecridin kaldırılması, anadilde savunma ve anadilde eğitim hakkının tanınması. Kendi içerisinde haklı taleplerdir. Her kimin üzerinde uygulanıyor olursa olsun, tecride karşı çıkmak gerekir. Bu hakların engelleniyor

olması, devletin hukuksuzluğunun göstergesidir.

Açlık grevindeki insanların ölüm sınırına dayandığı için bir günlük aç kalma eylemi yaparak duyarlılık oluşturmak istedik. Bizlerin yaptığı açlık grevi olarak nitelemek yerinde bir tanım olmaz. Bir gün aç kaldık gazeteciler olarak. Ve yaşananlara dikkat çekmek istedik.

82 Diyarbakır, Sağmalcılar ve daha sayabileceğimiz birçok kez yaşanan bu eylemlerde, 144 kişinin öldüğü sonuçları yaşadık. Bizler haklı taleplerin gerçekleşmemesi uğruna yaşanan ölümleri kabul etmiyoruz. Ayrıca hükümete bir çağrıda bulunduk. Medyanın yarattığı dezanformasyona karşı, bizlerde gazeteciler olarak doğru olanları anlatmak için, ‘kuzu-kebab yiyorlar’ açıklamalarını taşıyan gazetecilerle aynı mesleki etiği taşımadığımızı göstermek için yaptık.

Bu insani konuda sesimizi yükselterek, ölümlerin yaşanmaması ve ölüm haberleri yazmamak için, çözüme katkı sağlanması için çağrıda bulunduk.

Sevgim Denizaltı: Biz gazeteciler, bir günlük sembolik bir açlık grevi yaparak cezaevlerinde sayıları 1000’e yaklaşan, aralarında meslektaşlarımızın da bulunduğu açlık grevi eylemcilerinin durumuna dikkat çekmek istedik. Biz eylemi gerçekleştirdiğimizde 51. gündeydik, şimdi 57. gündeyiz. Her an bir ölüm haberi almaktan korkuyoruz. Cezaevlerinde, tek bir insanın dahi ölüm haberini yapmaya tahammülümüzün olmadığını söylüyoruz.

Sayıları giderek artan tutsaklar, anadilde savunma hakkı, anadilde eğitim hakkı, Abdullah Öcalan’ın üzerindeki tecridin kaldırılması talepleriyle bu eylemi sürdürüyor. Bu tutsaklar arasında bizim meslektaşlarımız da var. Meslektaşlarımız, Kürt basınında çalıştıkları için, gazetecilik faaliyetleri “suç delili” gösterilerek cezaevlerine tıkdılar. Gazeteci Tayyip Temel’in ve onunla birlikte 12 Eylül’de greve giren tutsakların

durumunun giderek kötüleştiğini biliyoruz. Biz bu talepler doğrultusunda derhal adım atılmasını ve ölümlerin durdurulmasını istiyoruz.

Bu eylemi gerçekleştirmemizin bir diğer nedeni ise, uzun süre cezaevlerinden yükselen bu çığlığa kulaklarını tıkayan, üç maymunu oynayan, açlık grevi yapan insanlar ölüm sınırına geldiğinde de yalan yanlış, manipülatif haberler yaparak yangına körükle giden, çözüm yerine ölüm isteyen medyaya seslenmekti. Biz gazeteciler, her şeyden önce insanız. Yaşamdan yana tarafız. Bizler, ölüm değil çözüm istiyoruz. Ölüm haberleri okumak istemeyen herkesi harekete geçmeye çağırıyoruz.

Sedat Şenoğlu: Biz dışarıdaki gazeteciler olarak 1 günlük destek açlık grevi kararı aldığımızda, aralarında Kürt basınından 5 gazeteci meslektaşımızın da bulunduğu 700’ü aşkın devrimci yurtsever tutsağın süresiz dönüşümsüz açlık grevinde bedenlerini ölüme yatırdığı 50’li günlerden geçiyorduk. Açlık grevcilerinin ölümün sınırına doğru ilerledikleri zamanlardı. Siyasi ve insani/vicdani boyutuyla da seyirci kalmamızın sosyalist dünya görüşümüz, politik ideallerimiz ve uğruna mücadele yürüttüğümüz toplumsal-ahlaki değerler sistemi bakımından mümkün olmadığı bir durumdu bu. Ve her şeyden önce, tutsak açlık grevcilerinin dile getirdiği talepler Kürt halkının ulusal demokratik hakları ve adil, onurlu bir barış çözümü temelinde yürütegeldiği mücadelenin haklılığı ve meşruluğuna dayanıyordu. Yayın politikamız bakımından bu talepler gazetemizin yıllardır doğrudan sahiplendiği, savunduğu ve halka duyurduğu demokratik taleplerdi aynı zamanda. Bu temellerden hareket ederek katıldık özgür basın emekçilerinin örgütlediği 1 günlük destek açlık grevine. Amacımızın özü, direnişçi tutsakların sesine ses, yaşamlarına nefes katmaktı.

“Ölüm haberleri yapmak istemiyoruz!”

Kürt siyasi tutsakların açlık grevine gazeteciler de 1 günlük açlık grevi yaparak destek verdi. “Ölüm haberleri yapmak istemiyoruz!” diyen ve aralarında Kızıl Bayrak muhabirinin de bulunduğu gazeteciler, 1 Kasım günü Galatasaray Meydanı’nda bir günlük açlık grevi yaptı.

Açlık grevini basın açıklaması ile başlatan gazeteciler, “Ölüm haberi yapmak istemiyoruz” şiarını haykıran gazeteciler açıklamalarında 96 ve 2000 Ölüm Orucu eylemlerini anımsattılar.

Açıklamanın ardından, haberi izleyen gazeteciler, açlık grevinde olan ve onlara destek için eylem yapan meslektaşlarına destek vermek için fotoğraf makinelerini, kameralarını, defter ve kalemelerini yere bıraktı. Açlık grevi yapan gazeteciler, eylemlerini basın açıklaması ile sonlandırdılar.

Açlık grevindeki gazeteciler adına Ertuğrul

Mavioglu’nun yaptığı basın açıklamasında açlık grevinde 6 gazetecinin de bulunduğu dikkat çekti. Milletvekili Sebahat Tuncel ve BDP İstanbul il yöneticileri, İnsan Hakları Derneği İstanbul Şube Başkanı Ümit Efe ve dernek yöneticileri, açlık grevlerini sonlandırarak gelen İstanbul Üniversitesi öğrencileri, direnişçi BEDAŞ işçileri ve Enerji Sen Başkanı Kamil Kartal, ÇHD’li avukatlar ve Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu açlık grevinde bulunan gazetecileri gün içinde ziyaret ederek, destek açıklamalarında bulundular.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Sermaye hükümeti AKP 2013 yılı programını açıkladı...

Yıkım programına karşı sokağa, eyleme, mücadeleye!

Sermaye hükümeti AKP'nin 2013 yılı programı geçtiğimiz günlerde Resmi Gazete'de yayınlandı. Bu program tamamen işçi ve emekçi düşmanı belge niteliğindedir. AKP, sermaye sınıfının verdiği görevleri bu programla layıkıyla yerine getirme niyetindedir. Her ne kadar bu saldırılar "İstihdamın Arttırılması" adı ile sunulsa da biliyoruz ki gerçek bu değildir. Özelde bu program, uluslararası semayenin yaşadığı ve her geçen gün derinleşen krizin Türkiye'de neden olacağı etkisini işçi ve emekçiye yükleyecek olan "önlemler" içermektedir. Bu nedenle bu program krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetme programıdır.

Sermaye sınıfı dikensiz gül bahçesi istiyor!

Daha yakından bakıldığında bu saldırı programının ne denli ciddi olduğu, işçi sınıfının kazanılmış haklarının tamamına göz dikildiği görülecektir. Bu programla işçi sınıfının ücretli kölelik koşullarını derinleştirmek, yoksulluğunu arttırmak, çalışma yaşamında kurlsızlık hedeflenmektedir.

AKP hükümetinin 2013 yılı saldırı programında "Politika Öncelikleri ve Tedbirleri" bölümünde "*İşgücü piyasasındaki katılımlar giderilecek ve esnek çalışma yaygınlaştırılarak hayata geçirilecektir*" denilmektedir. Böylelikle, "evde çalışma, uzaktan çalışma, iş paylaşımı ve esnek zaman" metodlarını yaygın şekilde hayata geçirme hedefi koyulmuştur. "İş paylaşımı" deyimi, bu programda beklenen saldırılar arasında patronları mutlu edecek yeni bir saldırının kılıfıdır. Böylelikle bir patron krizi bahane ederek bir işi iki veya daha fazla işçiye yaptırabilecektir. Yani yapılan işin ücreti işi yapanlar arasında paylaşılacaktır. Örneğin, bir işin iki işçi arasında "iş paylaşımı" adı altında paylaşılmasıyla, kriz gerekçe gösterilerek maaşlar da, sosyal ödenekler de patron tarafından ikiye bölünebilecek. Ücretleri düşüren, sosyal hak bırakmayan bu uygulamayla çalışma yaşamı tamamen patronun keyfine göre düzenlenecektir. Kriz koşullarında tatlı karlarından vaz geçmek istemeyen patronlar için güzel bir kılıftır bu. Zaten krizi bahane ederek işçi çıkarımı, ücretleri düşük tutuma vb. patronlarca sıkça başvurulan yöntemlerdi. Ancak tepkilere konu olan bu uygulamalardan patronlar öğrenmiş olacak ki, bu "iş paylaşımı" kavramı ile kendilerini olası tepkiler karşısında rahatlatmayı hedeflemekteler. Kaldı ki, bu sadece kriz koşullarında uygulanmayacaktır.

Programda yer alan esnek zaman uygulaması ile de çalışma saatleri düşürülüyor, maaşlar indiriliyor. Bu kapsamda "iş başına mesai" kavramı çalışma yaşamına girecek ve patron, belirli bir iş yahut projeye özel işçi istihdam edecek, sonra da işine son verecek. Geçici işçilik yaygınlaşacak, ücret ve varsa diğer sosyal haklar tamamen patronun keyfine tabi olacaktır.

Programda evden çalışma ya da uzaktan çalışma ile ilgili olarak şu tarifleniyor: "internetin kullanılabilmesi yahut parça başı işlerin icra edilebileceği mesleklerde düşük maaşla evden çalışma uygulanacak." Böylece, evinden çalışan işçinin sadece maaşı düşmeyecek, sosyal güvenlik ile ilgili hakları da büyük değişimlere uğrayabilecek.

AKP hükümeti, bu yöntem üzerinden "iş ve aile

yaşamının uyumu" gerekçesi ile daha çok kadınları işaret etmektedir. Bunun kılıfı da "Kadınların işgücüne katılımlarının artırılması" olarak formüle edilmektedir. Tam zamanlı, güvenceli bir iş değil de esnek ve evde çalışma kadınlara reva görülmektedir. Toplumsal yaşama egemen olan ataerkil gerici kültürü derinleştirme niyetinde olan AKP, bir taşla iki kuş vurmaktadır. Bu uygulamayla hem patronların karları arttırmayı, hem de güvencesiz, kurlsız ve ucuz işgücü olarak kadınları ve çocukları kullanmayı hedeflemektedir. Ayrıca kadınlar toplumsal yaşamdan uzaklaştırılarak yaşam alanları ev ile sınırlandırılmaktadır.

Kıdem tazminatı hedef tahtasında!

Bu programın diğer can alıcı konusu ise kıdem tazminatı ile ilgilidir. Geçtiğimiz yaz sınıf devrimcilerinin sıklıkla uyardığı gibi "Kıdem Tazminatı Fonu'nun oluşturulmasını rafa kaldırdık, gündemimizden çıkardık" diyen hükümetin söylemlerinin yalan olduğu ortaya çıktı. 2013 programında Kıdem Tazminatı Fonu'nun oluşturulmasında geri adım atılmıyor, aksine bu hakkı gaspedecek somut adımlara her geçen bir yenisi ekleniyor.

Yine programda "... bütüncül bir istihdam stratejisi"nden bahsedilmektedir. Bu ulusal istihdam stratejisinde tariflenen saldırıları içermektedir. Böylelikle kiralık işçi-ödünç işçi vb. saldırılar yakın gündemdedir.

Programda kamu alanındaki istihdamdan bahsedilirken 6111 sayılı kanunla kamu alanında esnek çalışmanın yasal altyapısının hazırlandığı da belirtilerek, kamu emekçilerine güvencesizlik ve esnek çalışma dayatılıyor. Kamu emekçilerini güvencesiz çalışmaya mahkum etmek için uzun süredir yapılan hazırlıkların 2013 yılında tamamlanması ön görülüyor.

Bu programla işçi sınıfının mücadeleleri sonucu kazanılmış hakları bir bir yok edilmek istenmektedir. Çalışma yaşamında işçi lehine konulan kurallar tamamen silinmekte, kavram olarak dahi kalmamaktadır. Örneğin, planlanan bu saldırılar ile 'İş günü, haftalık tatil, aylık maaş, sosyal hakları da içinde

barındıran brüt ücret' kavramları artık kullanılmaz haldedir. Her ne kadar uygulamada patronlar zaten bu kavramları yok saysa ve her yasada bunları geçersiz kılsalar da, bu program tamamen ortadan kaldırılmasını hedeflemektedir.

Oysaki bunlar, geçmişin bedelleri ve mücadeleleri sonucu kazanılmış hakları simgelemektedir. Bu kavramların gerisinde örgütlü bir işçi sınıfının mücadelesi vardır. Sermaye sınıfın esas derdi de bu mücadele tarihini ve bilincini silmek, köle işçiler statüsünü kabul ettirmek vardır. Sermaye sınıfı kendine dikensiz gül bahçesi istemektedir. Son geçen sendikalar ve toplu iş ilişkileri kanununda olduğu gibi sendikal örgütlülüğe de büyük bir darbe indirilmiş bulunmaktadır. Kurlsız, yoğun emek sömürüsü içinde düşük ücretler, sosyal haklar olmadan güvencesiz çalışma dayatılmaktadır. Kıdem hakkının gaspı ise zaten patronların uzun yıllardır hevesle peşinde oldukları bir istektir. Tüm bunlarla birlikte düşünüldüğünde işçi hareketi açısından 2013 yılı kritik bir öneme sahiptir.

Saldırıları püskürtmenin yolu örgütlü mücadelededir!

Sermaye sınıfı, işçi sınıfının örgütsüzlüğünden güç almaktadır. Sendikaların başına çöreklenmiş bürokratlara zaten burjuvazi adına işçi sınıfını dizginlemektedir. Ancak işçi sınıfının mücadele tarihi de göstermektedir ki, işçi sınıfı üretimden gelen gücünün farkına vararak ayağa kalktığında sermaye sınıfına diz çöktürebilmektedir. Bu gücü açığa çıkartacak örgütlenmelerle hem sermaye devletinin engellemelerine, hem de sendikal bürokrasinin zararlı etkilerine karşı konulabilir. Bu nedenle önümüzdeki günlere devrimci, ilerici, öncü işçileri zorlu ama bir o kadar da önemli görevler beklemektedir. İşçileri ve kamu emekçilerini etkileyen bu kapsamlı saldırı dalgasına karşı topyekûn bir direniş sergilenmelidir. Örgütlü-örgütsüz tüm işçilerin ve emekçilerin birleşik mücadelesini açığa çıkaracak örgütlenmelere ve fiili-meşru mücadelenin önünü açan bir programa ihtiyaç vardır. Ancak bu şekilde krizin faturasını ödetme programı olan bu saldırılar püskürtülebilir.

Direniş ve grevler işçi sınıfı mücadelesine aittir!

Sendikal bürokrasinin çıkarlarına alet edilemez!

Kıdem tazminatı hakkının fona devir yoluyla gaspından grev yasaklarına, Ulusal İstihdam Stratejisi'nden TİS hakkının gaspına kadar bir dizi önemli saldırının hayata geçirilmek istendiği bir dönemden geçiyoruz.

Sınıfa dönük topyekûn savaş ilanı anlamına gelen bu saldırı başlıklarının kapıya dayandığı bir süreçte, işçi sınıfı hareketine büyük bir sessizlik hakim. Bu sessizliğin en büyük sorumlularından olan sendikal harekette ise tam anlamıyla dibe vurmuş bir tablo var.

İşçi sınıfının kan ve can bedeliyle sağladığı kazanımları savunmak şöyle dursun, patronların saldırılarını sessizlikle izleyen ve mücadele görevlerini geçiştiren sendikaların önemli bir kısmı ise yukarıdan aşağıya kadar bürokrasi batağına saplanmış durumda. Artık, var olan hakları korumak ve geliştirmek yerine koltuklarını sağlama alma derdine düşen sendika bürokratları, işçi sınıfının grev ve direniş gibi en temel silahlarını dahi kirli planlarına ve koltuk hesaplarına alet etmek istiyor.

Bu yolda, sol veya mücadeleciler görünümüne altında her türlü kirli operasyonun gerçekleştirilmesi, uğruna her yöntemin mubah görülmesi anlayışı birçok sendikada hayat buluyor. Bu öyle bir hal almış durumda ki, sadece merkez yönetimleri ve şubelerde değil, sendikal bürokrasi virüsü bugün fabrikalardaki işyeri temsilciliklerine ve üyelere kadar uzanmış durumda. Taban örgütlülüklerinden sendikal demokrasinin en basit ilkelerinden dahi yoksunluk, sendika bürokratlarının daha rahat at koşturmasını sağlıyor.

Bu içler acısı tabloda yaşanan son gelişmelerden biri de, Ankara'nın göbeğinde 78 gün süren ve Türkiye işçi sınıfının üzerindeki ölü toprağının atılması için önemli olanaklar sunan TEKEL direnişini ortada bırakan Tek Gıda-İş Sendikası'nda yaşanan kayıkcı kavgasıdır. İhanetçi Türk-İş yönetimine karşı "bayrak" açan ve kendisini muhalif ilan eden Tek Gıda-İş Sendikası'nda genel merkez ve Tek Gıda-İş Sendikası İstanbul Avrupa Yakası Şube yönetimleri arasında yaşanan çatışma incelemeye değerdir.

Uzunca bir süredir, özellikle sol kamuoyunda tartışılan ve bazı çevrelerin de genel merkez-şube yönetimi kutuplaşması üzerinden taraf olduğu ibretlik olaylar, işçi sınıfı hareketi açısından aşılması gereken bir dizi noktaya da ayna tutar cinstendir. Bu kavga, bir süre önce İstanbul Avrupa Yakası Şubesi'ne bağlı Haribo Şekerleri fabrikasındaki "işçisiz grev" ve Elit Çikolata'daki "direniş" süreciyle kendini göstermiştir.

Biri grev, diğeri direniş olarak adlandırılan her iki süreçte de genel merkez-şube yönetimleri arasındaki kavgaya gün yüzüne çıkmıştır. Genel merkez yönetiminden koltuk isteyen şube yönetimini kirli ve anti-demokratik yöntemler ve ayak oyunları ile tasfiye etmek isteyen Tek Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel ve ekibi, elindeki temsil gücünü, iktidarını sağlamlaştırmak için kullanmış ve patronlarla kurduğu kirli ilişkiler üzerinden

sürdürdüğü saltanatının teşhir olmaması için her türlü yonteme başvurmuştur.

Genel merkeze muhalif olduğunu iddia eden Avrupa Yakası Şube Başkanı Muzaffer Dilek, genel merkez yönetimi tarafından tasfiye edilmesine karşı hukuki ve fiili olmak üzere birçok yola başvurmuştur. Kendilerine dikensiz bir gül bahçesi yaratmak isteyen Türkel ve ekibi işi, şube kongrelerini keyfi biçimde iptal etmekten kendine muhalif işyeri temsilcilerini görevden almaya, kağıt üzerinde TİS yetkisi almak için patronlarla imzaladığı ihanet protokollerine kadar birçok keyfi uygulamanın altına imza atmıştır. Bu kapsamda geline son nokta Elit Çikolata fabrikasındaki süreçtir.

Tek Gıda-İş Sendikası'nın 40 yıldır toplu sözleşme imzaladığı bu fabrikada, 96 yılından beri imzalanan sözleşmeye göre %100 üzerinden verilmesi gereken mesai ücretlerinin %50 üzerinden verilmesi ve bu anlaşmanın sendika-patron arasındaki gizli protokole göre yapılması, genel merkez-şube arasındaki kavganın fitilini ateşlemiş oldu.

Buraya kadar, yaşanan her şey tam da ihanetçi Tek Gıda-İş yönetiminin sendikacılık anlayışına uygun bir davranış çizgisi olurken genel merkeze muhalif olma adı altında şube yönetimi tarafından atılan adımlar da madalyonun diğer yüzünü anlatmaktadır.

Elit Çikolata işçilerinin yanı sıra Haribo işçilerinin de alet edildiği bu sürecin yankılarının, sendikanın örgütlü olduğu diğer işletmelere de yansıdığı su götürmez bir gerçektir. Haribo Şekerleri'ni üreten Pamir Gıda'da "örgütlü" Tek Gıda-İş Sendikası, 15 Ağustos'ta işçisiz bir "grev" başlatmıştı. TİS sürecinde, işçilerin Tek Gıda İş Sendikası'ndan Öz Gıda İş sendikasına geçmesiyle

birlikte yetkiyi kaybetmemek için grev sürecini başlatan Tek Gıda İş sendikası olmuştur. Fakat burada söz konusu olan, başta Haribo işçileri ve işçi sınıfının sınıf çıkarları değil, tamda alt-üst sendika bürokratlarının kendi 'küçük' çıkarlarıdır.

İşten atılan işçilerden Ersin Erdoğan ve Tek Gıda-İş Örgütlenme Uzmanı Remzi Kılıç, Tek Gıda İş'in marifetlerini gizleyerek şube yönetiminin maharetlerini kendileriyle yaptığımız röportajda ifade etmişlerdi. Yapılan röportajda ilk iddia, işveren temsilcilerinin ve şube başkanı Muzaffer Dilek'in de katıldığı toplantıda şube başkanı tarafından işçilerin Öz Gıda İş'e geçirilmiş olmasıdır. İkinci iddia ise şubeye 'muhalif' 4 işçinin de şube başkanı Muzaffer Dilek ve şube sekreteri Cemil Demir'in altında imzası olan bir belgeyle işten çıkarılmalarının önerilmesidir. Bir de madalyonun öteki yüzüne bakalım. İşçilerin, AKP yanlısı ve dolayısıyla patron yanlısı, sınıf düşmanı Öz Gıda İş'e geçirildiği toplantıda Muzaffer Dilek'in yer aldığı iddiasını bir tarafa bırakarak, iddia olarak hafızamızda tutalım. 'İlerici sınıf sendikacısı' olduğu ve 'Elit işçilerinin haklarını savunduğu' için tasfiye edildiğini iddia eden 'demokrat' sendikacı, şube başkanı Muzaffer Dilek'in altına imza attığı belgeye bir bakalım. Muzaffer Dilek'le yaptığımız görüşmede bu belgeyi sorduk, patronun bu işçileri işten atacağını kendisine bildirdiğini, kendisinin de atılması artık kesinleşmiş olan bu işçiler mağdur olmasın diye kıdem tazminatlarını talep ettiğini ifade ediyor. 'Ben atılmalarını istemedim, atılacakları kesindi tazminatlarını talep ettim bu belgede' dediği belgeyi inceleyelim. Muzaffer Dilek ve Cemil Demir Haribo işverene şöyle diyor: "İş yerinde bazı rahatsızlıklar olduğu yönündeki tespitleriniz üzerine yaptığımız incelemede işçiler üzerinde bahsedildiği şekilde rahatsızlık ve huzursuzluk kaynaklandığı

görülmüştür. Bu durum taraflarca karşılıklı toplu iş sözleşmeleri ile yıllardır tesis edilmiş iş barışını bozma amaçlıdır. İşlenen suç iş yeri ve yöneticileri hakkında asılsız şiaya çıkarmak, işçiler arasında huzursuzluğu teşvik etmektir. Bu nedenle, durumun değerlendirilmesi için 25.05.2012 günü disiplin kurulunun toplanması uygundur.

Not: Bu hükmün karşılığı her ne kadar kıdem tazminatı olmadan işten çıkışı gerektirse de bu üyelerimizin ekstra bir mağduriyet yaşamamaları için yapılacak disiplin kurulu toplantısında kıdem ve ihbar tazminatlarının ödenmesi hususunu da ayrıca rica ederiz. Gereği bilgilerinize arz ve rica ederiz.’

Şimdi sınıf sendikacılığının nasıl olmaması gerektiğini ibretlik bir örnekle, bir kez daha sınıfsal belleğimize kazıyalım. İlk işçi sınıfının kazanılmış hakkını işverenden yazılı bir belgeyle talep ederek lütfetmişler. Kendi iddia ettiği gibi bu belgede sadece işten atılacağı kesinleşmiş işçilerin masumane tazminatlarını talep etmek olmuş olsaydı dahi sorardık: ‘bir sınıf sendikacısının işçilerin işten atılma durumunda yapacağı şey tazminatlarını vererek yollayın mağdur olmasınlar’ demek miymiş? Ancak belge çok daha fazlasını ifade ediyor. Ve bir kez daha soralım: ‘Sınıf sendikacısının görevi işverenle işçi arasında iş barışı sağlamak ve işverenin hakkını asılsız şiaya çıkarılıyor diyerek işvereni korumak mıdır?’.

Şimdi gelelim hafızamızda tuttuğumuz ve iddia olarak söylenen Haribo’da Öz Gıda İş’e işçilerin geçirildiği toplantıda işveren temsilcileri ile Muzaffer Dilek’in yan yana oturduğu söylemine. Bu bizim cephemizden şimdilik bir iddia olarak kalmaktadır ki Muzaffer Dilek’te bu duruma şiddetle karşı çıkmaktadır. Kendisine yönelttiğimiz ‘Öz Gıda İş’e geçeceğiniz söyleniyor’ sorusunu ‘*neticede bir yerlerde mücadelemize devam edeceğiz, bunun neresi olduğu belli değil, bakacağız*’ diye yanıtlıyor, Öz Gıda İş ile temasını saklı tutuyor. Ancak Muzaffer Dilek’in bir taraftan Elit fabrikasında Öz Gıda İş’e üyelik çalışması yürüttüğü bizim cephemizden biliniyor.

Aslında direnişi ziyarete gittiğimiz bir gün cümle arasında söylediği şu söz bütün durumu özetliyor; ‘*eskiden biz Mustafa Türkel’le çok iyiydik aslında*’. ‘Sınıf sendikacısı’, tescilli ihanetçilerle eskiden arasının çok iyi olduğunu ifade ediyor. Bir kez daha soruyoruz ‘ Düne kadar demokrat, ilerici değildiniz de sonradan mı bu yetileri kazandınız, yoksa üst kademe bürokrasi ile alt kademe bürokrasinin kendi çıkar savaşı mı boy gösterdi? Tek Gıda İş yönetiminin ‘ilerici sınıftan yana sendikacı olduğu’ için tasfiye ettiği birine nasıl oluyor da Öz Gıda İş gibi tescilli patron yanlısı bir sendika kucak açıyor, hem de hiçbir sorun yaşamadan? Tüm yaşananlar ikinci durumu yani bürokrasinin rant savaşı olduğu gerçeğini berrak bir şekilde açığa çıkarıyor.

Sendikal bürokrasi, tıpkı düzen partilerinin düzen içi dalaşında olduğu gibi belgeleriyle bir birinin icraatlarını ortaya koyuyor, ama bürokrasinin ana gövdesine zarar vermeden. Bunu da yaparken hiçbir kirli yöntemi kullanmaktan geri durmuyor. Hakları çalınmış Elit işçileri ile Haribo işçilerinin yanındaymış gibi durarak ve onların üzerine basarak kayıkçı kavgasını sürdürüyor.

Tüm bu kirli oyunlar karşısında başta sınıf devrimcilerinin, tüm ilerici-devrimci güçlerin ve işçi sınıfının önünde temel bir sorumluluk duruyor. Sınıfın taban örgütlülüklerinde bir araya gelerek bürokrasiye ve onu üreten ve büyüten sömürü düzenine karşı örgütlü, kendi iradesini eline alan bir sınıf hareketi yaratmak. Elit işçilerinin ve Haribo işçilerinin de üzerinde oynanan bu kirli oyunları püskürtmenin tek yolu buradan geçiyor.

Esenyurt BDSP

imalatı yapan bu fabrikada öncesinde de iş kazalarının sıklıkla yaşandığı biliniyor.

Adil, pamuk sarma makinesinde çalışırken makineye kolunu kaptırmış. Makinenin üzerinde iş kazalarına karşı olması gereken gerekli önlemlerin olmadığını ve çok eski makinelerle üretim yaptıklarını belirtiyor. Ayrıca işçiler üzerinde daha fazla üretim için sürekli baskı kurulduğunu da sözlerine ekliyor.

İş kazası geçirdikten sonra bir dizi ameliyat geçiren Adil, yanlış müdahale ve ameliyatların da etkisiyle sağ kolunu ve parmaklarını çok az kullanabiliyor. İş bulamama korkusuyla ve patronun yalanlarına kanarak iş kazası davası açmıyor. Kolunun ve parmaklarının “iyileşmesinin” ardından iş kazası geçirdiği fabrikada çalışmayı sürdürüyor.

Bu arada Adil, iş gücü kaybı oranından da şikayetçi. % 20 iş gücü kaybı oranı verilmiş. %25 olsaydı en azından asgari ücret oranında maaş verilecekti diyor. Bu yüzden oranın bilerek düşük tutulduğunu söylüyor.

Çalışmaya başlaması ile iş kazası geçirdiği esnada babacan görünen patronun gerçek yüzünü görmeye başlıyor. Adil’e, bırakın sakat birisinin, sağlam bir insanın bile yapamayacağı işleri yapması için baskı yapıyor. 250 kiloluk balyaları Adil’e kaldırması için baskı yapıyor. Adil kaldırmayacağını ifade edince de küfür ederek Adil’i işten çıkartıyor.

Sonrasında ise Adil iş yerine tazminat davası açmak için girişimlerde bulunuyor. Bu esnada patron para teklifinde bulunarak Adil’in aklını çelmeye çalışıyor. Ancak çevresindeki duyarlı insanların da yardımıyla an itibarıyla Adil dava sürecini başlatmış durumda.

Mustafa: Yaklaşık 6 ay önce Platin Deri’de işe başlamış. Deri sektöründeki ilk iş yeri. İş bulamadığı için son çare olarak deri sektörüne girmiş. Meydancı olarak başladığı işte hemen yükselerek açık makinesinde çalışmaya başlamış.

İş kazası gece vardiyasında çalışırken olmuş. Normalde gündüz vardiyasında çalışıyormuş ancak Eylül ayında sınavları olduğu için gece vardiyasına geçmiş.

Deri sektöründe kullanılan makinelerin eskiliğinden ve düzenli yapılması gereken bakımların yapılmadığından kaynaklı iş kazalarının olduğunu söylüyor. Aynı makinede buna benzer kazaların daha önce 4 defa yaşandığını kendisinininkinise en ciddi olanı olduğunu söylüyor. Sol elinin işaret ve orta parmağı uçundan makinenin bıçakları tarafından kesilmiş.

Elini makineye kaptırdığında hemen stop düğmesine basmış ancak düğme tutukluluk yaptığı için makine hemen durmamış. “İlk bastığımda dursaydı parmaklarıma bir şey olamayacaktı” diyor.

İş kazasının ardından tedavi için götürüldüğü özel hastanenin başka bir deri patronuna ait olduğunu söylüyor. Hatta bu yüzden daha tam olarak iyileşmediği halde hastanenin iş başı verdiğini ifade ediyor.

O da en azından belli önlemlerin alınmasını sağlar ve diğer işçiler böyle kazalar yaşamaz diyerek yasal süreci başlatmaya hazırlanıyor.

Kızıl Bayrak / Trakya

Ver.di’den direnişe destek

Almanya merkezli kargo ve taşımacılık devi DHL Lojistik’te sendika düşmanlığını kınayan Uluslararası Taşımacılık İşçileri Federasyonu (ITF) üyesi Alman Birleşik Hizmet Sendikası (Ver.di), 5 Kasım günü direnişçi işçileri Kırac’taki DHL deposu önünde ziyaret etti.

Almanya’dan gelen heyet, direnişçi işçiler, TÜMTİS’in örgütlü olduğu şirketlerde çalışan işçiler, sendikalar ve destekçi güçlerle beraber Kırac DHL önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Öğle saatlerinde depo girişinde gerçekleştirilen eyleme BDSP’liler flamalarıyla katılırken TKP, EMEP, ÜİD-DER üyeleri de eyleme katılım sağladılar.

Yanısıra UPS ve çeşitli taşımacılık şirketlerinde çalışan TÜMTİS üyeleri de eylemde yer aldılar.

Eylemde konuşan Ver.di Genel Merkez Yöneticisi **Stephan Teuscher**, DHL Türkiye yönetiminin, korku kültürünü hakim kılmak istediğini ifade ederek buna müsaade etmeyeceklerini dile getirdi. DHL patronlarının hiçbir tehdit ve teklifle başarıya ulaşamayacağını söyleyen Teuscher, UPS’deki baskıların da sonuç vermediğini ve buradaki mücadelenin de başarıya ulaştığını hatırlattı.

Teuscher, “Sadece TÜMTİS’le değil başınız bizimle de belaya girer” diyerek DHL yönetimini uyardı.

Teuscher’dan sonra söz alan Alman Posta Şirketi İşyeri İşçi Temsilcisi **Thomas Koczelnik** ise, DHL Türkiye’de yaşananları büyük bir şaşkınlık içerisinde izlediklerini ifade etti. “Biz de dünya çapında DHL’ye kafa tutabiliriz” diyen Koczelnik, aşılamayacak hiçbir engelin olmadığını belirtti. Konuşmaların ardından “Yaşasın enternasyonal dayanışma!” sloganı Almanca olarak atıldı.

TÜMTİS Genel Başkanı **Kenan Öztürk**, DHL’de baskılara ve saldırılara rağmen mücadelenin büyüdüğünü ifade etti. DHL’nin her geçen gün daha fazla teşhir olduğuna dikkat çeken Öztürk, destek veren güçlere teşekkür ederek konuşmasını noktaladı.

Basın açıklamasına Deri-İş Genel Merkez yöneticilerinin yanı sıra Petrol-İş 1 No’lu Şube, Belediye-İş Sendikası ve Haber-İş Sendikası da destek verdi.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Metal İşçileri Birliği (MİB) MYK Kasım ayı toplantısı...

Değerlendirme ve sonuçlar

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Kasım ayı toplantısını gerçekleştirdi. Toplantının gündeminde şu konular bulunuyordu:

- Açlık grevleri üzerine değerlendirme
- Sendikalar ve Toplu İş İlişkileri Yasası üzerine değerlendirme
- MESS grup TİS süreci üzerine değerlendirme ve planlama
- Bülten üzerine planlama

Bu konular üzerine yapılan kapsamlı tartışmaların sonuçlarını başlıklar halinde özetleyelim.

- Açlık grevleri üzerine değerlendirme:

MYK, açlık grevlerini sürdüren Kürt siyasal tutsakların taleplerinin tümüyle haklı ve meşru olduğu düşüncesini taşımakta ve direnişe tam destek vermektedir. Sermaye devleti tutsakların bu haklı ve meşru taleplerini kabul etmemiştir.

MYK, ölümler olmadan devletin tutsakların taleplerini kabul etmesinin en önemli şartının toplumsal desteğin düzeyine bağlı olduğu gerçeğinin altını çizerek, tüm işçi ve emekçileri direnişe destek olmaya çağırılmaktadır.

Bu konuda özellikle sendikaların alacakları tutum önemlidir. Sendikaların direnişten yana tavır belirlemeleri, devletin kanlı provokasyonlar ve şovenizmi kullanarak Kürt siyasal tutsaklarını tecrit etme çabalarının önüne geçecek, ölümler olmadan direnişin kazanmasının yolunu açacaktır.

MYK bu çerçevede işçi ve emekçileri açlık grevleri konusunda duyarlı hale getirecek aydınlatma çalışmasından, destek eylemlerine sınıfın katılımını sağlamaya, sendikaları tutum almaya zorlamaya kadar bir dizi somut göreve işaret etmiştir.

- Sendikalar ve Toplu İş İlişkileri Yasası üzerine değerlendirme:

Yılan hikayesine dönen Sendikalar ve Toplu İş İlişkileri Yasası en sonunda meclisten geçirildi. Cumhurbaşkanı'nın onayladığı bu yasa, işçi sınıfının can ve kan bedeli haklarının üzerini çizmektedir. Yasa ile sendikal örgütlenme zorlaştırılmakta, toplu sözleşme yapabilmenin önündeki barajlar fiilen yükseltilmekte, mücadeleciler sendikaların önü kesilmekte, grev hakkını kulanmanın önüne yeni engeller getirilmektedir. Kısacası bu yasayla işçi sınıfının eli kolu bağlamak istenmektedir.

Durum böyleyken, işçi sınıfı bu ağır gasp yasası karşısında neredeyse suskun kalmıştır. Çünkü en başta Türk-İş ve Hak-İş yönetimleri bu yasanın geçmesine alenen suç ortaklığı yapmışlardır. Böylelikle bu ağa takımından sorulacak hesap fazlasıyla kabarmıştır. Diğer taraftan, yasaya karşı son anda eylemler örgütleyen Türk-İş içerisindeki muhalif sendikalardan oluşan SGBP ve DİSK ise yetersiz kalmıştır. Bu iki sendikal odak, gasp yasasına karşı seslerini yükseltmişlerse de, hem geç kalmışlardır, hem de yaptıkları cılız protestolar olmanın ötesine geçmemiştir. Üstüne de yasa geçtikten sonra Cumhurbaşkanı'na veto etmesi için mektuplar yazmak dışında mücadele adına hiçbir şey

yapmamışlardır. Böylelikle de bu gasp saldırısına boyun eğmişler, mücadeleyi büyütme iddiasını orta yerde bırakmışlardır. Günü kurtarmak uğruna işçi sınıfının geleceğini sermaye ve hükümete yem yapmışlardır.

Bu tutum bir kez daha sendikal bürokrasinin mücadeleyi örgütlemek ve önderlik etmek iradesinden yoksunluğunu göstermiştir. Hiç kuşkusuz bu hak gasplarına geçit vermemek ve bu gasp yasalarını çöpe atmak mümkündür. Fakat bunun yolu fiili-meşru ve militan bir yoldan kararlı bir mücadele olabilir ancak. Bunu başaracak olanlar bir kez daha ileri ve öncü işçilerdir. MYK bu anlayışla ileri ve öncü işçileri, ihanetin hesabını sormak ve bu gasp yasasını çöpe atmak üzere sorumluluk almaya çağırılmaktadır.

MYK kendi cephesinden ise somutta gasp yasasını ve mücadele görevlerini işçi sınıfına anlatmak üzere aydınlatma çalışmalarını sürdürmeyi, bu çerçevede seminerler ve söyleşiler düzenlemeyi, konuyu sendikal platformların gündemine getirmeyi öngörmüştür.

- MESS Grup TİS süreci üzerine değerlendirme ve planlama:

Toplantının yapıldığı sırada, Birleşik Metal yönetimi de bu süreç ile ilgili toplu sözleşme taslağını kamuoyuna duyurdu. MYK da tartışmalarını bu gelişmeyi dikkate alarak yaptı ve şu sonuçlara vardı:

1. Birleşik Metal'in sözleşme taslağını Sendikalar ve Toplu İş İlişkileri Yasası çıkmadan, dolayısıyla yetkiler henüz açıklanmadan oluşturması ve süreci fiilen başlatacağını duyurması, geç kalınmış bir adım olmakla birlikte, kuşkusuz ki mevcut belirsizliğe son vermesi bakımından yerinde bir hamle olmuştur. Bu tutum bundan böyle de sürdürülmeli, gasp yasasının akıbetine bakmadan fiili-meşru yoldan ilerlenmelidir.

2. Birleşik Metal'in çıkardığı taslağı değerlendirip

bakımından değerlendiren MYK, taslağın ücretler bakımından metal işçilerinin beklentilerini tam olarak karşılamamakla birlikte, yine de bu haliyle önemli kazanımlar sağlayacağı düşüncesindedir. Özellikle taslakta yer alan diğer temel maddeler ücretler konusundaki bu yetersizliği tamamlayacak nitelikte görünmektedir. Bunlar sosyal hakların asgari ücrete endekslenmesi, vergi artış dilimlerinin patronlar tarafından ödenmesi, kıdem tazminatı konusunda yasaya yapılan atıfların çıkarılması, çalışma sürelerinin düşürülmesi gibi maddelerdir. Bu haliyle taslak, metal işçilerinin hak ve kazanımlarını ileriye götürebilecek bir mahiyete sahiptir. Bu nedenle tüm metal işçilerince sahiplenilecek ve uğruna mücadele edilecek bir taslak olduğu görülmektedir. MYK bu düşüncelerle metal işçilerini, bu taslağa sahip çıkmaya ve taslağın içerdiği hakları MESS'ten kopararak almak için kararlı bir mücadeleye hazırlanmaya çağırılmaktadır.

3. MYK süreci kazanmanın, pazarlıklarla ya da önceki dönemde olduğu gibi çatlaqlara oynayarak ve grev silahını göstererek değil, MESS'i ve Türk Metal'i ezecek düzeyde bir mücadeleyle mümkün olduğuna inanmaktadır. Bu ise gerektiğinde grev silahını kullanabilecek bir mücadele kapasitesi demektir. Dolayısıyla bugünden yapılacak tüm mücadele hazırlıkları bu kapasitenin yaratılması hedefine bağlanmalıdır.

Bu ise en başta Birleşik Metal üyeleri olmak üzere tüm metal işçilerini bu taleplerin arkasında duracak bir bilinç açıklığına ulaştırmak, ikinci olarak adım adım mücadeleye ısıtacak bir eylem hattını hayata geçirmek, üçüncü olarak birleşik mücadelenin zeminleri olan komite ve platformları örgütlemek demektir. MYK bu çerçevede öncelikle Birleşik Metal yöneticilerini ve öncü işçileri kararlı, azimli ve soluklu davranmaya çağırılmaktadır. Belirlenen hedeflere ulaşmak üzere ara yollara sapmadan kararlılıkla yürünmeli, metal işçisinin mücadele

enerjisini açığa çıkararak sonuna kadar gitmekte tereddüt gösterilmemelidir.

4. Önceki deneyimlerden de biliyoruz ki, sonuna kadar gitmek ve MESS-Türk Metal cephesini yere çalabilmek esasta metal işçilerinin tabandan sağlam bir bilinç ve örgütlenme kapasitesi yaratmalarına bağlıdır. Bu ise öncelikle TİS komitelerinin fabrikalardan başlayarak yaygın biçimde kurulması demektir. MYK bir kez daha ileri ve öncü işçileri, hangi sendikada örgütlü olursa olsun bu tür komiteleri kurmaya çağırılmaktadır.

5. MYK, Türk Metal cephesinden devam eden sessizliği ihanet taslağının açık bir işareti saymaktadır. Türk Metal sözleşme taslağını işçilerden özenle saklamaktadır. Ama taslağın MESS ile birlikte hazırlandığına da kuşku yoktur. Bu sınıf düşmanları elbirliğiyle metal işçilerini satışa boyun eğdirmek üzere çeşitli senaryolar üzerine çalışmaktadırlar. Amaçları metal işçilerinin öfkelerini çekmeyecek, ama aynı zamanda beklentilerini yükseltmeyecek bir taslaktır. Ayrıca metal işçileri, Türk Metal sözkonusu olduğunda taslağın içeriğinin pek bir anlam taşımadığını da bilmektedir. Çünkü bu durumda genellikle danışıklı bir dövüş oynanmakta, MESS masaya ağır dayatmalarla oturmakta, örneğin sıfır zam ve esnek çalışma dayatmasında bulunmaktadır. Böylelikle metal işçisi savunmaya çekilmeye zorlanmakta, ölüm gösterilerek sıtma kabul ettirilmektedir.

MYK bu oyunlar konusunda metal işçilerini uyarmayı, Türk Metal’in ihanet taslağını çöpe atmak üzere bir kez daha fabrikalarda komiteler kurmayı görev bilmektedir.

6. MYK, Birlik’in bu sürece yönelik müdahalesinin politik içeriği, araçları, eylem ve örgütlenme hattı konusunda da tartışmalar yapmıştır. Daha önce yapılan planlamalar gözden geçirilmiş, uygulamalardaki sorunlar tartışılmış ve yeni bir planlama yapılmıştır.

Buna göre Birlik, Birleşik Metal tarafından hazırlanan taslak konusunda metal işçilerini aydınlatmak üzere çalışmalar yapacaktır. Bunun için bildiri, duvar gazetesi, bülten gibi araçlar kullanılacak, işçi toplantıları yapılacaktır. Bu taslağın olabildiğinde fazla sayıda metal işçisi tarafından tartışılması büyük önem taşımaktadır. Birlik bileşenleri tüm alanlarda bunun için enerjik bir çaba içerisine girecektir.

Birlik, Türk Metal’in satış hazırlıklarını teşhir edecek, olası satış taslağını yırtmak hedefiyle metal işçilerinin öfkelerini büyütecek çalışmalar yürütecektir. Öfkenin patlaması halinde doğru kanallara akıtılması için politik-pratik bir hazırlık yapılacaktır. Tüm bunlara paralel olarak ise fabrikalarda ve havzalarda TİS komiteleri oluşturmak üzere gayretlerini sürdürecektir.

MYK, tüm bunlarla birlikte internet sitesinin faaliyete geçirilmesindeki gecikmeyi de değerlendirmiş ve gecikmenin nedenleri üzerinde durmuştur. Sorunu en kısa sürede çözmek üzere yeni bir planlama yapmıştır.

- Bülten üzerine planlama:

Toplantı yapıldığı sırada bültenin yeni sayısı da matbaada basılmaya bekliyordu. MYK çıkacak bu sayının hazırlığı ve kullanımı konusunda değerlendirmelerde bulunmuş, yeni sayıya ilişkin bir planlama yapmıştır.

Yapılan planlama göre yeni sayı için her türlü katkının 23 Kasım tarihine kadar gönderilmesi gerekmektedir.

Metal İşçileri Birliği
Merkezi Yürütme Kurulu

7 Kasım 2012

“Aynı kararlılıkla ama daha güçlü”

Birleşik Metal-İş Sendikası, 2012-2014 dönemi için yüzbinlerce metal işçisini yakından ilgilendiren Grup Toplu İş Sözleşmesi ile ilgili MESS’e verilmek üzere hazırlanan Toplu İş Sözleşmesi teklifinin detaylarını, sendikanın Gebze şubesinde 6 Kasım günü gerçekleştirdiği toplantı ile kamuoyuna açıkladı.

Toplantıda açıklama, Birleşik Metal İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu tarafından yapıldı. 2010-2012 Grup Toplu İş Sözleşmesi döneminde Birleşik Metal-İş Sendikası’nın ve üyelerinin yürüttüğü mücadelenin ve 21 yıl sonra çıkan grevle MESS ve Türk Metal’in oluşturduğu işbirlikçi sendikal düzen dayatmasının kabul edilmemesinin öneminin vurgulanması ile başlayan açıklamada, elde edilen kazanımlara değinildi. İçinden geçen sözleşme sürecinin de “aynı kararlılıkla ama daha güçlü biçimde sürdürülmek zorunda” olduğu belirtildi.

Serdaroğlu açıklamasında, sendikal haklara ve örgütlülüğe dönük saldırılara değinerek şunları söyledi: “Şu an yürürlükte olan 2821-2822 sayılı yasalara göre yürütülmesi gereken yetki işlemleri, bu yılın Ocak ayından itibaren yasaya aykırı biçimde askıya alınmış, Ocak ve Temmuz aylarında yayınlanması gereken işkolu istatistikleri yayınlanmamıştır. Bu nedenle işyeri bazında toplu iş sözleşme yetki taleplerine Çalışma Bakanlığı tarafından yanıt verilmemiş ve şu anda fiili olarak ülkedeki sendikal işyerlerinin neredeyse tamamında yetkiler düşmüştür.

2012 yılı toplu iş sözleşmelerinin askıya alındığı yıl olarak tarihe geçmiştir. Kimi işyerlerinde işverenler durumdan vazife çıkararak sendikal faaliyetin durdurulması için baskı yapmaya başlamıştır. Örgütlülüğün zayıf olduğu işyerlerinde işverenlerin başarılı olduğu durumlar sözkonusudur. Hükümet yüzbinlerce işçinin sözleşme hakkını dondurduğu gibi, sendikal örgütlülüğü işverenlerin saldırısına açık hale getirmiştir.”

Açıklamada yer verilen teklifin talepleri şu şekilde sıralanabilir:

- * Ücret uçurumunun kapatılması için ücret zammı öncesinde ücret tamamlaması istiyoruz.
- * Aynı işi yapanların aynı ücreti aldıkları, ucuz işçilik kapısını kapatan bir toplu sözleşme düzeni istiyoruz.
- * Enflasyona endeksli zam sistemine son verilmesini istiyoruz.
- * Sosyal ödemelerde asgari ücrete endeksli bir sisteme geçilerek bu ödemelerin erimesine engel olunmasını istiyoruz.

* İnsanca yaşamak için çalışma sürelerinin kısaltılmasını istiyoruz.

* Vergi dilim artışlarını işverenlerinin üstlenmesini, adil bir vergi sistemini oluşturacak yasa için parlamentonun hızla vergi yasasını değiştirmesini istiyoruz.

Açıklama, metal işçilerinin taleplerini sahiplenme ve ortak mücadele içerisinde olma çağrısıyla son buldu.

Kızıl Bayrak / Gebze

Bosch Rexroth’ta saldırılar sürüyor

Bursa’da kurulu bulunan Bosch Rexroth fabrikasında çoğunluğu Türk Metal Sendikası üyesi 25 işçinin işine son verildi.

İşten atma nedeni konusunda fabrika yönetimi net bir açıklama yapmadı. Fabrikada olası tepkilerin önünü almak isteyen idari personel, işten atıldıklarını işçiler evlerinde iken bildirdi. Diğer taraftan, bazı işçilerin de bölümlerinin değiştirildiği, bir kısım işçinin şirketin Gebze’deki fabrikasına gönderildiği gelen bilgiler arasında.

Geçtiğimiz Mart ayında Bosch fabrikalarında Türk Metal Sendikası’ndan istifalar başlamış, işçiler toplu olarak Birleşik Metal-İş Sendikası’na geçmişlerdi. Fabrikalarda yetki belirsizliği sürerken Bosch yöneticileri türlü baskı ve tehditlerle işçileri sendikasızlaştırma yönlü saldırılara başlamıştı. Nisan ayının sonlarında Bosch Rexroth işçilerine “protokol” dayatması yapılmış, işçilere sendikasız olarak sosyal hakların sunulacağı vaat edilmişti. Fabrikalardaki baskı ve yaptırımlar şimdi de işten atma, fabrika ve bölüm değişikliği uygulamalarıyla sürüyor.

Kızıl Bayrak / Bursa

Ümraniye MİB’den eğitim toplantıları

Ümraniye Metal İşçileri Birliği 4 Kasım günü bir eğitim toplantısı gerçekleştirdi.

Toplantıda ilk olarak “Kapitalizm ve işçi sınıfı” konulu bir sunum yapıldı. Sunumda, ilkel komünal toplumdan kapitalizme dek toplumların gelişim tarihi anlatılarak, kapitalizmin bugüne kadarki en acımasız sistem olduğu, eşitsizliğin, açlığın daha önce hiç yaşanmadığı şiddette yaşandığı ve sınırsız bir sömürünün var olduğu anlatıldı. Bununla birlikte farklı ülkelerden örnekler verilerek işçilerin bu sömürüye karşı verdikleri mücadeleler aktarıldı.

Toplantıda Türkiye’de sermaye sınıfının işçi sınıfı üzerinde uyguladığı yasaklardan, katliamlardan da bahsedildi. Bugün de sömürü politikalarının sürdüğü, Ulusal İstihdam Stratejisi, Toplu İş İlişkileri Yasası gibi uygulamalarla ve sendikalara yetki verilmemesi gibi yöntemlerle bu sömürünün ve baskının daha da artırıldığı ifade edildi.

Son olarak, öncü metal işçilerine böylesi bir süreçte çok büyük görevler düştüğü söylendi. Özellikle MESS ile yapılacak olan Grup Toplu İş Sözleşmesi sürecinin metal işçileri ve işçi sınıfının geleceği için iyi değerlendirilmesi gerektiği belirtildi.

Toplantının sonunda, BDSP’nin düzenleyeceği “İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği” etkinliğinin önemi anlatıldı ve etkinliğe çağrı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

25. YIL

DEVİRİME HAZIRLANIYORUZ!

İzmir'de yüzlerce emekçi birlik ve kardeşlik için buluştu...

Sosyalizm bayramı

Sınıf devrimcilerinin dört ilde gerçekleştirmeyi planladığı ve bu amaçla aylardır çalışmaları yürütülen etkinlikler dizisinin ilki 3 Kasım'da İzmir'de yüzlerce emekçinin katılımı ile gerçekleşti. "İşçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarıyla İzmir'de startı verilen etkinlikler 11, 18 ve 25 Kasım'da Ankara, İstanbul ve Adana'da gerçekleştirilen geceler ile sürecek.

Ateşin keşfinden güneşin zaptına

"İşçilerin birliği halkların kardeşliği" etkinliği 19.30'da Fuar alanında bulunan İsmet İnönü Kültür Merkezi'nde başladı.

Etkinlik salonu öğle saatlerinden itibaren hazırlanmaya başlandı. Salonun iki yanına "Ateşin keşfinden güneşin zaptına yeni Ekimler için ileri!" ve "Özgürlük, devrim, sosyalizm!" şiarının bir çok dilde yazıldığı büyük ebatlı pankartlar asıldı. Sahne arkasında ise "Kapitalist sömürüye, emperyalist savaşa karşı yaşasın işçilerin birliği halkların kardeşliği!" şiarlı iki pankart yer aldı.

Ayrıca Marks, Engels, Lenin, Deniz Gezmiş, İbrahim Kaypakkaya, Mahir Çayan, Habip Gül, Ümit Altıntaş, Hatice Yürekli, Alaattin Karadağ'ın resimlerinin olduğu kırmızı sancaklar salonun çevresine yerleştirildi.

Etkinliğe giriş alanına ise 1848 devrimlerinden başlayarak Dünya'da yaşanan temel devrimci yükselişleri ele alan ve son olarak da komünist hareketin bu topraklarda doğuşuna işaret eden bir resim sergisi asıldı.

Girişte ayrıca Eksen Yayıncılık standı açılarak yayınevine ait kitaplar ile Kızıl Bayrak, Ekim Gençliği ve Liselilerin Sesi gazete ve dergileri kullanıldı. Ayrıca sınıf devrimcilerinin dağıttığı bir çok bildiri ve bülten de standlarda yer aldı.

Yüzlerce işçi ve emekçi saat 19.00'dan itibaren kültür merkezine gelmeye başladılar. Buca, Çamlıkule, Bornova, Çiğli, Güzeltepe, Yamanlar, Harmandalı, Menemen, Aliaga'nın yanı sıra Aydın ve Manisa'dan hareket eden araçların da etkinlik alanına ulaşmasının ardından kitle salona giriş yaptı.

Devrimci önderler selamlandı!

Etkinlik sinevizyon gösterimi ile başladı. Berlin duvarının çöküşü ile birlikte dünya genelinde yaşanan gericiği ele alarak başlayan sinevizyon geçen zaman içerisinde kapitalizmin krizini ve bugün işçi sınıfının küresel çapta ortaya koyduğu mücadeleleri ekrana yansıttı. Özellikle kitlesel ve militan eylemlerin görüntüleri kitle tarafından ilgiyle ve coşkuyla izlendi. Sinevizyonda yeralan, devrimci önderlerin portreleri kitle tarafından alkışlarla karşılandı.

Sinevizyonun ardından program "Kapitalist sömürüye ve emperyalist savaşa karşı 'İşçilerin birliği halkların kardeşliği' çağrısıyla örgütlendiğimiz devrimci

hazırlanıyoruz şiarını yükselttiğimiz etkinliğimize hepiniz hoş geldiniz" sözleriyle başladı.

Giriş konuşmasında gerçekleştirilen etkinliğin üç anlamlı yıldönümüne denk geldiği belirtilerek komünist hareketin 25'inci, sınıfın devrimci partisinin 14'üncü ve Büyük Sosyalist Ekim Devrimi'nin 95. yıldönümü vurgulandı.

Adnan Yücel'in dizelerinin ardından "Mustafa Suphiler'den Denizler'e, Mahirler'den İbrahimplere, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya uğruna şehit düşen devrim ve sosyalizm mücadelesinde tereddütsüzce ölümü kucaklayanlar için" bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi.

Saygı duruşu, salonda coşkuyla atılan "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" sloganı ile sona erdi.

BDSP: Yeni Ekimler için ileri!

Saygı duruşunun ardından dünyada '89 çöküşünden bu yana yaşananlara değinilerek bugün "Yeni Ekimler için ileri!" şiarını yükseltmenin önemi vurgulandı ve sahneye konuşmacı olarak BDSP temsilcisi davet edildi.

Temsilci sözlerine "komünist hareketimizin 25. yılını geride bırakmanın haklı sevincini ve haklı gururunu taşıdığımız etkinliğimize hepiniz hoşgeldiniz!" sözleriyle başlayarak kitleyi selamladı. Etkinliğin "Devrimci hazırlanıyoruz!" şiarı ile düzenlendiği belirtilerek bu şiarın anlamı üzerinde duruldu.

Dünya genelinde süren gericiğikten, emperyalist savaş çığırtkanlığından bahsedilerek yaşananların emperyalizmin içinde yaşadığı krizin dolaysız sonuçlarından bağımsız olmadığı vurgulandı. Ancak bu atmosfere rağmen sokakların da boş olmadığı, fabrika işgallerinin, eylemlerin sürdüğü ifade edilerek işçi ve emekçilerin devrim özlemi vurgulandı. Ayrıca Arap isyanları ve Avrupa'daki sosyal mücadeleler hatırlatılarak kapitalizmin sonunun geldiği belirtildi.

Emperyalist nüfuz mücadeleleri anlatıldıktan sonra Ortadoğu'nun önemine değinildi ve Türkiye'nin de bu çatışmanın ortasında yer aldığı söylendi. Suriye'ye saldırganlık hazırlıkları yapıldığı söylenerek Türkiye'nin de ABD emperyalizmine taşeronluk yaptığı vurgulandı.

BDSP konuşmasında Kürt sorununa da özel bir yer ayrıldı. İçerde sürdürülen baskı ve saldırganlık anlatılarak Kürt halkına yönelik baskılar vurgulandı. Kürt siyasi tutsakların sürdürdüğü açlık grevi eylemi selamlanarak BDSP'nin de bu eylemi sonuna kadar desteklediği söylendi. Ayrıca Kürt sorunun gerçek çözümünün birleşik mücadeleden geçtiği anlatıldı. Kürt halkının devrimin temel bir dinamiği olduğu ifade edildi. Kürt halkının mücadelesine destek çağrısı salondan da alkışlarla karşılık buldu.

BDSP konuşması şu sözlerle son buldu: "Bugün komünist hareketin 25. yılında bunalımlar ve savaşlar döneminin içinden geçtiğimiz, yeni devrimlere gebe

Çiğ Ege'de dalgalanıyor!

olduğumuz bir dönemde komünist hareketin işçilere, emekçilere kadınlara, gençlere çağrısı devrimci hazırlığı yükseltmektir. Devrim yürüyüşüne omuz vermektir. Komünistlerin çağrısı işçi sınıfının komünist partisi saflarında daha güçlü bir şekilde örgütlenmektedir. Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!"

Konuşma bitiminde salonda "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganları coşkuyla atıldı.

Sözü müziği kavgayla yoğuranlar...

AKP iktidarıyla, faşist baskı ve terörün gündelik yaşamın parçası haline getirildiği belirtildikten sonra bu saldırganlığın Türkiye'nin emperyalizme taşeronluk rolüyle yakından bağlantılı olduğu vurgulandı ve salondan "Katil ABD işbirlikçi AKP!" sloganları yankılandı.

Ardından sahneye yakın zamanda bir komployla tutuklanan, ama bundan yılmak şöyle dursun daha da bilenen, "hak alma mücadelelerinden, miting alanlarından tanıdığımız" şair Mehmet Özer davet edildi.

Mehmet Özer hazırladığı slayt gösterisi eşliğinde bir çok şiir okudu. Şiirlerinde açlık grevlerine değinen şair, salonda Ölüm Orucu gazilerinin olduğunu söyleyerek, onları selamladı.

Özer 25. yılı selamlayarak programını sona erdirdi. Mehmet Özer'e teşekkür edildikten sonra geçtiğimiz Newroz kutlamalarına katıldığı için KCK operasyonu kapsamında tutuklanarak Edirne F Tipi'ne gönderilen Tersane İşçileri Birliği Derneği Başkanı Zeynel Nihadioğlu'nun etkinliğe gönderdiği mesaj okundu.

Etkinliğin ilk bölümünün sonunda "sırada işçi sınıfının kırmızı bayrağını türkülerle marşlarla dalgalandıranlar, kültür-sanatı kavgayla yoğuranlar var" denilerek yıllardır Mamak'ta devrimci sanatı işçi ve emekçilere taşıyan müzik grubu Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu sahneye davet edildi.

Bir çok türküyü seslendiren grup beğeni toplarken türküler, salonda çekilen halaylar eşliğinde hep bir ağızdan söylendi.

Müzik grubunun ardından etkinliğe 15 dakika ara verildi.

"28 Kanunisanıyı unutma!"

İkinci yarı, etkinliğin katılımcıları arasında olan ancak yurtdışındaki programının yoğunluğundan kaynaklı katılamayan Volkan Yaraşır'ın mesajından bir bölümün okunması ile sürdü.

Sunum Şeyh Bedrettinler, Pir Sultanlar, Komünarlar ve Bolşevikler'den başlayarak Mustafa Suphiler'e, Denizler'e, Mahirler'e, İbrahimler'e uzanan; Erdal Erenler, Mazlum Doğanlar, Fatih Öktülmüşler ve Ulucanlar'da, 19 Aralık'ta, zindanlarda bedenini silah yapan tüm devrimciler ve

parti şehitlerinin temsilcisi olduğunun vurgulanması ve "Ve onlara bir kez daha söz veriyoruz. Uğruna öldükleri düşü bu topraklarda gerçek kılacağız. Kazanan biz olacağız, kazanan devrim davası olacak!" sözleriyle sürdü.

Atılan "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganlarının ardından Duvara Karşı Tiyatro Topluluğu sahneye davet edildi.

DKTT Mustafa Suphiler'in katlini anlatan Nazım Hikmet'e ait 28 Kanunisanı şiirinin dramatize edildiği bir oyun sergiledi.

Etkinlik Kürt halkının mücadelesinin selamlanması ile sürdü. Başlatılan açlık grevi eylemlerine dikkat çekilerek şunlar söylendi: "66 cezaevinde 700'e yakın tutsağın katıldığı eylem bugün 52. gününde olmasına rağmen gerek hükümet, gerekse düzen medyası eylemi görmezden gelmeye, karalamaya çalışıyor. Buradan direnişin yanında olduğumuzu bir kez daha haykırıyor ve tutsakların haklı meşru taleplerinin kabul edilmesi çağrısını yineliyoruz."

Gençlik 6 Kasım'da alanlara çağırdı!

Etkinliğin gençlik hareketi açısından önemli bir gündem olan 6 Kasım sürecinde gerçekleşiyor olması vesilesiyle Ekim Gençliği adına da etkinlikte bir konuşma yapıldı. Yapılan konuşmada gençliğin siyasal sorumluluğu vurgulanarak 6 Kasım çağrısı yapıldı.

Ekim Gençliği konuşması salonda coşkuyla atılan "Gençlik gelecek gelecek sosyalizm!" sloganı ile karşılandı.

Ekim Devrimi ve kazanımlarının anlatıldığı sunumun ardından "Yeni ekimler için ileri!" şiarı yinlendikten sonra sahneye Efkân Şeşen davet edildi.

Türküleriyle ve devrimci marşlarıyla sahnede yer alan Şeşen, böyle bir geceye davet edildiği için teşekkür etti. Coşkulu halaylarla devam eden dinleti, Çav Bella ve Enternasyonal marşıyla sona erdi.

Efkân Şeşen'in ardından devrimci partinin önemine vurgu yapılarak Brecht'in parti şiiri okundu. "Bundan 25 yıl önce bir elin beş parmağını geçmeyecek sayıda devrimci iki kolay yenilginin muhasebesini yaparak yeni çizgi, yeni bir kültür iddiasıyla yola çıktılar" denilerek devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütme çağrısı yapıldı.

Son olarak Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu yeniden sahne alarak devrimci marşlar seslendirdi. Grup, tüm salonu ayağa kalkarak Enternasyonal'i hep bir ağızdan söylemeye çağırdı. Coşkuyla söylenen Enternasyonal'in ardından dinleti sona erdi.

"Partiyi kazandık partiyle kazanacağız!", "İşçi sınıfı savaştacak, sosyalizm kazanacak!" ve "Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!" sloganlarının atıldığı etkinlik şu sözlerle son buldu: "Dünyanın dört bir yanında işçi ve emekçiler düzene has kaldırıyor; Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

mücadeleye atılıyor. Türkiye'de de bu hareket yankısını bulacaktır. Türkiye'nin gelmesi kaçınılmaz yeni devrimci yükselişine işçi sınıfı damgasını vuracaktır. Komünistlerin 25 yıl önce yükselttiği ve parti ile taçlandırdığı proletarya sosyalizmi bayrağı bu yükselişi devrime taşıyacak tek bayraktır. İşçi sınıfının kırmızı bayrağı altında birleşelim savaşalım!"

Etkinlik salondan yankılanan "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganları ile sona erdi.

Etkinlikten notlar:

-Etkinlik başından sonuna kadar devrimci bir atmosferde gerçekleşti. Şiir, tiyatro ve müzik dinletileri etkinliğin gündemi ile bütünlük içerisinde sunuldu. Oluşan politik atmosfer gerek sloganlara katılım, gerekse canlılık bakımından kendini gösterdi. Sonuna kadar politik ruh eksik olmadı, hareketin 25. yıl mesajları tok biçimde kitleye yansıtıldı.

-Etkinliğe bir dizi sendika ve siyasal güç de katılım gösterdi. TÜMTİS, Genel-İş 2 ve 5 No'lu Şube, BTS, Yazarlar Derneği, Buca PSAKD, Alevi Yol Kültür Derneği Güzeltepe Şubesi, İzmir 78'liler Derneği gibi bir dizi kurumun yanısıra Mücadele Birliği ve DHF katılım gösterdi. Çiğli Belediye Başkanı Metin Solak da etkinliğe çelenk gönderdi.

-Volkan Yaraşır, Zeynel Nihadioğlu, DHF, Devrimci 78'liler Federasyonu, İzmir 78'liler Derneği, DİSK Genel İş 5 No'lu Şube, Buca PSAKD, Aliaga Belediyesi taşeron işçileri, MİCHA işçileri ve Bornova'dan işçi ve emekçiler mesaj göndererek etkinliği selamladı. Mesajlar sunum sırasında da okundu.

-Sivil polisler de etkinliğe "ilgi" gösterdi. Sürekli olarak içeri girmeye çalışan polisler, etkinliğin sonuna kadar farklı girişlerden içeri girme çabalarını sürdürdü. Etkinlik görevlileri gördükleri yerde bu çabalara engel oldu.

-Geceye 600'ü aşkın işçi ve emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

İzmir gecesinde gelen mesajlardan...

“Bolşevik Parti’nin karakteri ve yolu, bizim de yolumuzdur”

Merhaba Arkadaşlar,

Gecenizi selamlıyor, coşkunuzu bütün içtenliğimle paylaşıyorum. Aranızda olmayı çok istememe rağmen gecenize katılamadım.

Kapitalizmin yapısal krizinin derinleştiği, küresel düzeyde sınıfsal antagonizmanın şiddetlendiği bir tarihsel dönemden geçiyoruz.

Küresel düzeyde muazzam sınıf ve kitle hareketleri yaşanıyor. Yalnızca Yunanistan’da son üç yılda 52 büyük grev yaşandı. Bu grevlerin 20’si genel grev olarak gerçekleşti. Geçtiğimiz aylarda Hindistan’da tarihin en büyük grevlerinden biri gerçekleşti. 50 milyon işçi genel greve çıktı. Endonezya’da 2 milyon işçi genel grev yaptı. Tunus ve Mısır’da ayaklanmalar yaşandı. Hindistan, Filipinler, Nepal ve Kolombiya’da kendi özgünlüğünde ikili iktidarlar yaşanıyor. Bütün eleştirel yaklaşımlara karşın Latin Amerika’da sol dalga devam ediyor.

Öte yandan teknokrat, proto-faşist hükümetler kuruluyor. Kıta Avrupası’nda kapitalist devletler tekeli polis devleti yönünde re-organize oluyor. Finans-kapital neo-faşist hareketi rezervde tutuyor.

Ortadoğu sürekli bir savaş coğrafyasına çevrilmek isteniyor. Emperyalist savaşın hazırlıkları sürüyor. Suriye bu savaşın ön cephesi olarak konumlanıyor. Suriye ve Lübnan bir iç savaş coğrafyasına dönüşüyor. Savaşın ateşi Anadolu topraklarını hızla sarıyor. Kürt coğrafyası yanıyor.

Kapitalist krize finans-kapitalin iki yanıtı olabilir.

Birincisi, krizin nedeni olan kar oranlarındaki düşüşü yükseltecek, maksimum kar yöntemleri geliştirmek. Onun için küresel düzeyde bir karşı devrimci taktik olarak esnekleştirme, güvencesizleştirme, sendikasılaştırma, işsizleştirme, yoksullaştırma ve mülksüzleştirme politikaları gerçekleştiriyor.

İkincisi, Rosa Luxemburg’un kavramlaştırmasıyla, finans-kapital “düzeltici savaşları”, yani emperyalist savaşları gündeme getirir. Yani yeni pazarlar yaratmak, pazarları derinleştirmek, ıskartaya çıkmış üretim araçlarını tasfiye etmek, yıkmak ve yeniden inşa etmek ister. Ortadoğu’daki gelişmeleri bu perspektifle okumak gerekir.

Bugün devrimin imkanının arttığı ama öte yandan karşı devrimin mayalandığı yüksek bir konjonktürden geçiyoruz.

Sorun sınıfın enerjisini kristalize edecek ve bu yıkıcı gücü kapitalist sisteme yöneltecek siyasal öznenin varlığı sorunudur. Yunanistan buna tipik bir örnek oluşturuyor. Sınıf kendi ontolojisine dayanarak, muazzam pratikler yaratıyor. Ama enerji bir türlü yıkıcı enerjiye dönüşmüyor. Bunu gerçekleştirecek devrimci öznenin varlığı-yokluğu, Yunanistan’ın kaderini belirleyecektir.

Bugün Türkiye’de sınıfın bulunduğu her havzada ve 249 organize sanayi bölgesinde sınıfın öfke ve kini birikiyor. Sadece sendikal çeperde gelişse de Bursa’da Bosch pratiği, farklı mecrada kent grevlerinin

tetiklenebileceğini ortaya koydu. Gaziantep tekstil işçileri 11 gün süren ve 6000 işçinin katıldığı fiili grevleriyle, bu öfkenin şiddetini çıplak bir biçimde gösterdi.

Bugün sınıf lokal patlamalar yaşıyor. Bu lokal patlamaların senkronunu yaratmak, havza grevlerini tutuşturacaktır. Kürt özgürlük hareketinin yarattığı enerjiyle, bu enerjinin birleşmesi Ön Asya devriminin kapılarını aralayacaktır. Bu enerji rezonansı bir anlamda Ortadoğu’yu sarsacak volkan patlamasıdır.

Son olarak Lenin 1917 yılına kadar hayatını devrim yapmaya ve partiyi oluşturmaya adanmış.

Bolşevik Parti’nin karakteri ve yolu, bizim de yolumuzdur. Bolşevik partisinin karakteri ve yolunu 4 parametrede açıklayabiliriz:

1- Bolşevik Parti proletaryanın partisidir. Bu yönü onun ontolojisidir. Ve partinin bu karakteri Narodnizmle mücadele içinde şekillendi ve kristalize oldu.

2- Bolşevik Parti praksistir. Proletaryanın tarihin öznesi olma rolü, eylemin içinde mana bulur ve mana kazanır. Partinin bu yönü Legal Marksistlerle mücadele içinde billurlaştı. Bir anlamda teori ve pratiğin muhteşem diyalektiği inşa edildi.

3- Bolşevik Parti konsantre bir siyasal programdır. Kısacası devrimin yoludur. Partinin bu yönü Ekonomistlere karşı mücadelenin içinde şekillendi.

4- Bolşevik Parti devrimin partisidir. Çağın en mükemmel kolektif organizasyonudur. Bunun için merkez komiteye bakmak yeterlidir. Bolşevik Parti bağımsız politik birey olarak müthiş yetenek ve beyinlerin bulunduğu ve en kolektif çalışmanın gerçekleştiği bir organik yapıdır. Muazzam görüş zenginliği ve farklılığının bir potada eritilmesi, tek hedef olarak devrime kilitlenmedir. Bunun da gerçek mimarı Lenin’dir.

Tekrar ediyorum; Bolşevik Parti’nin karakteri ve yolu, bizim de yolumuzdur.

Yolumuz açık olsun!

En içten devrimci selamlarımla...

Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!

Volkan Yaraşır

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

(...)15-16 Haziran büyük işçi direnişini, Kavel’i, Alpagut’u, Büyük Madenci Yürüyüşü’nü ve bahar eylemleri gibi pek çok direnişi açığa çıkaran bereketli topraklarımız, bağrından sınıfın, devrimin ve sosyalizmin lokomotifini de çıkarmıştır. 25 yıl önce tohumu atılan Ekimler, 25 yıl sonra fabrikalarda boy veriyor. Göğü fethe çıkan Paris Komünarları’nın, 1917 Ekimi’nin özsuynunu içenler 25 yıllık davayı onurlarıyla taşıdılar. Kollarımızın bütün gücüyle tavi gelen demire vurmaya, devrimi ilmek ilmek örmeye devam edeceğiz.

Selam olsun sarı nakışlı kızıl bayrağa!

Selam olsun işçi sınıfının öncü kurmayına!

Zeynel Nihadioğlu

Edirne F Tipi Cezaevi

“İşçilerin birliği halkların kardeşliği!” sloganı bizim de sloganımızdır.

Aliğa Belediyesi taşeron işçileri

Sömürüye, açlığa, taşeronlaşmaya karşı mücadele veren işçilerin onurlu bir dünya isteği bu kölelik düzeninin ortadan kaldıracaktır. Bizler Micha taşeron işçileri olarak yaptığınız etkinliği destekliyoruz.

İşçilerin birliği taşeronu yenecektir.

Aliğa Organize Sanayi Bölgesi’nden

Micha işçileri

Emperyalizme karşı bağımsızlık, faşizme karşı demokrasi, kapitalizme karşı sosyalizm mücadelesinde siper yoldaşlarımızı selamlıyoruz.

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Devrimci 78’liler Federasyonu

İzmir 78’liler Derneği

(...)Emperyalizm ve onun yerli uşakları Türk, Kürt, Laz, Çerkes her milletten ve her inançtan halkımıza karşı zulmünü devam ettirdikçe onlara karşı direnenler de olacaktır. Ve bu vesileyle ezilen tüm halklarımızı varolan bu mücadelenin bir parçası olmaya çağırıyoruz. Düzenlemiş olduğumu geceyi ve katılan herkesi selamlıyoruz.

Demokratik Haklar Federasyonu (DHF)

Sınıf mücadelesinin en kadim dostlarının 25. yılını kutluyor, birleşik emek hareketinin ve devrimci mücadelenin sınıf yoldaşlarını selamlıyoruz.

DISK Genel İş 5 No’lu Şube

Pir Sultan’ın inancı, direnci ve bilinciyle selamlar, Dünyamızda ve ülkemizde yaşanan kanlı olayları kınar, zindanlarda mücadele veren tüm devrimci arkadaşlarımıza selamlarımızı sunarız.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Buca Şubesi

Yönetim Kurulu

(...) Biz Bornova bölgesinden işçi ve emekçiler olarak etkinliğinizi kendi etkinliğimiz olarak görüyor ve coşkuyla selamlıyoruz.

Yaşasın halkların kardeşliği!

Kahrolsun emperyalizmin savaş ve yıkım politikaları!

Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı!

Bornova Bölgesi’nden işçi ve emekçiler

Başarılı bir etkinlikliğin ardından

Ayları bulan ön hazırlık sürecinin ardından, gerek politik içeriği gerekse katılım açısından güçlü bir etkinlik gerçekleştirmiş olduk. 3 Kasım günü gerçekleşen “kapitalist sömürüye, emperyalist savaşa karşı, işçilerin birliği halkların kardeşliği etkinliği” dostun ve düşmanın gözü önünde Ege kıyılarında göklere çekilen sosyalizm bayrağı oldu.

Gerçekleştirdiğimiz etkinlik, Aydın, Manisa ve İzmir illerinde kurulan etkinlik hazırlık komiteleri ve alan faaliyetleriyle başarılı bir biçimde örgütlendi. Bu alanlarda kurulan hazırlık komiteleri üzerlerine düşen her işi ustaca ve büyük bir çabayla yerine getirdi. Ortaya çıkan sonuç göstermektedir ki başarının en temel dayanağı birçok insanın emeği, fedakârlığı ve örgütlü seferberliğidir.

Biz Manisa EHK olarak kendi sürecimizi başından sonuna kadar bu değerlendirmeye sunuyoruz.

Hazırlık süreci:

Aylar öncesinden başlayan hazırlık süreci, Manisa için de miladi bir sürece girişin basamağı oldu. Etkinlik hazırlıkları kapsamında ilk işimiz yerelde çalışmayı planlayacak ve şekillendirecek bir EHK kurmak oldu. İlk elden bazı öncü işçi ilişkilerimizden ve öğrenci yoldaşlarımızdan oluşan geniş bir EHK kuruldu. Manisa EHK bir araya geldiği ilk toplantısında 25. yıl kapsamında gerçekleşen “kapitalist sömürüye, emperyalist savaşa karşı, işçilerin birliği halkların kardeşliği” etkinliğinin politik arka planını tartışarak içselleştirdi. Ve bir araya gelen EHK hızla görev bölüşümü yaparak etkinliğin daha kitlesel bir gövdeyle örgütlenebilmesi için ekiplerini oluşturdu. Bu ekipler üç temel başlık altında toplandı. Birinci ekip Manisa işçilerine etkinliğin gündemlerini taşıyacak **etkinlik hazırlık işçi komitesi**, ikinci ekip üniversite ve liselerde çalışma yürütecek **etkinlik hazırlık öğrenci komitesi**, son olarak da sendikalar ve kitle örgütleri içinde çalışma yürütecek **sendikalar komitesi** kuruldu.

Kurulan bu komiteler hızla kendi içinde bir araya gelerek planlamalar yaptı. Davetiye satış organizasyonlarından, afiş kullanımı ve bildiri dağıtımlarına, tanışma toplantılarından etkinliğin amacının anlatıldığı geniş bileşenli sohbetlere kadar birçok çalışma ve faaliyet doğrudan bu ekipler tarafından yönlendirildi ve karar altına alındı.

Hazırlıklar kapsamında planlanan materyal kullanımlarında iki yeni mahalleye girildi. EHK bileşenlerinin birçoğunun katıldığı geniş bileşenli dağıtımlar gerçekleştirildi. BDSP imzalı önlüklerimizle bu mahallelerde yaptığımız dağıtımlar ve faaliyetimiz bu semtlerde oturan işçi ve emekçilerin olumlu tepkileriyle ve sahiplenici tutumlarıyla güç buldu, yaygınlaştı.

Gerçekleştirdiğimiz afiş çalışmalarıyla Manisa’nın birçok mahallesinde, billboardlarında, işçi servis güzergâhlarında, meydanlarında etkinliğimizin şiarları dalgalandı. Bu faaliyetimiz sırasında Manisa polislerinin engelleme girişimleri ile karşı karşıya kalınmış olsa da faaliyetimiz son ana kadar başarıyla devam ettirildi. Sermaye devletinin fiziki ve mali zorbalıklarına rağmen EHK bileşenleri hiçbir baskıya boyun eğmeden duvarları kızıla boyamaya devam etti. Bu engelleme girişimleri esnasında polislerin karakola

götürme tutumu karşısında direnen EHK bileşenleri polislerin bu tutumunu boşa düşürdü.

Faaliyetimiz kapsamında liselere de bildirilerimiz ulaştı. Liseli genç yoldaşlarımızın çıkarttığı bildirilerin dağıtımında faşist öğrencilerin saldırı girişimleri boşa düşürülerek gereken yanıt verildi.

Faaliyetimizin ilerleyen sürecinde birçok sendika, sendika çalışanı ve üyesi ile ilişki kurularak etkinliğimiz ve amacımız anlatıldı. Özelde SES üyesi emekçiler daha yoğun bir ilgiyle etkinliğimize destek oldular ve çalışmasını yürüttüler. Bazı hastanelerde ve okullarda KESK’li EHK bileşenleri birçok yeni insana etkinliğimizin anlatılabilmesinin imkân ve olanaklarını yaratarak toplantılar düzenlememize zemin hazırladılar.

Başarılı bir ön hazırlık sürecinin ardından yaklaşan etkinlik tarihiyle birlikte salonun ve etkinlik gününün temel ihtiyaçları üzerinden de Manisa EHK üzerine düşen sorumlulukları fazlasıyla yerine getirdi. Manisa EHK etkinliğin can alıcı noktası olan teknik hazırlıkların tamamlanması için önemli katkı sundu.

Etkinlik günü:

Etkinlik günü Manisa EHK olarak yaptığımız görev bölüşümü çerçevesinde komitenin bir bölümü saat 13:00 te salon hazırlıkları için etkinlik alanına gitti. Geri kalan EHK bileşenleri etkinliğe geliş için gereken tüm ihtiyaçları karşılamak üzere Manisa’da hazır bulundular.

Manisa’dan tutulan araçla ve kendi imkânlarıyla gelen ilişkilerimizle beraber toplamda elli civarında işçi, emekçi ve öğrenci etkinliğe dâhil edildi.

Sonuç olarak gerçekleştirdiğimiz etkinliğimizin başarılı ve etkili geçmesinin en önemli yönü, güçlü bir ön hazırlık sürecinin örölmüş olmasında yatmaktadır. Kurulan merkezi EHK’nın, tüm tartışmalarının bölge ve illerde oluşan EHK’lara başarılı bir biçimde aktırılması, faaliyetin tüm alanlarına yeni insanların dahil edilerek inisiyatif alanlarının açılması, hem ön hazırlık sürecinin hem de etkinliğin kendisinin başarılı ve güçlü örgütlenmiş olmasını sağlamıştır. Bu düzey ve 25. yıl kapsamında gerçekleştirdiğimiz etkinliğimizden aldığımız güçle devrime hazırlanıyoruz.

Ücretsiz PDF Kitap [Manisa Etkinlik Hazırlık Komitesi](#)

Efkan Şeşen: Bu etkinlikte ben de savaşa, sömürü ve şovenizme karşı olan bir müzisyen olarak şarkılarımla yer almaktan mutlu olacağım!

- Siz emekten yana saf tutan bir sanatçı gözüyle gelinen durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Evet, sorunuzu bir sanatçı gözüyle yanıtlarsam, ben ve benim gibi yüzünü halkına dönmüş ondan beslenip ona veren, eser üretenlerin yüreklerinden çıkarak alabileceğiniz hüznü bir yanıt alırsınız.

Çünkü, emeğinin tam karşılığını alamayan, sağlıklı ve güvenli çalışma koşulları neredeyse elinden alınmış, sağık, eğitim gibi temel hak alanlarında müşteri konumuna düşmüş; doğanın insana sunduğu imkanları kapitalizmin çarklarında bir pazar malzemesi haline dönüşürken bir daha aynı şekliyle geri alamayan (doğanın yok olması vs.) veya parayla almak zorunda kalan ya da bunun yıkıcı koşulları ile yüzyüze kalan (küresel ısınma ve sağlıksız kentleşme vs), tarımı, hayvancılığı bitirilen ve büyük dünya tekellerine bağımlı hale getirilen; (neredeyse sağlıksız G.D.O ‘lu ürünlere mahkum edilerek sağlığından olan) işsizlik, pahalılık, fırsat eşitsizliği, ana dilinde eğitim görememe ve kendini ifade edemeden tutun, geleneksel ve toplumsal değerleri, şarkısından, türküsünden, tarihsel değerlerine, popüler –piyasa koşullarına mahkum kalarak özünü kaybeden, evet bu ve daha nice olumsuz şartları en ağır şekliyle yaşayan halkına karşı şarkı ve türkülerini eğlenmek değil, duygularının da tercümanı olacak şekliyle umuda ve geleceğe dair bir şeyler söyleyen bir müzisyen olarak mütevaziliğimizle üretmekte ve söylemekteyiz eserlerimizi.

Emperyalizm, yakın bir geçmişte Kuzey Afrika ülkelerinde olduğu gibi Ortadoğu’da da haritaları kendi çıkarları lehine tekrar değiştirmek istemekte. Ve bunun görünen yüzünde tıpkı Irak gibi. Suriye’nin de işgali istenmekte. Çeşitli dengeler ve halkların savaşa karşı tepkisi bunu geçici olarak engellemiştir. Halklar için kan, zulüm, gözyaşı ve sömürü olan savaş, emperyalizm için büyük karlar demektir. Ve bunun için tezgahlanmaya çalışılmaktadır SAVAŞ. Öte yandan, halkların kardeş oluşu bilinciyle birçok milliyetin, özellikle Kürt halkının kendini kendi dilinde eğitim ve ifade özgürlüğü gibi kutsal bir hak için geldiği duyarlığın bugün aldığı şekli hepimiz görmekteyiz.

- Bu savaş, sömürü ve şovenizm atmosferinde sınıf devrimcileri “İşçilerin birliği halkların kardeşliği!” şiarıyla bir etkinlik örgütlüyor. Sizin de yer alacağınız bu etkinlik hakkında ne düşünüyorsunuz?

-Evet, etkinliğinizin davetlisiyim ve sözünü ettiğiniz atmosferde düşüncelerinizi yükselttiğiniz bu etkinlikte ben de savaşa, sömürü ve şovenizme karşı olan bir müzisyen olarak şarkılarımla yer almaktan mutlu olacağım. Sizlere bu yönüyle bir parçası olduğum etkinlikte bulunarak halkımızla eserlerimi paylaşma fırsatı verdiğiniz için teşekkür ederim.

25. YIL

DEVİRİME HAZIRLANIYORUZ!

Büyük Ekim Devrimi 95. yılında dünya proletaryasına yol gösteriyor!

Ekim Devrimi üzerine

V. İ. Lenin

Bundan 95 yıl önce Rusya proletaryası, işçi sınıfının tarihsel rolünü ete-kemiğe büründürerek geleceğe doğru bir adım attı. Bolşevik parti önderliğinde kitlesel bir başkaldırıyla Çarlığı tarihin çöplüğüne gömen devrim, sadece köhnemiş Çarlık Rusyası'na değil tüm kapitalist-emperyalist sisteme başkaldırının da öncüsü oldu. 1917 Ekim Devrimi'ni izleyen yüzyılda ise tüm dünyada devrimci çalkantılar, devrimler ve karşı devrimler eksik olmadı. Sovyet proletaryasının yükselttiği bayrak, Çin'de, Vietnam'da, Latin Amerika'da, Avrupa'da ve bizim coğrafyamızda yankılandı.

Zamanla sınıfsal karakterini yitirerek yozlaşmasına rağmen Sovyetler Birliği ve Doğu Bloku yıllarca kapitalistlerin korkusu ve istedikleri gibi at koşturmalarının önündeki temel bir engel olarak varlığını sürdürdü.

Bugün ise, Ekim Devrimi'nin kazanımlarının neredeyse tamamen gasp edildiği, küresel düzeyde emperyalizmin, saldırganlığın dizginlerinden boşaldığı bir dönemde Ekim Devrimi hiç olmadığı kadar güncel. Ve üzerinden geçen 95 yıla rağmen Lenin'in önderliğindeki Bolşevik Parti, dünya proletaryasına kurtuluş yolunu göstermeye devam ediyor.

Büyük devrimin 95. yıldönümü vesilesiyle, devrimin mimarı Lenin'in, Ekim Devrimi'nin 4. yılında yazdığı makaleyi okurlarımıza sunuyoruz.

25 Ekim'in (7 Kasım) dördüncü yıldönümü yaklaşıyor. Bu büyük gün geride kaldıkça Rusya'da proleter devrimin önemi daha çok ortaya çıkıyor ve biz de bir bütün olarak çalışmalarımızın pratik anlamını daha iyi kavırıyoruz.

Bu önem ve tecrübeler kısaca ve doğal olarak çok eksik ve kaba bir biçimde şöyle özetlenebilir:

Rusya'da devrimin ilk ve kaçınılmaz görevi, ortaçağ kalıntılarını bertaraf etmek, bunları son kırıntısına kadar temizlemek, Rusya'yı bu barbarlıktan, bu utançtan, kültürün ve ilerlemenin önüne dikilen bu en büyük frenleyici engelden kurtarmak şeklindeki burjuva-demokratik bir görevdi.

Ve bu temizliği, 125 yıl önceki Büyük Fransız Devrimin'in yaptığından çok daha büyük bir kararlılıkla, hızla, cesaretle, başarıyla ve halk yığınları üzerindeki etkisi açısından çok daha geniş ve köklü bir şekilde yaptığımız için haklı bir gurur duyabiliriz.

Gerek anarşistler, gerekse de küçük-burjuva demokratlar (yani bu enternasyonal sosyal tipin Rus temsilcileri olan Menşevikler ve Sosyalist-Devrimciler) olsun, burjuva-demokratik devrimin sosyalist (proleter) devrimle olan ilişkisi üzerine inanılmayacak kadar çok saçma sapan şey söylediler ve söylemekte. Geride bıraktığımız dört yıl, bu konuda Marksizmi doğru kavradığımızı, geçmiş devrimlerin tecrübelerini bütünüyle doğru değerlendirdiğimizi göstermiştir. Biz, hiç kimsenin yapmadığı bir şeyi yaptık, burjuva-demokratik devrimi **sonuna** kadar götürdük. Biz, bilinçli, kendimizden emin, şaşmadan **ileriye** doğru, sosyalist devrime doğru

yürüyoruz. Biz, sosyalist devrimin burjuva-demokratik devrimden Çin seddi ile ayrılmadığı bilinciyle, (sonuçta) ne kadar ilerleyebileceğimiz, bu muazzam görevlerin ne kadarını başarabileceğimiz ve başarılarımızın ne kadarını sürekli hale getirebileceğimiz konusunda **yalnızca mücadelenin** belirleyici olacağı bilinciyle hareket ediyoruz. Bunu zaman gösterecektir. Ama daha şimdiden -çöle dönüştürülmüş, harap edilmiş, geri bir ülkede-toplumun sosyalist dönüşümü alanında ne denli müthiş başarıların elde edildiğini görüyoruz.

Devrimimizin burjuva-demokratik içeriği hakkındaki düşüncelerimizi sonuna kadar götürelim. Marksistler için bunun ne anlama geldiği net olmalıdır. Açıklamak için örnekler verelim.

Devrimin burjuva-demokratik içeriği, ülkenin toplumsal ilişkilerini (yapısını, kurumlarını) ortaçağ'dan, serflikten, feodalizmden temizlemek demektir.

1917'de Rusya'da serflikin başlıca belirtileri, kalıntıları, yaşayan unsurları nelerdi? Monarşi, ortaçağ kalıntıları, büyük toprak sahipliği ve toprağın tasarruf hakkı, kadının durumu, din ve ulusların ezilmesi. Şu "Augias ahırları"ndan herhangi birini ele alalım -ve şurasını da belirtelim ki, bunlar 125 yıl, 230 yıl ve hatta daha önce (İngiltere'de 1649'da) gelişmiş devletlerin gerçekleştirdiği **kendi** burjuva-demokratik devrimleri sırasında çok büyük ölçüde temizlenmemişlerdir- görülecektir ki, biz bu ahırları köklü bir şekilde temizledik. Sadece **on hafta** içinde, yani 25 Ekim (7 Kasım) 1917'den Kurucu Meclis'in dağıtılmasına (5 Ocak 1918) kadar geçen zaman içinde, burjuva demokratların ve liberallerin (Kadetler) ve küçük-burjuva demokratların (Menşevikler ve Sosyalist-Devrimciler) bu alanda yaptıklarından bin kat fazlasını yaptık.

Bu korkaklar, palavracılar, kibirli narsistler ve Hamletler kağıttan kılıç salladılar ama krallığı bile yıkamadılar! Biz şimdiye kadar hiç kimsenin yapmadığı bir şeyi yaptık, krallık pisliliğini olduğu gibi temizledik. Yüzyıllık kast sisteminden geriye taş üstüne taş, tuğla üstüne tuğla bırakmadık. (İngiltere, Fransa, Almanya gibi en ileri ülkeler bile bugün hala bu kast sisteminin izlerini üzerlerinden atamamışlardır!) Kast sisteminin derin köklerini, yani feodalizmi ve toprağa bağlı serflikin kalıntılarını radikal bir şekilde koparıp attık. Büyük Ekim Devrimi'nin tarımda giriştiği dönüşümden eninde sonunda ne çıkacağı üzerinde tartışılabilir. (Yurtdışında bu gibi tartışmalara girebilecek yeterince kalemşör, Kadet, Menşevik ve Sosyalist-Devrimci var). Biz şimdilik böyle tartışmalarla zaman kaybetmek istemiyoruz, çünkü bu tartışmayı ve onun getireceği bir yığın soruyu mücadele içinde çözüme bağlayacağız. Fakat tartışılmayacak bir şey varsa, o da küçük-burjuva demokratların sekiz ay boyunca büyük toprak sahipleriyle, yani serf geleneğinin koruyucularıyla "uzlaşmış" olduklarıdır. Oysa biz bir kaç hafta içinde Rus topraklarını hem toprak sahiplerinden, hem de bunların geleneğinden geriye en ufak bir şey kalmaksızın temizledik.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Dini, ya da kadının hak yoksunluğunu, Rus olmayan ulusların eşitsizliğini ve ezilişini ele alalım. Bunlar bütünüyle burjuva-demokratik devrimin sorunlarıdır. Aşağılık küçük-burjuva demokratları sekiz ay boyunca bu konuda lafladılar. Oysa bugün dünyanın en ileri ülkeleri arasında dahi **bu** sorunları **burjuva-demokratik** doğrultuda tamamen çözmüş olan ülke dahi yoktur. Bizde bunlar Ekim Devrimi Yasaması ile tamamen çözüme bağlanmıştır. Biz dine karşı gerçekten savaştık, ve hala da savaşıyoruz. Rus olmayan **bütün** uluslara **kendi öz** cumhuriyetlerini ya da otonom bölgelerini tanıdık. Bizde, Rusya'da artık kadın haklarının ya da kadın-erkek eşitliğinin tam olmayışı gibi bir alçaklık, adilik, rezillik; dünyanın istisnasız bütün ülkelerinde çıkarıcı burjuvazi ve odun kafalı, korkak küçük-burjuvazi tarafından sürekli tazelenen bu serflikin ve ortaçağın rezil kalıntısı kalmamıştır.

Bütün bunlar burjuva-demokratik devrimin içeriğine girer. Bundan yüzelli, ikiyüzelli yıl önce, bu devrimin (eğer bir genel devrim tipinin kendine özgü ulusal şeklinden söz edilecekse) ilerici önderleri halklara insanlığı ortaçağın ayrıcalıklarından, kadın-erkek eşitsizliğinden, şu ya da bu dine devletin tanıdığı imtiyazlardan (ya da tamamen "**din fikri**"nden, "**dindarlıktan**"), ulusal eşitsizliklerden kurtaracakları sözünü verdiler. Ama onlar sadece söz verdiler, sözlerinde durmadılar. Sözlerinde duramazlardı, çünkü "kutsal özel mülkiyet" için duydukları "saygı" buna engel oluyordu. Bizim proleter devrimimizde kahrolası ortaçağa ve "kutsal özel mülkiyet"e karşı duyulan bir "saygı" söz konusu değildir.

Fakat burjuva-demokratik devrimin kazanımlarını Rusya halklarına geri dönülemez bir tarzda mal etmek için daha da ileriye gitmeliydik ve gittik de. Bu yolda ilerlerken burjuva-demokratik devrimin sorunlarını kendi temel ve gerçek proleter-devrimci sorunlarımızın, sosyalist eylemlerimizin bir "yan ürünü" olarak çözdük. Her zaman söylediğimiz ve

25. YIL DEVRİME HAZIRLANIYORUZ!

eylemlerimizle kanıtladığımız gibi, burjuva-demokratik reformlar, devrimci sınıf mücadelesinin yani sosyalist devrimin yan ürünüdür. Bu arada, Kautsky, Hilferding, Martov, Çernov, Hillquit, Longuet, Mac Donald, Turati ve “ikibuçukuncu” Marksizmin diğer kahramanlarının burjuva-demokratik devrim ile proleter-sosyalist devrim arasında böyle bir karşılıklı ilişki olduğunu bir türlü anlamak istemediklerini de belirtelim. Birincisi ikincisinin içine girer. İkincisi geçerken birincisinin sorunlarını da çözer. İkincisi birincisinin eserini kökleştirir. Mücadele ve sadece mücadele ikincinin birinciye ne derece aşp aşmayacağını belirler

İşte Sovyet düzeni böyle bir devrimin bir diğerinin içinde yeşerişinin en açık kanıtlarından, görüntülerinden biridir. Sovyet düzeni işçi ve köylüler için demokratizmin en üst ölçeğidir ve aynı zamanda da **burjuva** demokratizminden bir kopuş, dünya tarihinde **yeni** bir **tip** demokrasinin, yani proleter demokratizmin diğer bir deyimle proleterya diktatörlüğünün de doğuşudur.

Bırakın can çekişen burjuvazinin ve onun ardından yalpalayan küçük-burjuva demokratizminin köpekleri ve domuzları Sovyet düzeninin kuruluşundaki yanlış ve hatalar yüzünden üstümüze küfür, beddua ve alay yağdırsınlar. Bir an için bile gerçekten bir çok başarısızlığımızın olduğunu ve hatalar yaptığımızı unutuyor değiliz. Sanki böylesine, tüm dünya için yeni bir tip devlet düzeninin yaratılması gibi bir eser yanlışsız ve hatasız ortaya konulabilirmiş gibi! Hiç şaşmadan yanlışlarımızı ve hatalarımızı, henüz mükemmel olmaktan son derece uzak olan Sovyet ilkelerini hayata uygulayış tarzımızı düzeltmek için mücadele edeceğiz. Fakat Sovyet devletinin inşasına **başlamak** ve böylelikle dünya tarihinde yeni bir çağın, bütün kapitalist ülkelerde ezilen ve her yerde yeni hayata, burjuvaziye yenmeye, proleterya diktatörlüğüne, insanlığın sermayenin ve emperyalist savaşların boyunduruğundan kurtuluşuna doğru ilerleyen **yeni** sınıfın egemenlik çağının yolunu **açmak** mutluluğu bize nasip olduğu için **gurur** duymakta haklıyız. Emperyalist savaş sorunu, yani finans kapitalin önde gelen uluslararası politikası, bugün bir şekilde yeni emperyalist savaşlara yol açmakta ve kaçınılmaz bir tarzda zayıf, geri ve küçük halkların bir avuç “ileri” güç tarafından yağmalanmasını, soyulmasını ve ulusal baskıyı artırmaktadır.

İşte bu sorun 1914’den beri tüm ülkelerin politikasında köşe taşıdır. Bu, milyonlarca insan için ölüm kalım sorunudur. Sorun, burjuvazinin gözlerinizin önünde hazırladığı, göz göre göre kapitalizmin ürünü olan gelecek savaşta (1914-1918 savaşında ölen 10 milyon insan ve bugün hala sürüp giden “küçük” savaşlarda ölen insanlar yerine) 20 milyon insanın yok edilip edilmemesi, (kapitalizmin sürüp gitmesi halinde) kaçınılmaz bir şekilde yaklaşan savaşta (1914-1918 yıllarında sakatlanan 30 milyon insan yerine) bu kez 60 milyon insanın sakatlanıp sakatlanmaması sorunudur. Bu sorunda da Ekim devrimimiz dünya tarihinde yeni bir çağ açmıştır. Burjuvazinin yaltakçıları ve bunların işbirlikçileri olan Sosyal-devrimciler ve Menşevikler şahsında dünyanın tüm sözde “sosyalist” küçük-burjuva demokrasisi “emperyalist savaşın iç savaşa dönüştürülmesi” sloganıyla alay ettiler. Fakat tek **gerçek** -kuşkusuz hoş olmayan, kaba, çıplak, insafsız ama gene de gerçek-sloganın bu olduğu ispatlandı. Uydurulan yalanlar yıkıldı. Brester barışının ne olduğu ortaya çıktı. Ve her gün daha pervasız bir tarzda, Brester’e göre çok daha kötü olan Versaille barışının anlamı ve sonuçları teşhir olmaktadır. Dünkü savaşın ve yaklaşan savaşın nedenleri üzerine kafa yoran milyonlarca insanın

önünde daha açık, daha belirgin, daha su götürmez bir şekilde şu acı gerçek aydınlanıyor: **Bolşevik mücadele olmadan, bolşevik devrim olmadan** emperyalist savaştan ve bunun kaçınılmaz yaratıcısı emperyalist dünyadan (emperyalist barıştan -Rusça sözcüğün bu anlamını da ekleyelim), bu cehennemden kurtulunamaz.

Bırakın burjuvalar ve pasifistler, generaller ve küçük-burjuvalar, kapitalistler ve filistenler, tüm imanı tam hristiyanlar ve II. ve İkibuçukuncu Enternasyonalin bütün şovalyeleri bu devrime kızgınlıklarını kussunlar. Dünya tarihinin bu gerçeğini: yüzlerce, binlerce yıldır kölelerin ilk kez, efendileriyle kendi aralarında süren savaşı “efendilerin ganimetlerini paylaşmak için sürdürdükleri bu savaşı, tüm ulusların kölelerinin tüm ulusların efendilerine karşı bir savaşa dönüştürelim!” sloganlarıyla yanıtladıklarını, işte bu gerçeği kızgınlık, inkar ve yalan hücumlarıyla da değiştiremeyecekler.

Yüzlerce, binlerce yıldır ilk kez bu slogan pasif ve cansız bir beklentiden çıkıp, net bir tarzda biçimlenen politik bir program halini alarak, proletaryanın öncülüğünde ezilen milyonlarca insanın etkili bir mücadelesine, proletaryanın ilk zaferine, savaşların yok edilmesi yolundaki ilk zafere, sermaye kölelerinin, ücretli işçilerin, köylülerin ve emekçilerin zararına barış imzalayıp savaş yapan değişik ulusların burjuvazisinin ittifakına karşı bütün ülkelerin işçilerinin ittifakının zaferine dönüştü.

Bu ilk zafer, Ekim devrimimiz sadece bizim cephemizde ve emsalsiz cefalar ve güçlükler, işitilmemiş acılar içinde ve büyük yanlışlar ve hatalarla gerçekleştirildi. Sanki yanlışlar olmaksızın, hata yapılmaksızın tek başına, geri bir halk, dünyanın en güçlü ve en ileri ülkelerin emperyalist savaşının üstesinden gelebilirmiş gibi! Hatalarımızı söylemekten korkmuyoruz ve onları düzeltbilmesini öğrenmek için bu hatalarımızı değerlendireceğiz. Ama gerçek gerçek olarak kalacaktır. Yüzlerce, binlerce yıldır ilk kez, efendiler arasındaki savaşa, kölelerin bütün efendilerine yapacağı savaş ile “cevap vermek” doğrultusunda verilen söz **eksiksiz** yerine getirildi ve tüm güçlüklerle rağmen yerine getirilecek.

Biz bu eserin yapımına başladık. Ne kadar zamanda, ne zaman, hangi ulusun proleterleri bu eseri sonuna vardırırlar bunun öze ilişkin bir önemi yok. Önemli olan buzun kırılmış, yolun gösterilmiş ve açılmış olmasıdır.

Bütün ülkelerin kapitalist efendileri -Japonya Amerika’ya, Amerika Japonya’ya karşı, Fransız İngilize karşı vb.- “anavatani koruyoruz” diye palavraya devam edin! Bütün dünyanın pasifist küçük-burjuvaları ve filisternler, II. ve İkibuçukuncu Enternasyonal’in kahramanları yeni “Basel Manifesto”ları ile (1912 Basel Manifesto’sunu örnek alarak) emperyalist savaşa karşı mücadele sorunundan “yakanızı sıyırmaya” devam edin! İlk Bolşevik devrimi dünyanın ilk yüz milyon insanını emperyalist dünyanın elinden kurtardı. Bundan sonraki devrimler bütün insanlığı bu savaşlardan ve bu dünyanın elinden çekip kurtaracak.

En son eserimiz, aynı zamanda en önemli, en güç ve en az tamamlanmış olan eserimiz, harap feodal ve yarı harap kapitalist yapının yerine yeni sosyalist yapının ekonomik temelinin döşenmesi ve iktisadi inşadır. En fazla başarısızlığı ve en çok hatayı bu en önemli ve güç işte kaydettik. Sanki, dünya çapında böylesine yeni olan bir işe başarısızlıklar ve hatalar olmaksızın girişilebilirmiş gibi! Ama biz bu işe giriştik. Bu işi daha da ilerisine götürüyoruz. Tam da şimdilerde “Yeni Ekonomi Politik” ile bir dizi hatayı düzeltmekle meşgulüz, bir küçük çiftçiler ülkesinde bu hataları düzeltmek için çalışıyoruz. Bu nasıl

ilerletebileceğimizi öğreniyoruz.

Karşılaştığımız güçlükler ölçülemeyecek derecede büyük. Biz ölçüleme-yecek derecede büyük güçlüklerle mücadeleye alıştık. Düşmanlarımız bizi boşuna “kaya gibi sağlam”, ve “kemik gibi sert politikaların” temsilcileri olarak adlandırmadılar. Fakat, devrimde hiç değilse belirli bir ölçüye kadar kaçınılmaz olan bir başka sanatı öğrendik: esneklik, taktiğimizi çabuk ve ani değiştirebilmek, değişen objektif şartları göz önünde bulundurmak, eğer daha önce tuttuğumuz yolun bugün için yanlış, imkansız olduğu ortaya çıkmışsa hedefimize giden başka bir yol seçmek.

Coşkunluk dalgasına kapılmış olan ve halkın önce genel politik, sonra askeri coşkusunu alevlendiren bizler, bu coşkunluk dalgasıyla, genel politik ve askeri sorunlar kadar büyük olan iktisadi sorunları da dolaysız bir tarzda çözebiliriz sandık. Önce ve yeterince üzerinde düşünmeden, bir küçük çiftçiler ülkesinde devlet üretimini ve malların devlet tarafından dağıtımını proleter devletin direkt emirleri ile komünistçe yürütebileceğimizi sandık. Yaşam hatalı olduğumuzu gösterdi. Komünizme geçişi yıllar sürecektir bir çalışmayla hazırlamak için bir dizi geçiş düzenleri gerekiyordu: devlet kapitalizmi ve sosyalizm. Duyulan coşkunluk ile dolaysız değil, ama kişisel çıkarınız, kişisel ilginiz ve ekonomik planlamanın temeli üzerinde büyük devrimin yarattığı coşkunluğun yardımı ile , ilk önce bir küçük köylü ülkesini devlet kapitalizminden sosyalizme götüren küçük köprüleri kurmaya gayret edin. Aksi taktirde komünizme varamazsınız, ve milyonlarca insanı komünizme götüremezsiniz. Bize bunu hayat ve devrimin objektif gelişimi böyle öğretti.

Ve bu üç, dört yıl içinde eğer gerekirse, keskin dönüşler yapmayı biraz olsun öğrenmiş olan bizler; gayretle, dikkatle, sabırla (hala da yeterince gayretli, dikkatli ve sabırlı olamamakla beraber) yeni bir dönüm noktası olan “Yeni Ekonomi Politik”i öğrenmeye başladık. Proleter devlet geniş bakmasını bilen, titiz ve nesnel bir işadamı, çalışkan bir **büyük tüccar** olmalıdır, yoksa bu devlet, bu küçük köylü ülkesini iktisadi bakımdan ayağa kaldıramaz. Bugünkü koşullar içinde ve kapitalist (henüz kapitalist) Batının yanbaşıda komünizme geçişi sağlamak için başka hiçbir yol yoktur. Büyük tüccar, göğün yere uzak olduğu kadar komünizme uzak bir iktisadi tip gibi görünebilir. Fakat canlı hayatın içindeki bu çelişki, küçük köylü işletmeciliğini devlet kapitalizmine ve onun üzerinden sosyalizme götürecektir çelişkilerden biridir. Kişisel çıkar üretimi arttırır; ve bizim her şeyden önce ve ne pahasına olursa olsun ihtiyaç duyduğumuz şey üretimi arttırmaktır. Büyük çaptaki ticaret milyonlarca küçük çiftçiye ilgilendirdiği, ekonomik olarak biraraya getirdiği ve bir sonraki basamağa ulaştırdığı için (tam da üretimin çeşitli ilişkisi ve birleşme biçimlerinin kendi içinde), çiftçileri ekonomik olarak birleştirmektedir. Bu alanda yeni bir “bilim”in hazırlık sınıfını bitiriyoruz artık. Hedefli bir şekilde usanmadan çalışırsak, her adımımızı pratikteki deneyimlerimizle kontrol edersek, başladığımızı yeniden ve yeniden değiştirmekten, hatalarımızı düzeltmekten ve bunun anlamını kavramaktan çekinmezsek diğer sınıfları da geçebiliriz. Dünya ekonomisi ve politikası bu işi istediğimizden çok daha uzun süreli ve güç bir duruma sokmasına rağmen, bütün bu “öğrenim aşamalarından” geçeceğiz. Ne pahasına olursa olsun, geçiş döneminin acıları, ızdırabı, açlığı ve yıkıntısı ne denli büyük olursa olsun cesaretemizi kırmayacağız ve eserimizi zaferle sonuçlandıracağız.

Yaygın birlik ve kardeşlik çağrısı

“İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” etkinliklerinin duyurusu yaygın ve tempolu olarak işçilere, emekçilere fabrikalarından semtlerine her yerde ulaşıyor.

Ankara

Ankara’da sınıf devrimcileri, 11 Kasım etkinliğine çağrı amacıyla Sincan, Mamak, Dikmen, Hüseyingazi, Kızılay, Ulus, İstanbul Yolu, Ayaş Yolu, Eskişehir Yolu, Nato Yolu Caddesi, Tuzluca Yayı Meydanı, Batıkent-Ostim hattı ve Konya Yolu komünistlerin afişleri ile donatıldı. Tüm bu afiş çalışmaları devletin yoğun “güvenlik” önlemlerine rağmen başarı ile gerçekleştiriliyor. Tüm baskılara rağmen kullanılan afişlerin sayısı ve yaygınlığı dikkat çekiyor. Ayrıca belediyeler ve polis tarafından sökülen afişlerin yerine yenileri yapılıyor.

Sincan ve Mamak’ta çalışma yürüten sınıf devrimcileri onlarca işçi ve emekçi ile buluşarak onlara 25. yıl çağrısını davetiye ile ulaştırdı.

Üniversitelerde de afişler yaygın bir şekilde kullanılırken, etkinlik davetiyeleri de öğretim görevlilerine ve öğrencilere ulaştırılmaya devam ediliyor.

Batıkent’te açılan standta, ses yayınıyla işçi ve emekçilere etkinlik duyurusu yapıldı. Emekçilerin yoğun ilgisiyle karşılaşılacak standta etkinlik üzerine uzun sohbetler gerçekleştirildi. Ayrıca Kızıl Bayrak gazetesi işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Hatfanın üç günü Kızılay Yüksel Caddesi’nde açılan standlarla işçi, emekçi ve gençlere etkinlik çağrısı ulaştırılıyor. Bunun yanı sıra Kızıl Bayrak satışı gerçekleştirildi. Tüm gazetelerin tükenmesiyle sona erdirilen faaliyet esnasında birçok insanla tanışma ve sohbet etme imkanı yakalandı. Birçok insanın standda gelip özellikle katkı sunması oldukça anlamlıydı.

Batıkent’te bulunan ilerici kurumlar dolaşarak afiş ve davetiyeler bırakıldı, etkinliğe katılım çağrısı yapıldı.

Etkinliğe kısa bir süre kala geniş katılımlı bir toplantı alınarak son planlamalar yapıldı. Teknik açıdan sorunsuz ve politik içeriği güçlü bir etkinlik yapabilmek için alınabilecek önlemler tartışıldı ve görevlendirmeler yapıldı.

Ankara İşçiden İşçiye Bülteni dağıtımları

Ankara yerelinde çıkarılan işçilerin güncel sorunlarını tartışan ve BDSP’nin 11 Kasım etkinliğine çağrı yapan bültenin Kasım sayısı Şirintepe ve Tekmezar bölgesinde sabah işçi servislerine dağıtıldı. Dağıtım esnasında işçilerin karşı karşıya kaldığı ekonomik-sosyal saldırılar üzerine sohbetler gerçekleştirilirken 11 Kasım’da yapılacak etkinliğin çağrısı da yapıldı.

İstanbul’da fabrikalardan 18 Kasım

Sınıf devrimcileri **Esenyurt** Saadetdere Mahallesi’nde stant açarak etkinlik çağrısını yükselttiler. “Özgürlük, devrim, sosyalizm” şiarlı

BDSP imzalı kızıl önlüklerle bildirgelerin dağıtımı gerçekleştirildi. Dağıtım esnasında işçilere ve emekçilere ajitasyonla seslenildi. Dağıtım faaliyetinde birçok emekçi ile siyasal gündemler ve etkinliğe dair sohbetler gerçekleştirildi. Avcılar Marmara Caddesi üzerinde stand açılarak etkinlik çağrısı yüzlerce işçi ve emekçiye ulaştırıldı. Açılan standda BDSP’nin etkinliğe çağrı bildirgelerinin yanı sıra Kızıl Bayrak gazetesinin ve Liselilerin Sesi dergisinin dağıtımı gerçekleştirildi.

Bildirgeler, Kıracı ve Tabela’da, sabah saatlerinde işçi servislerinin geçiş güzergâhlarında dağıtıldı.

Tepecik’te çeşitli meslek gruplarından işçi ve emekçilerle güncel ve siyasal gelişmeler üzerine tartışmalar gerçekleştirildi. Bu siyasal gelişmeler ışığında “İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği” etkinliğinin bu süreçteki rolüne değinildi. Yanı sıra işçilerin fabrikalarına gidiş-geliş güzergahlarındaki duraklara ve Tepecik Meydan’ın çevresine etkinlik afişleri yapıldı.

Avcılar Metrobüs durağında gerçekleştirilen bildirge dağıtımıyla yüzlerce emekçiye ulaşıldı. Esenkent ve Örnek mahallelerinde ise etkinlik afişleri yaygın biçimde kullanıldı.

4 Kasım Pazar günüyse, yapılan sabah kahvaltısının ardından etkinlik hazırlıkları gözden geçirildi ve yeni planlamalar yapıldı. Yürütülen politik kitle faaliyetinin durumu ve bölgeye yansımalarının değerlendirildiği toplantının ardından Köyiçi Meydan, Balıkyolu güzergahı ve Pazar pazarında ajitasyonlar eşliğinde bildirge dağıtımı ve Kızıl Bayrak gazetesinin satışı gerçekleştirildi.

İkitelli’de Atatürk Mahallesi, Mehmet Akif Mahallesi, Tatlıses Köprüsü, Marmara Sanayi Sitesi etrafına yoğun olarak yapılan afişlerle etkinlik çağrısı yapıldı.

Atatürk Mahallesi Pazar Pazarı’nda etkinlik bildirgelerinin dağıtımı gerçekleştirildi.

Küçükçekmece’de BDSP 6 Kasım günü Kışlalı işçilerine 18 Kasım çağrısını taşıdı.

Paydos saatinde fabrika önünde yapılan bildirge dağıtımını Kışlalı işçileri ilgi ile karşıladı. İşçilere emperyalist savaş politikalarına ve kapitalist sömürüye karşı 18 Kasım’da “İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği” etkinliğinde buluşma çağrısı yapıldı.

Kışlalı’daki dağıtımın ardından Şirinevler metrobüs çıkışına gidilerek her hafta gerçekleştirilen **Gaziosmanpaşa** Elmabahçesi sanayi havzasına ve Karadeniz Mahallesi, Barboros Hayrettin Paşa Mahallesi’ne afişler yapıldı.

Gazi Mahallesi’nde, GOP merkezde her gün açılan stand emekçilerin yoğun ilgisiyle karşılaşıyor. Ayrıca standda işçilerin ve emekçilerin sesi Kızıl Bayrak ve Liselilerin Sesi satışları gerçekleştirildi.

Elmabahçesi fabrika bölgesine ve Karadeniz Mahallesi’ne yaygın afiş yaptılar. Son yapılan afiş faaliyeti ile birlikte Gazi Mahallesi, Karayolları Mahallesi GOP merkez, GOP Emek Mahallesi, Küçükköy, Topkapı, Alibeyköy Karadolap Mahallesi, Elmabahçesi ve Karadeniz Mahallesi’ne etkinlik afişleri yapılmış oldu.

Birçok fabrikaya yapılan bildiri dağıtımları ile işçi ve emekçileri etkinliğe davet ediliyorlar. Topkapı PTT önünde sabah yapılan dağıtımla yüzlerce bildiri işçi ve emekçilere ulaştırılmış oldu.

Gecenin çağrı afişleri Bereç, Rami, Topçular, Demirkapı, Okmeydanı, Nurtepe ve Güzeltepe’de yaygın bir şekilde gerçekleştirildi.

Etkinliğin çağrı bildirileri de Elmabahçesi’nde bulunan, Öz-İplik-İş’te örgütlü VATEKS Tekstil işçilerine ulaştırıldı.

Kızıl Bayrak satışı yapıldı.

Ümraniye’de 3 ve 4 Kasım’da bir çok noktayı afişle donatan sınıf devrimcileri, çağrı afişlerini Bostancı köprüsü, Kozyatağı, Beşyüzevler Köprüsü, Göztepe, Uzunçayır ve Acıbadem Köprüsü E5 hattı, Dudullu-Madenler hattı ile 1 Mayıs, Huzur ve Kazım Karabekir Mahalleleri’nde kullandılar.

Ayrıca Başaran, Akpınar ve Sarıgazi’de kahvelere afişler asıldı. Etkinlik programı ve araç kalkış saatlerinin olduğu el ilanları bildirgelerle birlikte kullanılmaya devam ediyor. Başaran, Akpınar ve Sarıgazi Emek Mahalleleri’nde kapı kapı gezerek işçi ve emekçiler hem etkinliğe çağrılıyor, hem de Kızıl Bayrak’ın son sayısı ulaştırılıyor. Ayrıca her akşam ev ziyaretleri yapılarak emperyalist savaş politikaları ve sosyal yıkım saldırıları hakkında sohbetler gerçekleştiriliyor.

Pendik Köprüsü’nde etkinlik bildirilerinin dağıtımı ajitasyon konuşmaları ile yapıldı. Aydınlı Mahallesi’nde ise kapı kapı dolaşarak emekçiler etkinliğe davet edildi. Esenyalı Mahallesi semt pazarında etkinlik standı açıldı. Stant açıldığında zabıtalara sorun yaşandı. Standın kapatılmasını isteyen zabıtalara karşı net tutum alan sınıf devrimcileri standı kapatmayacaklarını bildirdiler. Çevreden emekçilerin de zabıtalara tepki göstermesiyle zabıtalara geri çekilmiş oldu.

Etkinlik afişleri Tuzla-Pendik E5 hattına yapıldı. Afiş çalışmasının sonunda Tuzla polisi keyfi uygulamaları ile faaliyeti provoke etmeye çalıştı.

Esenyalı, Yayla Mahallesi’nde ve İçmeler Köprüsü’nde geçiş güzergahlarında etkinlik bildirgelerinin dağıtımları gerçekleştirildi. Pendik Orhangazi Mahallesi Semt Pazarı’nda etkinlik tanıtım standı açıldı. Esenyalı polislinin standda müdahale etmeye çalışması, emekçilerin sahiplenmesiyle boşa düşürüldü.

25. YIL

DEVİRİME HAZIRLANIYORUZ!

Devrimci Liseliler Birliği'nin etkinliğe çağrı yapan bildirileri Esenyalı Nuh Çimento Lisesi çıkışında dağıtıldı. Dağıtımda liselilerle etkinlik üzerine sohbet edildi.

Tuzla'da Kavakpınar semt pazarında etkinlik standı açılarak emekçilere yaşanan saldırılara karşı etkinliğe katılım çağrısı yapıldı. Standda Kızıl Bayrak gazetesi satışı, etkinlik bildirileri ve davetiye dağıtımı yapıldı. Standa gelen gençlere DLB bildirileri verildi. Standa gelen gençlere DLB bildirileri verildi. Standa emekçilerin ilgisi yoğundu.

Gebze'de 18 Kasım etkinliğinin çalışmaları kapsamında Pazar kahvaltısı ve sohbet yapıldı, ardından da Yıldızbakkal'dan Ulaştepe'ye kadar Yavuz Selim Mahallesi'nin birçok yerinde bildirge dağıtımı ve davetiye satışı gerçekleştirildi.

İşçilerin Birliği Derneği Gebze tanıtım ofisinde bir araya gelerek kahvaltı yapıldı. Kahvaltının ardından ilk olarak açlık grevi süreci ve Kürt sorunundaki gelişmeler üzerine konuşuldu. Yaşanan her gelişmenin "işçilerin birliği halkların kardeşliği"nden yana tutum almanın yakıcılığını bir kez daha gösterdiği belirtildi.

Akse Sapağı hattında, Feniş Köprüsü'nde ve Beylikbağı ışıklarda sabah işe giden birçok işçi ve emekçiye, aynı zamanda okula giden öğrencilere otobüs kalkış saatlerinin de yazılı olduğu etkinlik çağrıları ulaştırıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara-İstanbul-Gebze

Sefaköy'de emekçi kadınlar toplantısı

Sefaköy İşçi Kültür Evi Emekçi Kadın Komisyonu, 4 Kasım günü toplantı ve film gösterimi gerçekleştirdi.

Daha önce gerçekleştirilen "kadın sorununun ortaya çıkışı ve kapsamı" ve "burjuva kadın hareketi" tartışmalarının ardından "feminizm" üzerine eğitim çalışması gerçekleştirildi. Gerçekleştirilen sunumda feminizmin ortaya çıkışı ve iki ana akım olarak "sosyalist feministler" ve "radikal feministler" ayrıntılı olarak aktarıldı. Sunumun ardından feminist hareketin Türkiye'deki güncel tablosu üzerine tartışmalar yürütüldü. Komünistlerin feminist harekete bakış açıları ve tutumları tartışıldı. Tartışmanın ardından 18 Kasım etkinliği ve "25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü" üzerine planlamalar yapıldı.

Toplantının ardından film gösterimine geçildi. Film gösterimi ilgiyle karşılandı

Kızıl Bayrak / Sefaköy

'Sesimiz Alaattin'in sesini taşıyor!'

31 Ekim günü Saadetdere Mahallesi Etkinlik Hazırlık Komitesi, işçilerle bir araya gelerek bir toplantı gerçekleştirdi. Toplantıya ağırlıklı olarak tekstil işçileri katılırken metal işçileri de toplantıda yer aldı. Etkinlik toplantısında 18 Kasım'da gerçekleştirilecek etkinliğin hedeflerine ve içeriğine dair konuşmalar yapıldı. BDSP'li sınıf devrimcileri bu etkinliği, kitlelerin bir araya gelip, eğlenip dağılacakları bir konser olarak algılamamak gerektiğinden bahsetti. Dünyadaki ve Türkiye'deki süreçlerin aktarıldığı konuşmada, "İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği" etkinliğinin devrim mücadelesine katkı sunacak bir araç olarak değerlendirilmesi gerektiği söylendi. Etkinliğe sadece katılım sağlamak değil, hazırlık sürecinde değiştiren-dönüştüren bir çalışma tarzıyla devrim ve sosyalizmin tarafı olan veya olma yolunda adım atan nitelikli bir katılımı sağlamanın asıl hedef olduğu söylendi.

Yanı sıra Esenyurt'ta şehit düşen devrimci işçi Alaattin Karadağ'ın yaşamı ve ölümü örnek alınarak, komünist hareketin 25. yılında devrime hazırlanma çağrısına işçiler olarak yanıt vermek gerektiği söylendi. 18 Kasım'da bir araya gelmenin 19 Kasım'da şehit düşen Alaattin Karadağ'a ve tüm devrim şehitlerine sahip çıkmak olduğu işçiler tarafından belirtildi.

Toplantıya katılan herkesin etrafındaki tüm işçi ve emekçilere etkinliğin gündemlerini taşıması hedeflendi. Toplantıya katılan her bir işçinin söz alması, öneri ve fikir sunması, elinden gelen emeği harcadığını ifade etmesi etkinliğin hedeflerine bir adım daha yaklaştığının göstergesi oldu.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Bursa'da 25. yıl söyleşisi

BDSP 25. yıl etkinlikleri kapsamında 4 Kasım günü Bursa'da bir söyleşi gerçekleştirdi.

Söyleşi, dünyada ve Türkiye'de tarihsel durum üzerine değerlendirmelerle başladı. İçerisinde geçtiğimiz dönemin bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemi olduğu vurgulanarak, devrimci parti ihtiyacının yakıcı önemi anlatıldı. Komünist hareketin 25. yılının bu yolda yapılmış devrimci bir hazırlık olduğu vurgulanarak, devrimci teori-devrimci örgüt-devrimci sınıf cephelelerinden atılan adımların anlamı üzerinde duruldu. Son olarak devrimci sınıf partisini her yönden güçlendirme ve her alanda devrime hazırlanma çağrısı yapıldı.

Sunumun ardından devrimci hazırlığın çeşitli boyutları üzerinde tartışmalar yapıldı. 18 Kasım'daki 25. yıl etkinliğine yönelik hazırlıklara değinildi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Devrimci faaliyet engellenemez!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) ve DLB, 2 Kasım günü Ş. Salih Sevgican Polis Merkez Amirliği önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Açıklamada "Baskılar, işkenceler, gözaltılar bizi yıldıramaz! Devrimci faaliyet engellenemez!/ BDSP" imzalı ozalit açıldı.

BDSP'nin hazırlamış olduğu basın metninde, devletin kolluk güçlerinin, 22 Ekim günü İbrahim Müteferrika Endüstri Meslek ve Teknik Lisesi önünde bildiri dağıtımı gerçekleştiren Devrimci Liseliler Birliği çalışanlarına yönelik gerçekleştirdiği saldırı teşhir edildi.

Bu düzene karşı mücadele eden herkesin devlet terörünün hedefi haline geldiği belirtilen metinde son olarak şu ifadeler yer verildi: "Bir yanda emperyalist saldırganlık, bir yanda azgınlaşan kapitalist sömürü... Bu düzene karşı işçilerin birliği, halkların kardeşliği şiarını yükseltme zamanı! Sınıfsız, sömürsüz bir dünya için tüm işçi ve emekçileri devrim ve sosyalizm mücadelesine katılmaya çağırıyoruz."

BDSP'nin açıklamasından sonra DLB adına bir açıklama yapıldı. Açıklamada şunlar söylendi: "Sermaye ve onun hizmetindeki devlet bir yandan paralı eğitim uygulamalarıyla bizleri adım adım okullardan çıkarıp fabrika kapılarında ucuz iş gücü olarak sömürüyor, bir yandan da dinci-gerici eğitimle geleceksizliğe karşı boyun eğmemizi sağlamaya çalışıyor.

Kapitalist sistemin liseli gençliğe dayattığı geleceksizliğe karşı sosyalizm alternatifini yükselten DLB'ye yapılan bu saldırı da sermaye devletin gençlikten, yaşamları köleleştirilmiş olan milyonların birlik olmasından ne kadar korktuğunu gösteriyor."

Açıklamada ayrıca DLB'nin liseli gençliğin mevzisi olmaya ve liselileri bu zorba düzene karşı örgütlemeye devam edeceği dile getirildi.

ÇHD'den bir avukatın da destek verdiği basın açıklamasında sık sık "İşkenceci polisler hesap verecek!", "Yaşasın Devrimci Liseliler Birliği!" ve "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Stuttgart'ta coşkulu etkinlik...

“Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmde!”

Komünistler, 4 Kasım günü, komünist hareketin 25. yılı vesilesiyle Stuttgart'ta “Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmde!” şiarlı bir etkinlik düzenlediler.

Genel politik çalışmanın bir parçası olarak ele alınan ve hazırlıkları yaklaşık bir ay süren etkinlikte devrimci ruh ve coşku öne çıktı. İşbölümüne dayalı kolektif bir çalışma ile örgütlenen etkinliğe yaklaşık 250 kişi katıldı.

Etkinlik, enternasyonalist ve devrimci bir ruha sahipti. Gece salonu, gecenin başlangıcından bitimine dek Latin Amerika, Türk, Kürt, Alman ve diğer Avrupa halklarının kavga ve zafer yüklü marş ve türküleriyle yüklüydü.

Etkinlik, açılış konuşması ile başladı. Konuşmada, kapitalist sistemin çıkmazı ve çürümüşlüğüne kısa bir panoraması sunuldu. “İşçiler, emekçiler ve gençler kapitalizmin bu çürümesine karşı, sokaklara çıkıyorlar” denilerek, yükselen kavgaya dikkat çekildi. Tüm bu kavgaların zaferle sonuçlanması için partinin olmazsa olmaz koşul olduğuna özel bir vurgu yapıldı.

Açılış konuşmasını, devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölümsüzleşenler için yapılan bir dakikalık saygı duruşu izledi. Saygı duruşundan sonra, değişik dillerden ve hep bir ağızdan söylenen Enternasyonal marşıyla gece programı devam etti. Ardından, Encanto Latino (Latin Amerika Müzik-Dans Grubu) sahne aldı. Encanto Latino'nun Kolombiya'dan, Brezilya, Arjantin ve Şili'ye uzanan müzikal gezintisi ilgiyle dinlendi. Onları, Kürt sanatçı Delil Delois'in gür ve coşku dolu kavga türküleri ile gerçekleştirdiği dinleti izledi. Delil Delois'in politik rap eşliğinde sunduğu “Kine em?” türküsü salonu hareketlendirdi.

“Zaman devrime akıyor!”

Etkinlik konuşmasında komünist hareketin 25 yıllık paha biçilmez birikimi, yarattığı değerler ve TKİP'nin IV. Kongresi'nin tarihsel anlam ve önemi anlatıldı. TKİP'nin devrim tarihimizin en büyük kazanımlarından olduğu vurgulandı. Bunun Türkiye devrimi için büyük bir şans olduğu dile getirildi. Türkiye'deki burjuva cumhuriyetin sona yaklaştığı, yıkılmayı beklediği ve yıkılmasının zorunlu olduğu söylendi. Bu görev ve sorumluluğun ise Türkiye proletaryasına ait olduğunun altı çizildi. “Tarih

Türkiye proletaryasının omuzlarına onurlu ve tarihsel bir sorumluluk yüklemiştir” denilen konuşmada şunları söyledi: “İlk sözümüzü tuttuk. Çoktandır parti silahına sahibiz. Şimdi sınıfı devrimcileştirme görevine yoğunlaşmış bulunuyoruz. Bunu da başaracağız. Ve devrime doğru ilerliyoruz. Zaman devrime akıyor. Bu üç silahı birleştirdik mi, devrimi gerçekleştirebilir ve zafere taşıyabiliriz”.

Konuşmadan sonra yarım saatlik bir ara verildi.

Etkinliğin ikinci bölümü Grup Su'nun sahne alması ile başladı. Grup Su, coşkulu biçimde seslendirdiği devrimci türkü ve marşlarla salonda hakim olan devrimci atmosferin yeni bir düzeye çıkmasını sağladı. Dinleti halaylarla son buldu. Grup kitle tarafından beğeni ve coşkuyla izlendi.

Ardından konuşma yapan yazar Volkan Yaraşır, kapitalist kriz, krizin doğası, AB'de krizin biçimlenişi ve biriktirdiği devrimci imkanlar, Ortadoğu'da sürekli savaş hali, Suriye'den, Lübnan'a uzanan iç savaş süreci, Kürt sorununun vardığı boyut, sermaye devletinin neo-osmanlıcı yöneliminin içeriği, sınıf hareketi ve hareketin yeni dinamiklerini içeren bir konuşma yaptı. Özellikle Bolşevik partinin temel parametrelerini ele alarak siyasi öncünün yaşamsallığının altını çizdi.

Etkinliğin son bölümünde Alman müzik grubu Grup Auftak sahneye çıktı. Grup, enternasyonal marşlarla geceye renk ve coşku kattı. Gece, gençlerin isteği üzerine politik-rap ve Delil Delois'in tekrar sehne alıp “Kine em” eserini bir başka biçimde yorumlayıp söylemeleriyle sona erdi.

Kürt siyasi tutsaklarla dayanışma çağrısı

Etkinlikte, ayrıca Kürt siyasi tutsakların sürdürdüğü açlık grevi de ele alındı. Kritik bir aşamaya varan açlık grevinin politik önemi üzerinde durularak, tutsaklarla devrimci dayanışma göstermenin önemi vurgulandı. Acil eylemli dayanışma çağrısı yapıldı.

Etkinlikte MLPD adına da bir konuşma yapıldı. Konuşmada, günümüz koşullarında enternasyonal dayanışmanın önemi ve yaşamsallığına vurgu yapıldı. MLKP Stuttgart Örgütü de gönderdiği bir mesajla etkinliği selamladı.

Kızıl Bayrak / Stuttgart

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Yunanistan'da yaşam durdu

Yunanistan hükümetinin AB ve IMF direktifiyle aldığı kemer sıkma önlemlerini içeren yasa tasarısının birini daha parlamentoya sunması işçi ve emekçileri yeniden sokaklara döktü.

Yasa tasarısına karşı çıkmak ve Troyka'yı protesto etmek için Yunanistan Kamu Çalışanları Federasyonu (ADEDY) ile Yunanistan İşçi Sendikaları Konfederasyonu (GSEE) çağrısı ile 6-7 Kasım'da tüm çalışanlar 48 saatlik genel greve gitti.

Hemen hemen her alanda işçi ve emekçilerin grev kararı aldığı ülkede, toplu taşıma araçları ve taksiciler çalışmazken, gazeteciler de iş bırakma eylemine gitti. Bu nedenle radyo ve televizyonlarda haber programları yayınlanmadı. Devlet hastanelerinde sadece acil servislerde hizmet verilirken, çöpler de grev nedeniyle toplanmıyor.

İşçi ve kamu çalışanları sendikalarının ilan ettiği genel grev 6 Kasım günü sabahın erken saatlerinden itibaren başladı.

Birçok sektörde başlatılan grev nedeniyle kamu hizmetleri durma noktasına gelirken, toplu ulaşım çalışanları greviyle ulaşım felç oldu. Ülkede metro, tramvay, tren, otobüs ve feribot seferleri durdu, okullar, iş yerleri, kamu kuruluşları, bankalar ve yerel yönetimler kapalı kalırken, hastanelerin yalnız acil servisleri hizmet verdi. İş durdurma eylemi nedeniyle uçuşlar iptal edildi. İş durduran medya çalışanları eylemlerini ertesi gün de tekrarladı. Eczaneler kapandı. Avukatlar, hâkimler ve mesleklerinin serbestleştirilmesine karşı çıkan taksi şoförleri pazartesi günü başlattıkları grevlerine tüm hafta boyunca devam edeceklerini bildirdiler.

48 saatlik genel grev çerçevesinde, kamu çalışanları ve işçiler, sendikaların çağrısına uyarak 6 Kasım günü büyük kentlerde protesto gösterileri düzenlediler. Atina'da 40 bin işçi ve emekçi hükümetin kemer sıkma politikalarına ve Troyka'ya karşı sokağa çıkarken, Selanik'teki gösterilere ise 20 bin kişi katıldı.

Benzer gösteriler Selanik, Volos, Yanya, Girit ve Patra'da da düzenlendi.

16 Kasım'da nakit rezervinin biteceği söylenen Yunanistan'ın AB ve IMF'den tahsis edilen 31,5 milyar euroluk yeni mali yardım dilimini alabilmesi için toplam 13,5 milyar euroluk tasarruf etmesi dayatılıyor. Başbakan Antonis Samaras işçi ve emekçilerin, emeklilerin öfkesini bastırmak için parlamentoya sunulan programdaki ücret ve emeklilik maaşı kesintilerinin "son" olduğunu söyledi.

Açlık grevine Avrupa'dan destek

Türkiye'deki cezaevlerinde tutuklu bulunan Kürt siyasi tutsakların başlatmış oldukları süresiz açlık grevleri ile dayanışma amacıyla Avrupa'nın çeşitli kentlerinde eylemler gerçekleştiriliyor.

Dortmund

31 Ekim Çarşamba günü, Kürt siyasi tutsakların kritik bir aşamaya ulaşan açlık grevlerini desteklemek için Dortmund'da bir miting gerçekleştirildi.

Saat 17.00'de başlayan mitinge yaklaşık 300 kişi katılırken, mitingde yapılan konuşmalarda açlık grevinin geline aşamadaki seyri hakkında bilgi verildi. Açlık grevlerinin talepleri açıklandı. Tutsakların kararlı olduğu ve talepler kabul edilene kadar mücadelenin sürdürüleceği belirtildi.

Mitinge katılan kitle, ölüm sınırına yaklaşan açlık grevi karşısında çözüme yanaşmayan dinci-gerici AKP hükümetine karşı öfke doluydu. Miting boyunca dinci-gerici AKP iktidarına ve şefi Tayyip Erdoğan'a yönelik öfkeli sloganlar atıldı.

Miting, başka tür eylemlerle tutsakların açlık grevinin desteklenmeye devam edileceği belirtilerek ve önümüzdeki ay Avrupa Parlamentosu önünde bir oturma eylemi yapılacağı duyurularak sonlandırıldı. BİR-KAR, katılarak destek verdiği mitingde "Kürt siyasi tutsaklarıyla dayanışmaya!" başlıklı bildirilerin dağıtımını yaptı.

Bielefeld

Almanya'nın Bielefeld kentinde 3 Kasım Cumartesi yaklaşık 600 kişinin katıldığı bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş, kitlenin Bielefeld belediye binası önünde toplanmasıyla başladı.

Kürdistan Zentrum, ÖDP, Bir-Kar, DİDF ve birçok ilerici kurum ve kişilerin katıldığı yürüyüşte, coşkulu ve kitleseldi. Kürt halkının haklı ve meşru taleplerini destekleyen ve cezaevlerindeki siyasi tutsakların bir an evvel serbest bırakılmasını haykıran kitle, sloganlarla Türk devletinin katliamcı kimliğini bir kez daha dile getirdi.

"Yaşasın Enternasyonal Dayanışma!, A. Öcalana ve Kürt siyasi tutsaklara hemen özgürlük!, Kürdistan faşizme mezar olacak! Katil Erdoğan!" sloganlarıyla çarşı içinden geçerken, kurum ve dernekler Kürt halkının mücadelesinin haklılığını ve taleplerini, buna

karşın Türk sermaye devletinin inkar ve imha politikasını teşhir eden bildirileri güzergah boyunca halka dağıttılar.

Bir-Kar da yürüyüş esnasında kitleye ve yürüyüş güzergahı boyunca çevreye Kürt ulusal mücadelesinin haklılığını, önemini ve Türk sermaye hükümetinin yıllardır Kürt halkına reva gördüğü alçakça saldırılarını ve provakasyonu dile getiren bildiriler dağıttı.

Hamburg

Hamburg'da faaliyet yürüten demokratik kurumlar tarafından Altona semtinde bir miting yapıldı. Bunun için ilk elden bir açlık grevi çadırı kuruldu. Çadırın yanına "685 Kürt siyasetçisi A. Öcalan'ın özgürlüğü için 53 gündür süresiz açlık grevinde" pankartı asıldı. Ardından, mitinge katılanlara" 53 gündür süresiz açlık grevindeyiz" yazılı önlükler ve A. Öcalan'ın resimli flamaları dağıtıldı. Süresiz açlık grevini destekleyen kurumlar da kendi flamalarıyla katıldılar.

Destek mitinginde süresiz açlık grevini destekleyen kurumlar adına çeşitli konuşmalar yapıldı. Yapılan konuşmalarda kısaca, açlık grevinde ileri sürülen taleplerden ve bu taleplerin haklı ve meşru talepler olduğundan söz edildi. Ölümün olmadan bu taleplerin kabul edilmesi istendi. Kürt halkına yönelik inkar ve baskı politikasına son verilmesi, askeri operasyonların durdurulması ve Kürt halkına yönelik gözaltı ve tutuklama terörünün durdurulması, konuşmalarda dile getirilen diğer hususlar oldu. Süresiz açlık grevini destekleyen kurumlar olarak Kürt halkının haklı ve meşru olan talepleri kabul edilene kadar, Kürt halkıyla eylemli dayanışma içinde olunacağı vurgusu yapıldı.

Yapılan konuşmalar sırasında sık sık "Yaşasın enternasyonal dayanışma!", "A. Öcalan'a özgürlük!", "Tüm politik tutuklular serbest bırakılsın!" sloganları atıldı. Bir sonraki eylemde tekrar buluşma çağrısı yapılarak mitinge son verildi. Mitinge 200 kişi katıldı.

BİR-KAR, miting alanında "Kürt siyasi tutsaklarıyla dayanışmaya!" başlıklı bildirileri dağıtarak Kürt halkının haklı ve meşru mücadelesinde her zaman dayanışma içinde olacağını dile getirdi.

Kızıl Bayrak / Dortmund-Bielefeld-Hamburg
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Ford işçileri polisle çatıştı

Belçika'nın Limburg bölgesindeki önemli sanayi merkezi Genk'te binlerce işçinin çalıştığı Ford fabrikasının kapatılması ile ilgili karar işçilerin büyük öfke ve tepkisine neden oldu. Ford işçileri, fabrikalarının kapatılmasına karşı günlerce protesto gösterileri yaptı.

Belçikalı Ford işçileri, Genk'teki fabrikanın kapatılması görüşmelerinin yapılacağı Almanya'nın Köln kentinde bulunan Avrupa merkezinin önüne geldiler. Burada fabrikanın kapısı önünde toplanan 250'nin üzerindeki işçi taleplerini dile getirerek protesto gösterisi gerçekleştirdi.

Polis, protesto gösterisinin yapıldığı kapıya gelerek işçilerin çevresinde büyük bir yığınak yaptı. Burada işçiler ve polis arasında arbede yaşandı. Öfkeli işçiler araba lastiklerini ateşe vererek, maytap atarak protesto gösterisini sürdürdüler. İşçiler daha sonra fabrikanın çitlerini aşarak fabrikanın bahçesine girdiler. Burada da fabrikayı taşıyarak camları kırdılar. Saatlerce süren eylemde polis, Belçikalı Ford işçilerini tek tek fişledikten sonra otobüslerle Belçikaya gitmelerine izin verdi. Savcılık ise işçiler hakkında ayaklanma, ağır yaralama, patlayıcı madde yasasına muhalefetten haklarında dava açmaya hazırlanıyor.

Genk'deki Ford işletmeleri 2014 yılında kapanıyor

Fabrikanın kapatılacağı ile ilgili haber Ekim ayının son haftası açıklanmıştı. Fabrikanın kapatılması ile Belçika'da Genk'teki ana işletmede 4 bin 500 civarında işçi ve fabrikaya parça üreten yan sanayi kollarında ise 5 bin 500 işçi işini kaybedecek.

50 yıldır bölgenin önemli fabrikalarından olan Ford Genk'te Mondeo, Galaxy ve S-MAX gibi modelleri üretiyordu. Basında Mondeo, S-Max ve Galaxy modellerini İspanya'nın Valencia işletmelerine, oradaki C-Max ve Grand C-Max modellerinin Saarland eyaletinde bulunan Saarlouis'teki işletmelere kaydırılacağı haberleri yer alıyor.

Genk şehrindeki fabrikasını kapanmasının ardından, İngiltere'nin Southampton ve Dagenham kentlerindeki tesislerin de gelecek yıl kapatılacağı belirtildi. Ford tekelinin yaptığı açıklamalarda Romanya'daki fabrika da güçlendirilecek ve uzun vadede başarılı bir işletmeye dönüştürülecek.

Ford Avrupa merkezinden yapılan açıklamada, İngiltere'deki Southampton fabrikasındaki Transit modelinin üretiminin Türkiye'de yapılacağı ifade edildi.

Ford tekeli, fabrikaların kapatılmalarına gerekçe olarak, kriz ve bu nedenle Avrupa pazarlarında otomobil satışlarının düşmesi ve bunun sonucu olarak uğradıkları zararı gösteriyor ve bu zarardan kurtulabilmek için maliyetleri düşürmeyi amaçlıyor.

6 Kasım 2012 | Ankara

belirterek üniversitelerin özgürleşmesinin önündeki en büyük engelin YÖK olduğunu söyledi. Yeni YÖK yasa taslağını eleştiren Yıldız, “Bu yasa taslağı da üniversitelerin 4+4+4’üdür” diyerek üniversitenin tüm bileşenlerini yasa taslağına karşı mücadeleye çağırdı. Ardından Eğitim Sen 3 No’lu Şube Başkanı, aynı zamanda KESK Ankara Dönem Sözcüsü Hüseyin Kaya da bir konuşma gerçekleştirdi.

Konuşmaların ardından Eğitim Sen 5 No’lu Şube ve Üniveriste Öğrencileri adına yapılan basın açıklamasında, YÖK eliyle üniversitelerin sermayenin çıkarları doğrultusunda yeniden şekillendirildiği ve Yeni YÖK Yasa Taslağı’nın bu amaca hizmet ettiği söylendi. İTÜ’de yaşanan asistan kıyımına değinilen açıklamada asistanların direnişi selamlanırken yeni taslağın bilimsel ve akademik özgürlüğün önündeki engelleri katmerleştirdiği ve iş güvencesini ortadan kaldırdığı belirtildi. Üniversitelerin sermayedarların hizmetinde birer kurum haline getirilmek istendiği ve en kârlı sektörlerden bir tanesi olan savaş sanayinin üniversitelerin asli üretim alanı haline getirilmek istendiği vurgulandı. Halklar arasındaki kardeşlik ve dayanışmayı büyütmesi gereken üniversitelerin emperyalist çıkarlar doğrultusunda kirli savaş politikalarına hizmet edemeyeceği ve kardeş halkların katline ortak olamayacağı söylendi.

Genç komünistler eyleme “Savaşa değil eğitime bütçe!”, “Sermaye defol üniversiteler bizimdir!”, “YÖK, polis, medya bu abluka dağıtılacak!” dövizleri ile katıldılar. Ayrıca Öğrenci Dayanışması, Emek Gençliği, Gençlik Muhalefeti, DGH, YDG, SDH, SÖZ Dergisi, SYK, Genç Eğitimciler, TÜM-İGD, DP, DPG, BDSP, Siyah Pembe Üçgen katılım gösterdi.

Bunun yanı sıra Eğitim Sen 1, 2, ve 3 No’lu şube yöneticileri, ESM yönetim kurulu üyeleri, BES 1 No’lu Şube yöneticileri, İHD Ankara Şube, SES Ankara Şube yöneticileri de eyleme destek verdiler.

İzmir

5 Kasım günü **DEÜ Dokuzçesmeler Kampüsü**’nde yapılan YÖK Karşıtı Öğrenciler imzalı eylem, oldukça politik bir atmosferde gerçekleştirildi. Hukuk Fakültesi’nin önünden başlayan eylem Hazırlık Binası’nın önünde sonlandırıldı.

Hukuk Fakültesi’nin önünde toplanan kitle, yapılan ajitasyon konuşması ve atılan sloganların ardından yürüyüşe başladı. Öğrenci kitlesine yönelik gerçekleştirilen ajitasyon, birlikte mücadele etme çağrıları ile sonlandırıldı.

Öğrenci gençliğin temel yaşamsal sorunlarının teşhir edilerek mücadele çağrısı yapıldığı basın açıklaması “Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim” sözleriyle sonlandırıldı.

Basın açıklamasının okunduğu sırada görüntü

almaya çalışan kolluk güçlerine, eylem komitesince müdahale edilmesinin ardından tartışma çıktı.

Eylem, Hareket Tiyatrosu’nun sergilediği bir skeç ile devam etti.

6 Kasım günü **Ege Üniversitesi**’nde yapılan YÖK protestosu ise polis terörünün hedefi oldu. Üniversite içerisinde yürüyüş yapmaları engellenmek isteyen devrimci ve ilerici öğrencilerin önü ÖGB ve polis barikatlarıyla kesildi. Defalarca barikata yüklenen öğrenciler polisin tazyikli su, biber gazı ve plastik mermi kullandığı saldırılara maruz kaldılar. Öğrencilere destek olan akademisyenlerin girişimleri de boşa çıkarken, polis üniversite içinde öğrenci avına başladı. Aralarında sınıf devrimcilerinin de olduğu 34 kişi gözaltına alındı. Saldırıların ardından KESK ve İHD de okula gelerek polis terörüne engel olmaya çalıştı. Edebiyat Fakültesi hocaları da polis terörüne karşı hazırladıkları ve altında 30 imza bulunan bir metin ile rektörü göreve çağırdılar.

Barikata yüklenmeler sırasında yoğun biber gazı saldırısına maruz kalan genç komünistlerden bir tanesinin tüm gün sağ gözü açılmazken, bir tanesine de hedef gözetilerek plastik mermi ile ateş edildi ve sağ kolundan vuruldu.

Kampüs içerisindeki eylemler, Edebiyat Fakültesi içerisinde ki devrimci- demokrat-yurtsever öğrencilerin dışarı çıkması ile sonlandırıldı.

Aynı günün akşamı **Basmane Meydanı**’nda YÖK protestosu gerçekleştirildi.

Basmane Meydanı’nda bir araya gelen öğrenciler KESK’in zindanlarda süren açlık grevleri için Eski Sümerbank önünde yapacağı basın açıklaması için oraya yürüdüler.

KESK adına yapılan basın açıklamasından sonra YÖK Karşıtı Öğrenciler adına bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasında, son dönem öğrenci gençliğe yapılan saldırılar ile olası bir Suriye savaşından söz edildi. Ayrıca aynı gün Ege Üniversitesi’nde polislerin yaptığı saldırıya da değinildi.

Sabahki çatışmaya öfkeli olan genç komünistler ise canlı korteji ve susmayan sloganları ile dikkat çekti. Genç komünistler ayrıca “Parti, sınıf, devrim!”, “Gençlik partiye, devrime, sosyalizme!” ve “Öğrenci, işçi, gençlik alanlarda birleştik!” sloganlarını attı.

Kocaeli

6 Kasım günü Sosyal Tesisler’in önünde toplanan öğrenciler sloganlarla rektörlük önüne yürüyerek basın açıklaması yapmak istedi. Okulun aldığı keyfi karar ile öğrencilerin rektörlüğe yürümesine engel olmaya çalışan ÖGB ise çember oluşturarak kitlenin burada basın açıklaması yapıp dağılmasını söyledi.

Ajitasyonlar çekilerek eyleme bir süre daha destek

6 Kasım 2012 | İzmir

istendikten sonra kurulan çembere defalarca yüklenildi. Yaklaşık iki saat süren bu direnişten sonra, rektörlüğün önünde 20 kişilik bir grup ile basın metni okundu.

Basın metnini okuyan grup tekrar Sosyal Tesisler’in önüne geldi ve üniversitenin baskıcı tutumunu teşhir eden konuşma ve ajitasyonlara devam etti. Kurulan barikata defalarca yüklenen öğrenciler Eğitim Fakültesi’ne kadar sloganlarla yürüdü.

Bu geçiş yerine bu kez de okula getirilen çevik kuvvet polisleri ile barikat kurduruldu. Eylemin başından itibaren kitleyi “sakinleştirici” ve kitlenin tutumunu geri düşürücü bir tutum sergileyen bazı siyasetlerden kaynaklı ortak bir direnme kararı çıkmayınca eylem sloganlarla sona erdirildi.

Eyleme Ekim Gençliği, DGH, Öğrenci Kolektifleri, YDG, Emek Gençliği ve SGD katıldı.

Çanakkale

Çanakkale Ekim Gençliği, 6 Kasım gündemini, bir okur toplantısı yaparak işledi. Toplantıda ‘80’lerden günümüze, tarihsel gelişimi içerisinde YÖK anlatıldı.

Eğitimin ticarileştirilmesi süreci ana başlığında birçok konu ele alındı. Yeni YÖK Yasa Tasarısı üzerine bir takım tartışmalar yapıldı ve son olarak Suriye’ye yönelik saldırganlıkla bağ kurularak üniversitelerin emperyalist savaşlar için de kullanıldığı söylendi.

Toplantının sonunda güncel politik gelişmeler de ele alındı.

Ekim Gençliği / İstanbul-Ankara-İzmir-Kocaeli-Çanakkale

DTCF’de faşist saldırı

Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih, Coğrafya Fakültesi’nde günler süren faşist saldırılar yaşandı. 1 Kasım’da yaşanan faşist saldırının ardından 2 Kasım günü devrimci, ilerici, yurtsever ve anarşist öğrenciler yemekhaneye girdikleri anda faşistler küfür ederek yemekhanedeki afişleri yırtmaya başladı. Bunun üzerine faşistlere müdahale edildi. Bir grup faşist kaçarken bir grup ise yemekhanenin içerisinde sıkıştı. Yaklaşık 10 dakika sonra dışarı çıkıldığında ise dışarı kaçan faşistler bu sefer satırlarla saldırdı. Buna karşı kendilerini koruyan devrimci ve ilerici öğrenciler yaklaşık 30 dakika boyunca çatışmayı sürdürdü. Kitleye de ajitasyonla durumun teşhiri yapıldı. Faşistlerden yaralananlar olurken okula polisin girmesi ile olaylar son buldu.

6 Kasım günü, faşistler bir Kürt öğrenciye pusu kurdu. Bunun üzerine Kürt öğrenciler arkadaşlarına sahip çıkmak için faşistlerin bulunduğu kantine topluca giderek burada 3 faşisti cezalandırdılar. Bu olayın ardından fakülteye polis girdi. Aynı saatlerde fakülte dışında toplanan faşist güruha engel “olamayan” polis, bir kısmını gözaltına aldı. Bunun yanı sıra, bölgeyi ablukaya alan polisler fakülte giriş ve çıkışlarını engellediler. 6 Kasım eyleminde olan üniversite öğrencileri de arkadaşlarına sahip çıkmak için fakülteye gittiler ancak içeri alınmadılar.

Toplu çıkış esnasında ise ‘tekbir çeken’ faşistlerle kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Yüksel Caddesi’ne gerçekleştirilen yürüyüşün ardından basın açıklaması yapıldı. Basın açıklamasında faşist saldırıların gençliğin mücadelesini engelleyemeyeceği vurgulandı.

Ekim Gençliği / Ankara

Açlık grevi üniversitelerde selamlandı...

Ankara

İlerici, devrimci, yurtsever öğrencilerden oluşan bir grup öğrenci, 1 Kasım günü **ODTÜ**'de bir yürüyüş düzenledi. Ankara'da emek ve demokrasi güçlerinin belirlemiş olduğu açlık grevlerine destek eylem programının bir parçası olarak Adalet Bakanlığı'na yürüyüş ve basın açıklaması hedefiyle yapılan eylemde, ODTÜ'nün A1-Eskişehir Yolu girişinde polisle öğrenciler arasında çatışma çıktı.

Polis saldırısından önce yapılan basın açıklamasında, Kürt halkının ve siyasi tutsaklarının taleplerinin kabul edilmesi ve Abdullah Öcalan'a özgürlük talepleri belirtilip, açlık grevlerine dikkat çekilerek, bu talepler gerçekleştirilmediği sürece eylemlerin artarak devam edeceği vurgulandı.

Basın açıklamasının ardından, polisin biber gazı ve tazyikli suyla saldırısına öğrenciler taşlar, sodalar ve ses bombalarıyla karşılık verdi. TOMA'ların ve polisin sert müdahalesine karşın 1 saat kadar havai fişek, ses bombası, sapan, soda, taşlarla çatışan öğrenciler getirdikleri lastikleri ve A1 girişinde özel güvenlik kulübesini yaktıktan sonra çatışmayı sonlandırdılar.

2 Kasım günü, **Cebeci**'de "Açlık grevlerine sessiz kalmak insanlık suçudur!" şiarıyla oturma eylemi ve basın açıklaması yapıldı. Bildirilerle ve dersliklerde tahtalara yazarak duyurusu yapılan eylemde "Açlık grevlerine sessiz kalmak insanlık suçudur" ozaliti açıldı. Eyleme katılan öğrencilerden bazıları kefen giydi. Zindan direnişini selamlayan, talepleri sahiplenen, halkların kardeşliğini vurgulayan dövizlerin de taşındığı ve yürüyüş boyunca sloganların atıldığı eylem kampüs önünde oturma eylemine evrildi. Siirt Cezaevi'nde açlık grevinde olan Ankara Üniversitesi öğrencisinin gönderdiği mektubun okunmasının ardından BDP milletvekilinin konuşması gerçekleşti.

Basın açıklamasında açlık grevlerinin geldiği nokta, talepler, tutsakların durumu belirtilerek, 80'li, 90'lı, 2000'li yıllarda yaşanan açlık grevi ve ölüm orucu süreçlerine değinilerek, bu süreçle benzerlik taşıdığı ifade edildi ve "bu sürecin takipçisi olacağız" denildi.

DYG, DGH, Ekim Gençliği, Kurtuluş Yolunda Dev-Genç, YDG, SDH, SGD, Söz Dergisi, TÜM-İGD'nin örgütlediği eyleme Kaldıraç, Öğrenci Kolektifleri, Ankara Anarşi İnişiyatifi ve Gençlik Muhalefeti de destek verdi.

İstanbul

7 Kasım günü, **Marmara Üniversitesi** Haydarpaşa Kampüsü'nde açlık grevlerine destek amaçlı basın açıklaması gerçekleşti. Okul içerisinde önce bir yürüyüş yapıldı. Yürüyüşle kapı önüne gelen kitle basın metninin okunmasının ardından 15 dakikalık oturma eylemi yaptı.

Ekim Gençliği'nin de destek verdiği eylem, 9 Kasım'da Ankara'da miting örgütleyen örgütlerin bildiri dağıtımı esnasında yapılmasına rağmen destek sunmamaları manidardı.

Aynı gün açlık grevine destek için eylem yapan **Boğaziçi Üniversitesi** öğrencilerine polis saldırdı. Üniversitenin Kuzey Kampüsü'nden çıkarak AKP Şişli İlçe Binası'na yürümek için yolu kesen öğrenciler, polis engellemesi karşısında kaldırımdan yürümek istediler ancak buna da izin vermeyen polis kitleye saldırdı.

Saldırının ardından kampüse dönen öğrenciler, ateş yakıp halay çekerek eylemlerini sürdürdüler.

Afyon

6 Kasım günü, Afyon Kocatepe Üniversitesi'nde, açlık grevlerine destek vermek ve YÖK'ü protesto etmek amacıyla toplanan yaklaşık 70 öğrenci, Ahmet Necdet Sezer Kampüsü'nde yaptıkları basın açıklamasının ardından rektörlük binasının bulunduğu alanda açlık grevinin 56. gününe atfen 56 dakikalık oturma eylemi başlattı. Üniversite yönetimi ve polis, uzun süre öğrencileri eylemlerini bitirip dağılmaları yönünde tehdit etiler.

Polisin eyleme son verilmemesi halinde saldıracağını belirtmesi üzerine eylemi 50. dakikada sonlandıran öğrenciler, sloganlar atarak üniversitenin çıkış kapısına doğru yürüyüşe geçti. Öğrenciler çıkış kapısına yaklaştıkları esnada faşistler ile karşı karşıya geldiler. Polisin araya girmesiyle kavga önlendi fakat polis ilerici, devrimci ve yurtsever öğrencilerin çevresini sararak aralarında 3 Ekim Gençliği okurunun da olduğu 60 öğrenciyi otobüslere bindirerek karakola götürdü. Yaklaşık 8 saat karakolda tuttukten sonra, polis öğrencileri şehrin uzak bir bölgesinde serbest bıraktı.

Kocaeli

Kocaeli Üniversitesi Demokratik Yurtsever Gençlik üyelerinin, açlık grevlerine dikkat çekmek için 7 Kasım günü yaptıkları eyleme ÖGB ve polis saldırdı. Ekim

Gençliği, ESP, SDP ve EMEP'in de destek verdiği eylemde öğrenciler 100 kadar ÖGB tarafından ablukaya alındı. ÖGB barikatını aşan öğrenciler, rektörlüğe doğru yürüyüşe geçti. Sloganlarla Fen-Edebiyat Fakültesi B Kapısı'nın önüne gelen öğrenciler burada da polis barikatıyla karşılaştı.

Polisin biber gazlı saldırısına taş ve barikatlarla karşılık veren öğrenciler burada basın açıklaması yapmak istedi. Polisin tekrar saldırmaya üzerine yemekhane önüne gelerek barikat kuran öğrenciler "Çerxa şoreşe" marşını okudu. Eylemde bir öğrenci yaralanırken 10 öğrenci de gözaltına alındı. Gözaltılar daha sonra serbest bırakıldı.

Aydın

ADÜ öğrencileri, 7 Kasım günü yaptıkları basın açıklaması ile Kürt siyasi tutsakların açlık grevi eylemine destek verdi. Yurtsever öğrenciler, Ekim Gençliği, Emek Gençliği ve TKP'li Öğrenciler tarafından yapılan açıklamada 30 yıldır süren kirli savaşın sonuçlarına değinilerek faşist baskı ve terörün sürdüğü belirtildi. Asimilasyon, baskı, sömürü ve katliamlara karşı mücadele çağrısının yapıldığı eylemde Kürt siyasi tutsakların taleplerinin kabul edilmesi gerektiği ifade edildi.

**Ekim Gençliği / Ankara-İstanbul-
Afyon-Kocaeli-Aydın**

DLB çalışmalarından...

Devrimci Liseliler Birliği (DLB), İstanbul, Adana ve İzmir'de çalışmalarını sürdürdü.

Küçükçekmece DLB, 4 Kasım'da devrimci gençlik hareketi tarihi üzerine bir toplantı gerçekleştirdi.

Toplantı devrimci gençlik hareketi üzerine yapılan sunumla başladı. Sunum kapsamında 1965-1971 ve 1874-1980 arası dönemde gençlik hareketinin geçirdiği aşamalar aktarıldı. Sunumun ardından gençlik hareketinin güncel tablosu üzerine de tartışmalar gerçekleştirildi. Tartışmanın ardından düzenli bir eğitim çalışması gerçekleştirilmesi kararlaştırıldı ve bu kapsamda planlama yapıldı.

Ayrıca Liselilerin Sesi dergisinin yeni sayısına katkı için planlama yapıldı. DLB'nin 18 Kasım'da gerçekleşecek "İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği" etkinliğine katılımı üzerine de konuşuldu.

3 Kasım günü, **Adana** İsmet İnönü Endüstri Meslek Lisesi'nde öğrencilerin ders saati çıkışında "Devrim yürüyüşümüz sürüyor!" başlıklı DLB bildirilerinin dağıtımı yapıldı. Dağıtım bitmek üzereyken okul önüne gelen sivil polis ekipleri dağıtım yapan sınıf devrimcisine GBT kontrolü yaptı. Bu esnada da öğrencilerin bildirilere ilgisi devam etti.

2 Kasım günü **Buca** Endüstri Meslek Lisesi'nin önüne gelen genç komünistler, 3 Kasım'da gerçekleştirilen "İşçilerin birliği halkların kardeşliği" etkinliğinin çağrılarının da olduğu "Devrim yürüyüşümüz sürüyor!" başlıklı bildirileri liseli öğrencilere ulaştırdı. Öğrencilerin ilgili olduğu gözlemlenirken, okul polisinin dağıtımı gördükten sonra çalışmayı engellemek istemesi boşa düşürüldü. TMS ekiplerinin gelmesiyle ortam iyice terörize edilmesine rağmen dağıtım sürdürüldü.

Emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin Suriye açmazı büyüyor!

Suriye’deki emperyalist müdahale, “Özgür” Suriye Ordusu çetelerinin en son gerçekleştirdikleri katliamlarla birlikte şiddetlenerek sürüyor. Derinleşen iç savaş bugün, PYD’yi hedef alan saldırılar ve ABD’nin farklı çözüm arayışları ile yeni bir boyut kazanmış durumdadır.

“Özgür” Suriye çetelerinin hedefinde Kürt halkı var

Bilindiği gibi Esad’a bağlı Suriye ordusunun bayram sürecinde ilan ettiği ateşkes sırasında ipleri ABD ve Türkiye’nin elinde olan “Özgür” Suriye Ordusu’nun kanlı icraatları dur durak bilmemişti. Erdoğan’ın Bakü’deki Ekonomi Zirvesi’nde İran ve Türkiye olarak Beşşar Esad’a ve muhalif güçlere “gelin bayram boyunca hiç olmazsa ateşkes ilan edin” çağrısının ardından Suriye ordusu bayram süresince çatışmalara ara vermişti. Ancak Erdoğan’ın bu çağrısının ikiyüzlülüğü, sözde ‘muhalif’ çetelerin ateşkes uymayacaklarını söyleyerek eylemlerini arttırmasıyla çok geçmeden ortaya çıktı. Zira Esad’a bağlı Suriye ordusunun çatışmalara ara vermesini adeta fırsat bilip Halep’te PYD’nin denetiminde olan Eşrefiye Mahallesi’ne yönelik sivil halkın vahşice katledildiği saldırının arkasında, Kürt halkının Batı Kürdistan’da ki kazanımlarına göz diken Türk sermaye devleti vardır. Ancak bu saldırı, Batı Kürdistan Halk Savunma Birlikleri’nin (YPG) direnişiyle geri püskürtülmüştür. Yıllardır baskıcı Esad rejiminin inkar ve katliama dayalı zorbalığının karşısında kararlılıkla örgütlenen Batı Kürdistan Savunma Birliklerinin fiili meşru mücadelesi, ABD ve Türkiye ikilisinin maşası ÖSO eliyle kanla boğulmak istenmektedir.

Türk sermaye devletinin uluslararası kamuoyu karşısında “demokrasi mücadelesi veren muhalif güçler” kisvesi giydirerek allayıp pullamaya çalıştığı “Özgür” Suriye Ordusu’nun hedefinde artık yalnızca Esad güçlerinin değil, Kürt halkının da olacağını son yaşanan gelişmeler bir kez daha göstermiştir. Türk medyasının ‘Arap- Kürt savaşı’ başlığıyla verdiği ve Suriye’deki iç savaşı derinleştirecek olan bu kanlı hesabın arkasında,

Kürt halkının kazanımlarını hazmedemeyen Türkiye’nin bölgesel gerici çıkarları vardır. Çünkü on yıllar öncesinde bölünerek sömürgeleştirilen Kürdistan’ın birleşme olanakları her geçen gün artmaktadır.

“Özgür” Suriye Ordusu’nun YPG’nin Halep komutanı Nujin Derik hakkında yaptığı son açıklamalar Batı Kürdistan’da Kürt halkına yönelik saldırganlığın devam edeceğini göstermektedir. Suriye’ye yönelik saldırgan politikaların karşılığında umduğunu bulamayan işbirlikçi sermaye devleti, kendi yarattığı bataklığın içerisinden çıkmanın telaşı ve gerici planlarını hayata geçirmenin hayali içinde bu çeteleri provakatif ve kontra yöntemlerle katliam aygıtı olarak kullanmaktadır. Bu çerçevede ÖSO’ya verilen bu görev, Suriye’ye yönelik emperyalist saldırganlığın Kürt halkına yönelik bölgesel bir imha savaşıyla birlikte sürdürülmesi anlamına gelmektedir.

Sermaye devletinin gerici hesapları ters tepiyor

Sermaye devletinin Suriye’ye yönelik saldırganlık planlarında attığı her adım, efendisi ABD’nin isteklerine ve çizdiği sınırlara göre şekillenmektedir. Ancak sermaye devleti öte yandan Kürt halkının Kürdistan’ın dört ayrı parçasında yükselen mücadelesini yok etmek ve direncini kırmak için emperyalistlerin desteğini alma derdindedir. ABD emperyalizminin bölgedeki aktif tetikçiliğine soyunan sermaye iktidarı, aynı tarihsel geçmişe sahip halklara ve mezheplere yönelik ayrımcı siyasal bir çizgiyi etkin hale getirmektedir. Bu politikalar doğrultusunda Suriye’deki iç savaşta aktif taraf olan, bölgede ‘Sünni eksenini’ yaratma planıyla Irak’ın iç işlerine karışan ve İran’a cephe alan Türk sermaye devletinin gerici hesapları ters tepmiş, Kürdistan’ın farklı parçalarında süren eşitlik ve özgürlük mücadelesinin gelişmesine mani olamamıştır. İşte sermaye devletinin de öfkeyle dış bilemesine neden olan bu açmazdır. Bu tablonun sonucunda Kürt halkının Batı Kürdistan ve Güney Kürdistan’da elde ettiği kazanımların Kuzey Kürdistan’daki mücadeleye ivme katması sermaye

devletinin korkulu rüyasıdır.

ABD emperyalizmi yeni hamleler peşinde

Suriye’ye yönelik emperyalist müdahalenin diğer bir boyutu ise ABD’nin Suriye’de yeni bir muhalefet oluşturma girişimleri için adımlar atmaya başlamasıdır. Bu yönelimin arkasında ABD’nin ve bölgedeki işbirlikçilerinin saldırgan politikalarının sonuçsuz kalması ve çıkmaza girmiş olmaları vardır. Çünkü ABD’nin Genişletilmiş Ortadoğu Projesi’ni uygulamak için gerçekleştirdiği saldırgan politikalarının çözümsüzlüğü her geçen gün daha da derinleşmektedir. Suriye’ye yönelik savaş politikası ABD’nin beslemesi Özgür Suriye Ordusu ve Türkiye’nin fiziki saldırıları ile artarak devam ederken emperyalist güçler arasındaki bölgesel hegemonya krizi daha da şiddetlenmektedir. Bu durum yeni taktiksel adımların atılmasına neden olmaktadır. Merkezi Katar’da olan ve Suriye Ulusal Konseyi tarafından dışlanan “muhalif” güçleri de birleştiren yeni bir odak oluşturma çabası bu yaklaşımın ürünüdür. Bugün sözde muhalefetin ne dünyada, ne de Ortadoğu kamuoyu ve en önemlisi Suriye’nin iç dinamikleri karşısında hiçbir inandırıcılığı kalmamıştır. ABD emperyalizminin, amaçlarına ulaşmak için beklentilerini karşılamayan ‘muhaliflere’ biçim verme çabası sürerken, “Özgür” Suriye Ordusu eliyle Suriye’ye yönelik saldırının dozu da arttırılmaktadır.

Emperyalist savaş ve saldırganlığa karşı “işçilerin birliği, halkların kardeşliği”

İç savaş başladığından bugüne Esad’a bağlı Suriye ordusunun insanlık suçu işlediğine yönelik haberler sermaye medyasında ayyuka çıkarken, ÖSO’nun işlediği vahşi cinayetlere göz yumularak adeta üç maymun oynanmıştır. Esad’a bağlı Suriye ordusunun katliamlarını gören gözler, ÖSO’nun dizginlerinden boşalan vahşi saldırıları karşısında adeta kör olmuşlardır. Son aylarda ÖSO ve Esad’a bağlı güçler arasında artan çatışmalarda, derinleşen savaş sırasında en kirli ve vahşi yöntemlerin kullanıldığına tanık olduk. 2011 Mart ayından bugüne Suriye’de ölen 36 bin insanın 25 bini sivildir. Yani Suriye bir kan gölüne çevrilmiştir. En son açığa çıkan video görüntülerinde, ÖSO’nun Şam ve Halep arasındaki karakol baskınları sırasında ele geçirdiği bir karakolda bir düzine dolayında askeri tekmeleyerek yere ittikleri, ardından sinmiş haldeki askerlere yayılım ateşi açarak infaz ettiği görülüyor. Savaş gemisinin dümeninde bulunan ABD emperyalizminin Dışişleri Bakanı, kendi besledikleri çetelerin gerçekleştirdiği katliamları, sözde ‘muhaliflerin’ dünyada destekçi bulamayarak yalnız bırakılmasından dolayı Suriye’de radikal İslamcılarının etkisinin artmasına bağlayarak, tepkilerin önünü kesmeye çalışmıştı.

Bugün Ortadoğu’daki çok yönlü emperyalist saldırganlık ve savaşın önüne geçmenin tek yolu işçilerin birliği ve halkların kardeşliği mücadelesini güçlendirmekten, sermaye iktidarının savaş çığırtkanlığına karşı birleşik, kitlesel, militan bir mücadele hattı örmekten geçmektedir.

Y. Kaya

Yerel seçimler için hazırlıklar başladı...

Kentsel yağma ve talan için yeni düzenlemeler yapılıyor

AKP şefi başbakan Erdoğan 6 Kasım'da yaptığı açıklama ile yerel seçimlerin Mart 2014'te, normal zamanında yapılacağını duyurdu. Böylece yerel seçim tarihi üzerinden yapılan tartışmalara da son nokta konulmuş oldu. Yerel seçim tarihi netleştirilirken bu sürece hazırlık kapsamında değerlendirilebilecek olan yeni bir rant yasası için de düğmeye basıldı.

“Hizmet anlayışının yeniden düzenlenmesi” olarak tanıtımı yapılan ve “Büyükşehir Yasası” olarak bilinen “Büyükşehir Belediyesi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı” Ekim ayı sonunda TBMM İçişleri Komisyonu'nda kabul edildi. Yasa ayrıntılı bir şekilde incelendiğinde “Büyükşehir Yasası” ile kentsel yağma ve talan için yeni düzenlemeler yapılmasının planlandığı açık bir şekilde görülmekte.

Köyler mahalle oluyor...

Yasanın kamuoyuna duyurulmasında mevcut 16 büyükşehre 13 ilin (Aydın, Balıkesir, Denizli, Hatay, Malatya, Manisa, Kahramanmaraş, Mardin, Muğla, Tekirdağ, Trabzon, Şanlıurfa ve Van) eklenmesi ön plana çıkartılmakta. Ayrıca “Büyükşehir Yasası” ile birlikte yeni belediye kurulması için beş bin nüfus şartı getirilirken, nüfusu iki binin altındaki mevcut belediyeler de kapatılacak. Ancak yasayla birlikte yapılan düzenlemeler arasında asıl altı çizilmesi gereken nokta köylerin mahallelere dönüştürülerek belediyelere devredilmesi. Çiftçi-Sen, geçtiğimiz günlerde yaptığı açıklama ile “Büyükşehir Yasası”nın bu şekilde yasalaşması halinde binlerce köyün yok olacağını, yasanın köylülüğe çok ağır bir darbe indireceğini vurguladı.

Yeni düzenleme ile Adana, Ankara, Antalya, Bursa, Diyarbakır, Eskişehir, Erzurum, Gaziantep, İzmir, Kayseri, Konya, Mersin, Sakarya ve Samsun büyükşehir belediyelerinin sınırları, il mülki sınırı olarak belirlenip bu sınırlar içerisinde köy ve belde belediyelerinin tüzel kişiliği, ayrıca bu illere ek olarak İstanbul ve Kocaeli'ndeki orman köyleri de dahil köylerin tüzel kişiliği sona erdirilecek. Bu köyler mahalle olacak ve böylelikle köy arazileri belediyelere devredilecek. Böylece köylerin mahalleye dönüştürülmesi ile köylülerin tarım için devletten aldığı yardımlar kesilecek. Tarım için gerekli olan suya para ödemeyen köylüler yeni düzenleme ile suyu para ile almak zorunda kalacaklar. Ayrıca köylülerin hayvan yetiştiriciliği yapması engellenecek.

“Büyükşehir Yasası” ile tarım ve gıda tekelleri ile Avrupa Birliği'nin “tarımda köylü nüfusunun yüzde 10'un altına düşürülmesi” talebi büyük oranda karşılanmış olacak. Yeni düzenlemenin doğal bir sonucu olarak kırsal nüfus azalacak ve tarımsal üretim düşecek. Böylece emperyalist tarım ve gıda tekelleri Türkiye pazarındaki etkisi de arttırılmış olacak.

Köy arazileri ranta açılıyor

“Büyükşehir Yasası” ile tarımsal üretime önemli darbeler vurulurken bir yandan da köylere ait toprak, harman yeri, mera ve yayla gibi “boş” alanların tasarrufu belediyelere geçecek. Böylece köy arazileri ranta açılmış olacak.

Kentsel yağma ve talan için başlatılan ve 20 yıllık uzun erimli bir plan çerçevesinde hayata geçirilmesi planlanan kentsel dönüşüm projeleri düşünüldüğünde köy arazilerinin de “yağma ve talan”a dahil edileceğini tahmin etmek güç olmamaktadır. Kentsel toprağı rant alanı olarak gören sermaye düzeni, kırsal ve doğal alanları da bu kapsama sokarak ranta açmaktadır. Sermaye düzeni gerektiğinde yasalarda yapılan “münferit izinlerle”, yeri geldiğinde ise kendi koyduğu yasaları dahi çiğneyerek doğal çevrenin geri

dönüşü olmayacak bir şekilde tahrip edilip yapıları çevreye dönüştürülmesine göz yummaktadır.

Ekolojik dengenin bozulması tehlikesi dahi rant hırsını engelleyememektedir. “2B Yasası” olarak bilinen “Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi ve Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi ile Hazineye ait Tarım Arazilerinin Satışı Hakkında Kanun” örneğinde olduğu gibi “Büyükşehir Yasası” ile de doğal çevrenin ranta kurban edilmesinin yasal dayanakları oluşturulmaktadır. Bir yandan da yasanın gerekçesinde “etkin, etkili, vatandaş odaklı, katılımcı, saydam ve olabildiğince yerel bir yönetim anlayışı” vurgusu yapılmaktadır. Ancak yasayla birlikte yerel yönetimlerin yeni idari düzenlemesiyle bu tamamen imkansız hale getirilmektedir.

“Büyükşehir Yasası” köylülüğe vuracağı darbe ile bir yandan emperyalist tekellerin ihtiyaçlarına cevap verirken bir yandan da hem yerel yönetimlerde yaptığı idari değişikliklerle hem de köy arazilerinin belediyelerin tasarrufuna geçmesiyle önümüzdeki yerel seçimler için bir “hazırlık” olarak değerlendirilebilir. Kısacası bu yasayla birlikte rant odaklı dönüşümler için kapsamlı düzenlemelerin öni açılmaktadır.

Mücadele Postası

Gece vardiyası cehennemi

Burjuvazi, üretim araçlarını elinde bulundurduğu sürece, günün 24 saati sömürüye ara vermeksizin devam edecektir. Bu yüzden, vardiyalı çalışabilecek ucuz işçi, burjuvazi için bulunmaz bir nimettir.

İşçi sınıfı, bu üretim koşulları içerisinde, biyolojik ve psikolojik sorunlarla karşı karşıya kalmaktadır. Dahası ölümle sonuçlanan iş kazaları meydana gelmekte ve bunların çoğu gece vardiyalarında gerçekleşmektedir. Vardiyalı çalışma diğer sektörleri yadsımamakla beraber, daha çok metal iş kolunda çalışan işçileri derinden etkiler. İşçilerin de diğer insanlar gibi insani metabolizmaları olduğundan, gün ışığı döngüsüne aykırı uyumaktan, uykusuzluk sorunu ve bundan kaynaklı sağlık sorunları yaşarlar.

Burjuvazinin işçileri insan yerine koymadığını, sınıf bilinçli her proleter iyi bilmektedir. Pekala işçiler bu duruma sessiz mi kalacaktır? Bu sorunun cevabını geçenlerde bizlere Kore’li metal işçileri vermiştir.

Çok değil, 29 Temmuz’da Kore Metal İşçileri Sendikası (KMWU) şöyle bir karar açıklamıştı;

“Sendika gece vardiyasının kaldırılmasını ve uygulanmakta olan on saatlik vardiyaların kısaltılarak gündüze kaydırılmasını talep ediyor. Uzun gece vardiyaları işçilerde uyku bozukluklarına ve hatta aşırı çalışmadan ölümlere yol açıyor. Bu tür ölümler Kore’de ‘gwarosa’ diye anılıyor.

Temmuz 2012’den beri Koreli işçiler ücretlerinin ve primlerinin artırılması talebiyle bir dizi grev yaptılar.”

(Kaynak: IndustriALL, Kaynak: petrolis.org, 29 Ağustos 2012)

Bu açıklamadan bir ay kadar sonrada, 9 Eylül’de Kore Metal İşçileri Sendikası (KMWU) şu kazanımı elde ettiklerini açıkladı;

“Kore Metal İşçileri Sendikası üyeleri çıplak ücretlerde yüzde 5.4 artış sağlayan ve gelecek yıl Mart ayından itibaren gece vardiyasına son verecek olan yeni bir toplu sözleşme imzaladı.

Temmuz ayındaki kısmi grevleri de içeren ve aylarca süren mücadeleden sonra 44 bin sendika üyesinin yüzde 53’ü anlaşma lehine oy kullandı.

Büyük bir zafer olarak kabul edilecek bu anlaşma gece vardiyasını da gelecek yıl Mart ayında ortadan kaldırıyor. Yeni toplu sözleşmeye göre akşam saat 21:00’de başlayıp sabah saat 08.00’de biten gece çalışmasının yerine en geç 01.10’da sona erecek 2 gündüz vardiyası olacak.

KMWU ücret konusunda anlaştıktan sonra şimdi yaklaşık 13 bin taşeron işçinin kadrolu olarak çalışması için mücadele etmeye devam edecek.”

(Kaynak: IndustriALL)

“Kitle grevi, işçi sınıfını devrime hazırlayan en iyi okuldur.”*

Proletaryanın burjuvaziye cevabı üretimden gelen gücüyle olmalıdır. Grevler ve direnişler burjuvaziyi dize getirmeye yeterlidir. Bu su götürmez bir doğru fakat, süreç iyiye gittikçe bunlar da yetersiz kalacaktır. Burjuvazinin üretim araçlarına el konulmadıkça ve ekonomik mücadeleleri politik birer zemine oturtmadıkça, proletarya tam manasıyla özgürlüğe giden yolda ileri bir adım atmış sayılmaz.

2012-2014 MESS Grup TİS sürecine girdiğimiz şu günlerde de metal işçileri, Koreli metal işçileri gibi fiili meşru mücadelelerle TİS sürecini kazanımla taçlandırılabilirler. Burada yük yine devrimci ve öncü metal işçilerinin omuzlarına binmektedir. Bizler de mücadele bayrağını elden bırakmayıp daha ileriye taşırsak, gece vardiyalarının kaldırılması, toplu sözleşmelerdeki kazanımlar birer ütopya değil, ileriye dönük tarihsel, kazanımlar olur.

*Rosa Luxemburg’un ‘Kitle Grevi, Parti ve Sendikalar’ isimli broşürü -1906

Cumartesi Anneleri’den 397. buluşma

Her hafta cumartesi günü Galatasaray Lisesi önünde buluşan ve kayıpların bulunmasını, kaybedenlerin hesap vermesini isteyen Cumartesi Anneleri, eylemlerinin 397. haftasında Kürt siyasi tutsakların sürdürdüğü açlık grevine dikkat çekti.

Göztaltında kaybedilen Kasım Alpsöy’un eşi Erdoğan Alpsöy, Kürtçe yaptığı konuşmada, 17 yıldır eşini aradığını belirterek “Şimdi de kızım içeride eriyor” dedi. Dinci partinin şefi Tayyip Erdoğan’ın yalan söylediğini belirten Alpsöy “Çiller de geldiğinde, ‘Bitireceğiz’ diyordu. Bizi bitiremezler” dedi.

Kenan Bilgin’in kardeşi İrfan Bilgin ise devletin açlık grevi karşısındaki tutumunu teşhir ederek AKP’nin göztaltında kaybedilenler konusunda da sorumlu olduğunu belirtti.

Göztaltında kaybedilen Ahmet Kaya’nın kızı Emine Kaya Erbek ise yanında getirdiği gaz bombası fişliğini göstererek, Kürtçe, “İşte Erdoğan’ın bize hediyesi. Nereye gidersek, ne söylesek üzerimize bunları atıyorlar” diye konuştu. Erbek, Kürt halkının taleplerinden vazgeçmeyeceğini ifade etti.

Göztaltında kaybedilen Abdülkerim Yurtseven’in torunu Ayşe Yurtseven, dedesini kaybedenlerin arasında “Yüksekova Çetesi”nden Binbaşı Mehmet Emin Yurdakul’un da olduğunu belirterek “Dedemin mezarı neden hala bulunmuyor” diye sordu. Yurdakul, “Ben dedemin mezarına çiçek koymak istiyorum” dedi.

Bu haftaki basın açıklamasında, Abdülkerim Yurtseven, Mikdat Özeken ve Münir Saritaş’ın dosyaları açıkladı. Açlık grevine de vurgu yapılarak, devletin tutsakların taleplerinin karşılanması konusunda adım atması gerektiği ifade edildi.

25. YIL

DEVİRİME HAZIRLANIYORUZ!

İzmir'de yüzlerce emekçi **birlik ve **kardeşlik** için buluştu...**

Sosyalizm bayrağı Ege'de dalgalanıyor!